

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 431 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 22 ΙΟΥΛΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΚΑΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ
ΝΙΚΗ ΣΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
ΣΕ ΛΙΒΑΝΟ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

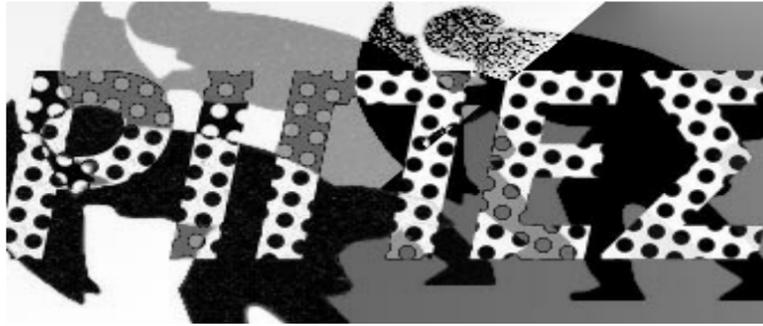

ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

22/7/1932: Θάνατος Ερίκο Μαλατέστα 22/7/1996: Δολοφονία Χριστόφορου Μαρίνου στο πλοίο «Γήγασος» 22/7/1943: Διαδήλωση 300.000 Αθηναίων με αίτημα να φύγουν οι Βούλγαροι φασίστες από την Θεσσαλονίκη (30 νεκροί, 200 τραυματίες, 500 φυλακισμένοι) 22/7/1916: Οι αναρχικοί Τομ Μούνει και Γουόρεν Μπίλινγκς καταδικάζονται για βομβιστική επίθεση (10 νεκροί) στο Σαν Φρανσίσκο (20 χρόνια μετά αποκαθίστανται) 22/7/1964: Βίαιες συγκρούσεις στο Λαύριο μεταξύ απεργών κλωστοϋφαντουργίας Καρέλα και χωροφυλάκων με δεκάδες τραυματίες απεργούς. 1954: Γέννηση Al Di Meola 23/7: Ημέρα τουλίπας - Ολλανδία 23/7/1908: Επανάσταση Νεότουρκων (Θεσσαλονίκη) 23/7/1982: Κατάργηση ποινικής δίωξης για μοιχεία 23/7/776 π.Χ.: Οι πρώτοι ολυμπιακοί αγώνες αρχίζουν στην Ολυμπία 23/7/1953: Αρχή δίκης Νίκου Πλουμπιδή (Στρατοδικείο Αθηνών) 24/7/1909: Ίδρυση (Θεσσαλονίκη) της Εργατικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας (Φεντερασιόν) 24/7/1924: Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 24/7/1923: Συνθήκη Λωζάνης 24/7/1974: Μεταπολίτευση 24/7/1783: Γέννηση Σιμόν Μπολιβάρ (Βενεζουέλα) 24/7/1879: Θάνατος Αριστοτέλη Βαλαωρίτη 24/7/1980: Θάνατος Πήτερ Σέλερς 25/7/1929: Ίδρυση Αγροτικής Τράπεζας 25/7/1979: Ίδρυση Δημοτικής Επιχείρησης Πετρελαίου 25/7/1944: Εκτέλεση Ηλέκτρας Αποστόλου 25/7/1893: Εγκαίνια διώρυγας Κορίνθου 25/7/1968: Πρώτη προβολή ταινίας Στάνλεϋ Κιούμπρικ «2001 - Η οδύσσεια του διαστήματος» 25/7/1978: Γέννηση πρώτου παιδιού του σωλήνα 25/7/1823: Συγκροτείται η πρώτη ιερή σύνοδος της Ελλάδας 25/7/1923: Θάνατος Αργύρης Εφταλοχίτη 26/7/1856: Γέννηση Τζωρτζ Μπέρναρ Σω 26/7/1875: Γέννηση Καρλ Γιουνγκ 26/7/1894: Γέννηση Αλντους Χάξλεϋ 26/7/1944: Γέννηση Mick Jagger 26/7/1953: Θάνατος Νικόλαου Πλαστήρα (70 χρ.) 26/7/1956: Εθνικοποίηση Σουέζ (Νάσερ) 26/7/1971: Μεταμόσχευση καρδιάς - πνευμόνων (Κρίστιαν Μπάρναρντ) 26/7/1921: Ανακάλυψη ινσουλίνης (Μπέσντ - Μπάντινγκ) 26/7/1952: Θάνατος Εβίτα Περόν (33 χρ) 26/7/1974: Αρχή τριμερούς διάσκεψης για Κυπριακό (Γενεύη) 26/7/1946: Εξι καταδικασθέντες σε θάνατο εκτελούνται στα Γιαννιτσά - Η Ειρήνη Γκίνη, πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο στην Ελλάδα. 26/7/1963: Οι ΗΠΑ εκτοξεύουν τον πρώτο τηλεπικοινωνιακό δορυφόρο («ΣΙΝΚΟΜ 2») 27/7/1994: Καρατόμηση Ροβεσπιέρου 27/7/1961: Εγκαίνια "Χαλυβουργικής" (Καραμανλής) 27/7/1948: Γέννηση Παύλου Σιδηρόπουλου 27/7/1992: Θάνατος Τζένης Καρέζη (Ευγενία Καρπούζη - 56 χρ.) 28/7/1913: Συνθήκη Βουκουρεστίου 28/7/1914: Κήρυξη Α' παγκοσμίου πολέμου 28/7/1920: Συνθήκη Σεβρών 28/7/1945: Γέννηση Rick Right (Pink Floyd) 28/7/1750: Θάνατος Γίωαν Σεμπάστιαν Μπαχ 28/7/1963: Ομιλία Μ.Λ. King στην Washington ενώπιον 210.000 ανθρώπων ("I have a dream") 28/7/1741: Θάνατος Αντόνιο Βιβάλντι 28/7/1836: Γέννηση Εμμανουήλ Ροΐδη 28/7/1827: Ο Καποδίστριας καθιερώνει ως νομισματική μονάδα τον φράνκο.

● Αυτή τη φορά οι Σιωνιστές δε δολοφονούν απίμωρητα ●●● Αισθάνονται ήδη τα πλήγματα της Αντίστασης ●●● Αριθμητικά, βέβαια, ο απολογισμός είναι ετεροβαρής, αλλά εκείνο που μετράει είναι το ίδιο το γεγονός της ένοπλης αντίστασης ●●● Και το σπουδαίο παράδειγμα της ένοπλης αλληλεγγύης από τη Χεζμπολά του Λιβάνου ●●● Σημάδι παρήγορο στην εποχή του «ο σώζων εαυτόν σωθήτω» ●●● «Φτάνει πια». Πρωτοσέλιδος τίτλος της «Ελευθεροτυπίας» με παραλήπτες Ισραήλ και Χεζμπολά ●●● Θύτες και θύματα στο ίδιο τσουβάλι ●●● Κατακτητές και αγωνιστές της ανεξαρτησίας ●●● Με διδύραμβους παρουσίασε την πορεία της οικονομίας ο Αλογοσκούφης ●●● Για μια ακόμη φορά, η ευημερία των αριθμών σκεπάζει τη δυστυχία του λαού ●●● Και η επωδός πάντα η ίδια: Πάμε καλά αλλά δεν χαλαρώνουμε ●●● Παναπέι, σφίξτε κι άλλο το ζυνάρι ●●● Ωραιοτάτες, φιλόδοξες, αποφασισμέ-

νες, ορεξάτες... ●●● Θα μπορούσε να είναι ροζ αγγελία ●●● Και όμως, είναι παρουσίαση των γυναικών του συνδυασμού Σκανδαλίδη ●●● Η κατεύθυνση ήρθε από τον ίδιο το συνδυασμό και οι δημοσιογράφοι ανταποκρίθηκαν (άλλο που δεν ήθελαν) ●●● Στο παιχνίδι και οι γλάστρες υποψήφιες, που απάντησαν σε όλα τα περί ομορφιάς ερωτήματα ●●● Μιλάμε για το άκρον άωτον της ξεφτίλας ●●● Αμ ο Τσίπρας που γκρεμίζει τα τείχη με... δυναμίτη ●●● Ποιος είσαι, ρε μεγάλε, ο Κου-

φοντίνας; ●●● Πάει, χάθηκε η αίσθηση του γελοίου ●●● Ωρα να δούμε και τον Θανάση με αποκριατικό Καλάσνικοφ ●●● Εκείνη η Καραχασάν τι έγινε, ρε παιδιά; ●●● Καραχάσαν την έβγαλαν οι ίδιοι οι Πασόκοι, διασκεδάζοντας την πίκρα τους ●●● Η στήλη, ως ΑΕΚτζού, κατανοεί απόλυτα τα αισθήματα των Πασόκων ●●● Ξέρεις τι είναι να βιώνεις τη σιγουριά ότι δε θα πάρεις πρωτάθλημα; ●●● Και καλά, εμείς οι ΑΕΚτζήδες μπορεί και να αναθαρρήσουμε κάποια στιγμή, έτσι και κάσουν μερικά καλά αποτελέσματα σερί ●●●

Οι Πασόκοι, όμως, που βλέπουν τη συντριβή σε κάθε γκάλοπ; ●●● Πίκρα, σου λέω, μεγάλη πίκρα ●●● Α, να μην το ξεχάσω: εκτός από Θανάση, η στήλη στηρίζει και Αριστερό Σχήμα Ιλίου ●●● Δε θυμάμαι το όνομα του υποψήφιου δημάρχου, αλλά τη φάτσα του την έχω εντυπώσει κι άμα τον δω στο δρόμο σίγουρα θα τον χαιρετίσω ●●● Ξέρεις τι είναι να περνάς τα Λιόσια με τη μηχανή και να τρως στη μάπα τη μάπα του υποψήφιου του Αριστερού Σχήματος; ●●● Ρώτησα κάτι συντρόφους της περιοχής και μου 'παν ότι είναι της Α/συνέχειας ●●● Ετσι εξηγείται ο έρωτας με την εικόνα του υποψήφιου ●●● Ο λαουτζίκος πρέπει να βλέπει πρόσωπο για να δείξει εμπιστοσύνη και να ρίξει ψήφο ●●● Αμα έχεις μούρη, τι να τα κάνεις τα προγράμματα; ●●● Και κάτι τελευταίο ●●● Οχι πως μας κόφτει, δηλαδή, αλλά αναρωτιόμαστε ●●● Εκείνος ο Χαλβατζής γιατί τρώει τέτοιο θάψιμο από το ίδιο του το κόμμα; ●

◆ Πριν από λίγο καιρό, αναφερόμενοι στον τέως βουλευτή Ροδόπη Μουσταφά Μουσταφά, στέλεχος του Περισσού και μετά τη διάσπαση του ΣΥΝ, γράφαμε ότι είχε μόνιμα πρόβλημα με την πολιτική του κόμματός του έναντι της μειονότητας της Θράκης και μάλιστα έφερνε το προσωπικό του παράδειγμα για να αποδείξει ότι αυτή η πολιτική ήταν εχθρική για τη μειονότητα και στην ουσία της γελοία. Δε μπορείτε -έλεγε- κτηρίζετε μουσουλμάνο. Η επιβεβαίωση ήρθε από τον ίδιο τον κ. Μουσταφά, με μια ομιλία του σε πρόσφατη εκδήλωση της «Αυγής» που είχε τον ειρωνικό τίτλο «Πώς έγινα πιστός μουσουλμάνος» (αναδημοσίευση από τον Ιό στην Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 16.7.06).

◆ «Δεν μας αφήνει ασφαλώς

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Ο Β.Ζ. 50 ευρώ
- Ο Κ.Ν. 50 ευρώ

αδιάφορος η προσπάθεια ορισμένων ΜΜΕ να αποδομήσουν το πολιτικό προφίλ του Γιώργου Παπανδρέου». Το δήλωσε σοβαρός-σοβαρός ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ Χάρης Καστανίδης και μια άφησε κάγκελο. Δηλαδή, για την εικόνα που έχει στον κόσμο ο Γιωργάκης φταίνει ορισμένα ΜΜΕ! Δεν περνάς, ρε Χάρη, καμιά βόλτα από τους καφενέδες της Ανω Τούμπας ν' ακούσεις από πρώτο χέρι τι λένε για τον αρχηγούλη τα ίδια τα μέλη και οι ψηφοφόροι του ΠΑΣΟΚ; ◆ Μπορεί να είναι όποιος είναι ο πρώην μητροπολίτης Αττικής Παντελεήμων Μπεζενίτης, μπορεί να 'χει φράει

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

οχτώ χρονάκια φυλακή για λαμογιές σχετικές με το χρυσοφόρο μαγαζί του Αγίου Εφραίμ (βοήθειά τους), αυτό όμως δε σημαίνει πως ό,τι λέει είναι για πέταμα. Καταγγέλλει, λοιπόν, (συνέντευξη στην «Ελευθεροτυπία», 17.7.06), ότι κάποια άλλα λαμόγια εκμεταλλεύονται το χρυσοφόρο μαγαζί, τα οποία έχουν συστήσει σωματείο «Φίλων Ιεράς Μονής του Αγ. Εφραίμ», με ιδρυτικά μέλη ανώτατους δικαστικούς, γνωστούς μεγαλοδημοσιογράφους. Αυτά λέει ο Παντελής ο μερακλής κι εμείς περιμένουμε την απάντηση από τους καταγγελλόμενους, για να μάθουμε και τα ονοματάκια αυτών των ιδιαίτερα πιστών αν-

θρώπων. (Πάντως, όποια εκκλησιαστική πέτρα κι αν σηκώσεις, κάποιους δικαστικούς θα βρεις από κάτω. Ευσεβείς άνθρωποι...).

◆ Στην ίδια συνέντευξη ο Μπεζενίτης παραδέχτηκε ότι είχε «αποταμιεύσει» 1,3 εκατ. ευρώ, γιατί πάντοτε υπηρέτούσε σε περιοχές με ματωμένη πελατεία και τα «τυχερά» ήταν πλουσιοπάροχα. Ασε που οι πελάτες του

(συνγώμη, το ποιμνίο του θέλαμε να πούμε), τον έμαθαν πώς να διαχειρίζεται το χρήμα για να αποδίδει. Φασούλι το φασούλι, λοιπόν, μάζεψε παρά με ουρά. Από την Εκκλησία -σημειώνει με νόημα- δεν απαγορεύονται τα «τυχερά» ούτε να έχουν οι δεσποτάδες προσωπική περιουσία. Μη κοιτάτε που των άλλων δεσποτάδων δε σπάει το τραπεζικό απόρρητο! Σωστός ο Παντελής ο μερακλής...

◆ «Μην παίρνεις άλλο ρίσκο, ψήφισε Μαυρίκο». Ατάκα σε σκίτσο στη στήλη «Τηλε... ΠΑΘΗ» του «Ριζοσπάστη» (19.7.06). Τι να σχολιάσεις τώρα; Τη γελοιοποίηση του συνθήματος ή τον κοινοβουλευτικό κρεπνισμό που αποπνέει;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Συμμερίζομαι την ανησυχία σας για τους αθώους πολίτες που πλήττονται πραγματικά από αυτή την κρίση η οποία προκλήθηκε από τις επιθέσεις της Χεζμπολάχ εναντίον του Ισραήλ.
Τζορτζ Μπους

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Προφανώς το Ισραήλ θέλει να λιμοκτονήσει ο λιβανικός λαός, θέλει να μας αποκόψει από τον υπόλοιπο κόσμο. Έχουν καταστρέψει εργοστάσια και αποθήκες τροφίμων, αποθήκες καυσίμων, αστικά λεωφορεία, αυτοκινητοπομπές με τρόφιμα και φάρμακα, τουλάχιστον 42 γέφυρες και 38 οδικές αρτηρίες, τα λιμάνια μας, το αεροδρόμιό μας. Βομβαρδίζουν αμάχους και κατοικημένες περιοχές. Δεν μπορούμε να στείλουμε βοήθεια από τη μία στην άλλη συνοικία. Έχουμε επείγουσα ανάγκη από βοήθεια, φάρμακα, τρόφιμα, άμε-

ση κατάπαυση του πυρός

Ναΐλα Μοσαουάντ (υπουργός Κοινωνικών Υποθέσεων Λιβάνου)
Όποια θέση και να παίρνει κανείς υπέρ ή κατά της κλιμάκωσης της στρατιωτικής επιχείρησης από το Ισραήλ στο Λίβανο, δεν χωρεί αμφιβολία ότι υπάρχουν μικρές πιθανότητες να επιτύχει τους στόχους του. Εάν το Ισραήλ δεν έχει καταφέρει να νικήσει τη Χεζμπολά τα τελευταία 18 χρόνια στο Λίβανο, δεν πρόκειται να το πετύχει τώρα με επιθέσεις από τον αέρα, αποκλεισμούς, ακόμη και με άλλη

εισβολή. Το ίδιο ισχύει και για τη Λαβιά της Γάζας. Κάθε φορά που το Ισραήλ επιχειρεί με σιδηρά πυγμή να υποτάξει τους Παλαιστίνους, η αντίστασή τους απλώς αναγεννιέται και παίρνει ακόμη πιο ακραία μορφή, υιοθετώντας ακόμη πιο ακραίους τρόπους έκφρασης.

Ντέιβιντ Κλαρκ (πρώην σύμβουλος βρετανικού ΥΠΕΞ)

Αντί να καταδικάζουμε την ισραηλινή επιθεση θα έπρεπε να πιέζουμε για να βρεθεί λύση. Με την καταδίκη δεν κάνουμε τίποτα. Μπορεί να ικανοποιούμε τη μια από τις δύο πλευρές με την κατάδική, την άλλη όμως τη δυσαρε-

στούμε. Αν θέλουμε να μείνουμε ουδέτεροι παρατηρητές, πρέπει να πάρουμε θέση για την αναζήτηση λύσης. Έχουμε και εμείς προβλήματα και δε μας συμφέρει να παίρνουμε θέσεις που στο μέλλον μπορεί να μας φέρουν σε αντίθεση για το κυπριακό με άλλες χώρες.

Μιλτιάδης Εβερτ

Οι ΗΠΑ χάνουν αυτούς τους δύο πολέμους: χάνουν τον πόλεμο στο Ιράκ και τώρα φαίνεται να χάνουν τον πόλεμο και στο Αφγανιστάν όπου αρχικά έμοιαζε ότι εύκολα θα νικήσουν.

Ιμάνουελ Βάλεροταϊν

Υποτίθεται ότι οι αγροτοσυνδικαλιστές εκπροσωπούν τους παραγωγούς. Κι όμως συμβαίνει το αντίθετο. Συμμαχούν με τους βιομηχάνους και με το... αζημίωτο συμφωνούν σε μια χαμηλή τιμή, όπως συμβαίνει τώρα με τα ροδάκινα τα «συμπύρηνα», που είναι για κομπόστα, όπου δίνουν τιμή 21 λεπτά, που δεν φθάνει ούτε για τα έξοδα (!), έναντι 30 λεπτών που ζητούν οι παραγωγοί! Βλέπεις, οι αγρότες δεν έχουν μόνο τον καιρό να αντιπαλέψουν, έχουν και τον βρώμικο ρόλο που παίζουν οι συνδικαλιστές των συνεταιρισμών.

Το Παρόν

■ Υπόθεση υποκλοπών

Θα κλείσει με κάποια πρόστιμα

Από πού κι ως πού μπορεί να χαρακτηριστεί «βαρύ» το κατηγορητήριο που έχει συντάξει σε βάρος της Vodafone η ΑΔΑΕ; Στη χειρότερη περίπτωση, η Vodafone θα πληρώσει κάποια πρόστιμα, ενώ ποινικές ευθύνες δεν πρόκειται να βρεθούν. Αφού δε βρήκε τίποτα η ΑΔΑΕ, πώς να βρει η τακτική ανάκριση;

Γι' αυτό, βέβαια, δε φταίει η ΑΔΑΕ. Αυτή κλήθηκε να παρέμβει ένα χρόνο αφότου (λέγεται ότι) εντοπίστηκε το κύκλωμα των υποκλοπών και αφού στο μεταξύ το ψηφιακό τοπίο «καθαρίστηκε». Μερικά υπολείμματα βρήκε η ΑΔΑΕ, βάσει των οποίων έφτιαξε το κατηγορητήριο της, που αφορά πλημμελίες της Vodafone, οι οποίες τιμωρούνται με πρόστιμα. Θ' αρχίσει τώρα ένα γαιτανάκι μεταξύ ΑΔΑΕ και Vodafone, με έγγραφα, υπομνήματα, ισχυρισμούς και αντισχυρισμούς και κάποια στιγμή (αυτό μπορεί να πάρει και δυο χρόνια) θα καταλήξουν σ' ένα συμβιβασμό ως προς το ποσό που θα πληρώσει η Vodafone. Η Vodafone ήδη παίρνει τα μέτρα της και προς αυτή την κατεύθυνση. Για παράδειγμα, τη μέρα που δημοσιοποιούνταν το κατηγορητήριο της ΑΔΑΕ, η Vodafone προχωρούσε σε μια κίνηση επικοινωνιακού εντυπωσιασμού. Ο Κορωνιάς εμφανίστηκε μαζί με τον Κυριακού, ο οποίος ως πρόεδρος της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής καλωσόρισε τη Vodafone «στην Ελληνική Ολυμπιακή Οικογένεια (θα είναι χορηγός της ΕΟΑ στο διάστημα μέχρι τους Ολυμπιακούς του Πεκίνου). Επ' αυτού δε χρειάζεται να κάνουμε κανένα σχόλιο. Το πράγμα «μιλάει».

Ακόμα, όμως, κι αν τελικά μπουν κάποια πρόστιμα από την ΑΔΑΕ στη Vodafone, αυτό δεν έχει καμιά σημασία από πολιτική άποψη. Πολιτικά το ζήτημα των υποκλοπών έχει ήδη κλείσει. Θα κλείσει και διοικητικά, με τα τυχόν πρόστιμα της ΑΔΑΕ, και ποινικά, με την τελική αδυναμία των δικαστικών αρχών να εντοπίσουν οποιονδήποτε ένοχο. Εκτός αν βάλουν τίποτα φιλοκατηγορίες σε κάποια στελέχη της Vodafone, οπότε θα γίνουν περισσότεροι ρόμπτες. Γιατί, βέβαια, άλλοι είναι οι ένοχοι, όλοι τους γνωρίζουν, αλλά κανείς δεν τους αγγίζει.

Στο πλευρό των Σιωνιστών η κυβέρνηση

Όχι, δεν κρατάει ίσες αποστάσεις στον πόλεμο της Μέσης Ανατολής η κυβέρνηση Καραμανλή. Στέκεται αποφασιστικά στο πλευρό των σιωνιστών δολοφόνων, επιφέροντας ένα ακόμη πλήγμα στα παραδοσιακά αισθήματα φιλίας που τρέφει για τον Παλαιστινιακό και τους άλλους Αραβικούς λαούς ο ελληνικός λαός και στηρίζοντας την πολιτική των Σιωνιστών και των Αγγλοαμερικανών συμμάχων και προστατών τους.

Η Μπακογιάννη εμφανίζεται διήθεν να καταγγέλλει και τις ρουκέτες της Χεζμπολά και τις βόμβες του Ισραήλ, δεν κρύβει όμως ότι θεωρεί δίκαια την αντίδραση του Ισραήλ, αφού προηγήθηκε η «απαγωγή» των στρατιωτών του (στη γλώσσα των εξωνημένων πολιτικών η αιχμαλώτιση στρατιώτη σε συνθήκες μάχης χαρακτηρίζεται απαγωγή, λες και πρόκειται για πολίτη). Όταν δε ο λόγος έρχεται στις πρακτικές προτάσεις, η κυβέρνηση ευθυγραμμίζεται πλήρως με τους Αμερικανούς και τους Σιωνιστές, ζητώντας να απελευθερωθούν οι αιχμάλωτοι και να αφοπλιστεί η Χεζμπολά. Τι άλλο να θέλουν οι Σιωνιστές; Δε περίμεναν ότι θα τους χειροκροτούσε κιόλας η ελληνική κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση υποτίθεται ότι ασκεί και κριτική στην ΕΕ, επειδή δεν κατάφερε να καταλήξει σε ενιαία στάση και πρό-

ταση προς τις αντιμαχόμενες πλευρές. «Πιο καθαρές κουβέντες» από την ΕΕ θα ήθελε η Μπακογιάννη, όπως δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου μετά τη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής. Όταν, όμως, της ζητήθηκε μια καταδίκη των αεροπορικών βομβαρδισμών του Ισραήλ, απάντησε ότι «η καταδίκη αυτή υπάρχει και για τις ρουκέτες που πέφτουν και για τις βόμβες. Η καταδίκη αυτή υπάρχει και για τις απαγωγές και για κάθε κίνηση η οποία ουσιαστικά τινάζει στον αέρα την ειρήνη». Τσουβαλιάζοντας έτσι θύτες και θύματα, τσουβαλιάζοντας

τους κατακτητές και δολοφόνους σιωνιστές με τους μαχητές της ελευθερίας, έδειξε ότι εκείνο που θα ήθελε από την ΕΕ είναι μια πιο αποφασιστική στάση στο πλευρό των ΗΠΑ.

Το ΠΑΣΟΚ, από την άλλη, βάζει το δικό του λιθαράκι στην πολιτική των «ίσων αποστάσεων» (που είναι άνισες, αφού δε μπορεί να εξισωθούν Σιωνιστές και Παλαιστίνιοι), στρέφοντας τη συζήτηση στο πώς ανταποκρίθηκε η κυβέρνηση στο ζήτημα της μεταφοράς των Ελλήνων από το φλεγόμενο Λίβανο (λες και αυ-

τό είναι το μείζον). Και βέβαια, ο Γιωργάκης επιδίδεται στο αγαπημένο του σπορ της καταγγελίας της κυβέρνησης για... απουσία. «Πού είναι ο πρωθυπουργός; Γιατί η υπουργός Εξωτερικών δεν ύψωσε τη φωνή της Ελλάδας στη συνάντηση που είχε στις Βρυξέλλες με τους ομολόγους της», είτε με εκείνο το γελοίο ύφος μιλώντας στη Σάμο. Και ξεπερνώντας ακόμα και τον... εαυτό του σε γελοιότητα, «ενημέρωσε» το ακροατήριό του ότι οι Αραβες «αναπολούν τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που έπαιρναν πρωτοβουλίες». Μήπως μπορεί να μας

θυμίσει τις πρωτοβουλίες που πήρε αυτός, ως υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Σημίτη, όταν οι Αμερικανοί ετοιμάζονταν να εισβάλλουν στο Ιράκ; Επειδή δεν πρόκειται να το κάνει, να θυμίσουμε εμείς ότι περιόδευε στις αραβικές πρωτεύουσες προσπαθώντας να πείσει τις εκεί κυβερνήσεις ότι πρέπει να βοηθήσουν τους Αμερικανούς να ριξουν τον Σαντάμ Χουσεϊν. Και όταν οι Αμερικανοί εισέβαλαν μαζί με τη «συμμαχία των προθύμων» βγήκε από τους πρώτους και τους χειροκρότησε.

Σφίγγει η θηλιά του τραπεζικού δανεισμού

Η αύξηση του τραπεζικού δανεισμού δεν αποτελεί ειδηση. Η άνοδος, όμως, του ρυθμού αύξησης από μήνα σε μήνα είναι ειδηση και χτυπάει καμπανάκια ανησυχητικά. Σύμφωνα, λοιπόν, με τα επίσημα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, το Μάη του 2006 το ανεξόφλητο υπόλοιπο των δανείων των νοικοκυριών δεν σκαρφάωσε αλλά εκτοξεύτηκε στα 75.118,7 εκατ. ευρώ, σημειώνοντας αύξηση το τελευταίο δωδεκάμηνο 30,2 (εννεαπλάσια του πληθωρισμού).

Ακόμα και αν δεχτούμε ότι η αύξηση των στεγαστικών δανείων ήταν αναμενόμενη (σημειώθηκε ρεκόρ στην ανοικοδόμηση κατοικιών, λόγω της επιβολής ΦΠΑ στις νεοανεγειρόμενες οικοδομές από 1.1.2006), η αύξηση των καταναλωτικών και των κάθε είδους δανείων καταναλωτικής πίστης πώς μπορεί να εξηγηθεί; Συγκεκριμένα, το ύψος

των στεγαστικών δανείων αυξήθηκε κατά 32,5% (κοντά στο μέσο όρο) των δε καταναλωτικών και λοιπών δανείων κατά 26,5%. Συγκρίνοντας τα ανεξόφλητα υπόλοιπα αυτών των δυο βασικών κατηγοριών δανείων, βλέπουμε ότι στα στεγαστικά είναι 49.612,1 εκατ. ευρώ, στα δε καταναλωτικά και λοιπά δάνεια 23.756,8 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, τα νοικοκυριά έχουν δανειστεί για καταναλωτικές δαπάνες τα μισά απ' αυτά που έχουν δανειστεί για την απόκτηση κατοικίας! Και βέβαια, ένα στίπι δε μπορεί να συγκριθεί με οποιοδήποτε σύνολο καταναλωτικών αγαθών.

Πώς εξηγείται, λοιπόν, αυτή η έκρηξη της καταναλωτικής πίστης; Δε νομίζουμε ότι υπάρχει διαφωνία στην εξήγηση. Η ακρίβεια καλπάζει, οι ανάγκες είναι σταθερές ή και μεγαλώνουν, οι μισθοί και τα μεροκάματα χάνουν συνεχώς την αγοραστική τους

δύναμη. Σ' αυτή την πραγματικότητα σπεκουλάρουν οι τράπεζες και τα νοικοκυριά σπεύδουν να υποθηκεύσουν το ίδιο τους το μέλλον σ' αυτές. Ας σημειωθεί ότι σ' αυτή τη στατιστική δεν περιλαμβάνονται τα ανεξόφλητα υπόλοιπα πιστωτικών καρτών, που είναι άλλη μια γόγκρανα στο σώμα των εργαζόμενων νοικοκυριών.

Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι αυτή η κατάσταση, ο συνεχώς αυξανόμενος δανεισμός των νοικοκυριών, επιδρά ευθέως στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης. Οσο μπορούν και δανειζονται οι εργαζόμενοι ξεχνούν τον αγώνα για αυξήσεις στους μισθούς και τα μεροκάματα. Το πραγματικό πρόβλημα κουκουλώνεται, η ταξική πάλη ξεχνιέται και το σύστημα βαδίζει αλώβητο. Μέχρι να έρθει η στιγμή του μεγάλου «κραχ», όταν το σύστημα δε θα χωράει άλλη πιστωτική επέκταση.

Ανοίγουν σαμπάνιες στα επιτελεία των μονοπωλίων όπλων

Περίπου 15 δισ. ευρώ σε πένταετία. Τόσο θα κοστίσουν, όπως ανακοινώθηκε, τα νέα οπλικά συστήματα που αποφάσισε να αγοράσει η ελληνική κυβέρνηση, υλοποιώντας το Ενιαίο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Ανάπτυξης και Εκσυγχρονισμού (ΕΜΠΑΕ 2006-2010). Το Συμβούλιο Αμυνας συνήλθε υπό την προεδρία του Μείμαρακη και πήρε τις αποφάσεις του. Ο Μείμαρακης θα ενημερώσει τις επόμενες μέρες τη Διαρκή Επιτροπή Εξωτερικών και Αμυνας της Βουλής και μέχρι το τέλος του μήνα θα συνεδριάσει το ΚΥΣΕΑ που θα οριστικοποιήσει τις σχετικές αποφάσεις.

Στο μεταξύ μαίνεται ο πόλεμος ανάμεσα στους μεσάζοντες των μονοπωλίων πολεμικού υλικού, που έχει περάσει και στα ΜΜΕ, προκαλώντας ήδη τις πρώτες απώλειες. Μπότσαρης και Μπουγάτσου, τα αγαπημένα παιδιά του Αλαφούζου, «φαγά-

θηκαν» από το ραδιόφωνο του ΣΚΑΙ, γιατί τα έβαλαν με τον Ψυχάρη, ισχυρό άνδρα του Συγκροτήματος Λαμπράκη. Είναι πολύ το χρέμα, βλέπετε, και ο... ευγενής αγώνας σκληρός. Κάθε μονοπώλιο όπλων που σέβεται τον εαυτό του έχει τουλάχιστον ένα «μέσο» για να στηρίζει τις προσπάθειές του να πάρει κομμάτι της πίτας και μάλιστα όσο γίνεται μεγαλύτερο.

Διαβάσεις, για παράδειγμα, στο «Βήμα» να καλείται η κυβέρνηση να μην αγοράσει μαχητικά αεροπλάνα, διότι «δεν τα χρειάζεται η χώρα» (για τα άλλα οπλικά συστήματα δε λέει κουβέντα η πρωινή του Συγκροτήματος). Διαβάσεις στη φιλοκυβερνητική «Απογευματινή» ότι «πρέσβεις ξένων χωρών πρωταγωνίστησαν στον παρασκηνιακό πόλεμο λάσπης» κατά κυβερνητικών αξιωματούχων. «Το σκηνικό θα αλλάξει δραματικά τις προσεχείς ημέρες... Οσοι ετοιμάζονται να ριχτούν

στη μάχη των προμηθειών θα καούν στο ζέσταμα», αποφαίνεται ο Μ. Κοττάκης.

Τον ελληνικό λαό, βέβαια, δεν τον ενδιαφέρει ποιος θα πάρει τι (για παράδειγμα, αν θα παραγγελθούν και άλλα F-16 ή θα προτιμηθεί το γερμανικό Eurofighter ή το γαλλικό Rafale), αλλά το ότι σε εποχές σκληρής λιτότητας, σε εποχές που δεν κλείνονται ούτε τα κενά σε νοσηλευτικό προσωπικό στα δημόσια νοσοκομεία, η κυβέρνηση εμφανίζεται εξαιρετικά γενναϊόδωρη στις παραγγελίες άχρηστων οπλικών συστημάτων.

Στο κόστος των 15 δισ. ευρώ, που ανακοινώθηκε, θα πρέπει να προστεθούν άλλα 12 δισ. ευρώ από όπλα που έχουν ήδη αγοραστεί και θα εξοφληθούν την περίοδο 2006-10. Ακόμη, θα πρέπει να προστεθεί άγνωστο αυτή τη στιγμή ποσό για την αγορά των οπλικών συστημάτων F-16 που έχουν ήδη παραγγελθεί.

Πάγος Αλογοσκούφη σε Αβραμόπουλο

Σαν σκυλάκι με κατεβαμένα τ' αυτιά στάθηκε ο Αβραμόπουλος δίπλα στον Αλογοσκούφη, για να ανακοινώσει ότι το μεγαλεπήβολο σχέδιό του για προσλήψεις που θα καλύψουν στοιχειωδώς τα κενά στο χώρο των δημόσιων Νοσοκομείων συνοψίζεται στην πρόσληψη... 250 συμβασιούχων οχταμηνιών. Κατά τα άλλα, το πρόγραμμα προσλήψεων θα εφαρμοστεί όπως ακριβώς προβλέπεται στον προϋπολογισμό. Τίποτα παραπάνω, τίποτα το έκτακτο. Μια μέρα μετά, χωρίς να έχει δίπλα του τον Αβραμόπουλο, ο Αλογοσκούφης το επανέλαβε, προφανώς για να το εμπεδώσουν οι πάντες και να μη δίνουν βάση στις παπαριές που πετάει δεξιά κι αριστερά ο κύριος Τίποτα: «Ο,τι είναι μέσα στον προϋπολογισμό-και οι προσλήψεις, για παράδειγμα, στην Υγεία προβλέπονται στον προϋπολογισμό-ασφαλώς και υλοποιείται. Προ-

γράμματα εκτός προϋπολογισμού δεν υλοποιούνται, διότι έχουμε υποχρέωση απέναντι και στους εταίρους μας, αλλά και απέναντι και στον ελληνικό λαό, να μειώσουμε τα ελλείμματα και να μην επιβαρύνουμε τις μελλοντικές γενιές».

Και πόσες προσλήψεις προβλέπονται από τον προϋπολογισμό; Ο Αλογοσκούφης δε λέει τίποτα. Ο Αβραμόπουλος, όμως, σκορπίζει απλόχερα υποσχέσεις (δεν κοστίζουν, άλλωστε). Εμείς υπενθυμίζουμε τα κενά. 25.000 κενές θέσεις έχει παραδεχτεί ο ίδιος ο Αβραμόπουλος. 2.500 θα συνταξιοδοτηθούν την επόμενη χρονιά. Οσο για την άλλη παπαρία του Αβραμόπουλου, τους διορισμούς εκτός ΑΣΕΠ, αυτός μεν το ξέχασε, οι δε δημοσιογράφοι βαρέθηκαν να ρωτάνε και να τους απαντάει ότι αυτός δεν υποδεικνύει τεχνικές προσλήψεων, αλλά διατυπώνει ένα όραμα.

Αν βασιστεί κανείς μόνο στις ειδήσεις που μεταδίδουν τα διεθνή ΜΜΕ καθημερινά το τελευταίο διάστημα από το Ιράκ, θα σχηματίσει την εικόνα ότι αυτό που γίνεται σήμερα πρωτίστως σ' αυτή τη χώρα είναι ένας πόλεμος αλληλοεξόντωσης αμάχων, με δεκάδες ανθρώπους καθημερινά να χάνουν τη ζωή τους είτε από τα αποσπάσματα θανάτου είτε σε επιθέσεις εκδίκησης, ένας ακήρυχτος εμφύλιος πόλεμος, που απειλεί να επεκταθεί σ' όλη τη χώρα. Και φυσικά, δε γίνεται η παραμικρή νύξη για το ποιος έχει πρώτα και κύρια την ευθύνη γι' αυτό το μακελειό, για το ποιος οργάνωσε και εκπαιδύσε τα αποσπάσματα θανάτου, για το πώς γίνεται μια δύναμη κατοχής 150.000 αντρών να μην μπορεί να αντιμετωπίσει τις ασήμαντες μπροστά της милίσιες, για το πώς γίνεται μια κυβέρνηση, στην οποία κυριαρχούν οι πολιτικές δυνάμεις των οποίων οι милίσιες συνεργάζονται με τους Αμερικάνους και συμμετέχουν σε μαζικές εκτελέσεις, να μην μπορεί να τις αντιμετωπίσει.

Η ιρακινή αντίσταση έχει κυριολεκτικά εξοβελιστεί από τα φώτα της δημοσιότητας. Πέπλο σιωπής καλύπτει τις επιθέσεις εναντίον αμερικάνικων και κυβερνητικών στόχων. Τι κι αν ο κατάλογος των επιχειρήσεων από τις δυνάμεις της ιρακινής αντίστασης, που δημοσιεύεται σε καθημερινή βάση σε διάφορες ιστοσελίδες, ιρακινές και ξένες, είναι μακρύς. Τι κι αν το Ραμάντι, από τα προπύργια της αντίστασης, εξακολουθεί να αντιστέκεται, παρόλο που βρίσκεται υπό ασφυκτικό αμερικάνικο κλοιό και βομβαρδίζεται ανελέητα εδώ και καιρό. Γι' αυτό και έχει ιδιαίτερη αξία η προβολή των ειδήσεων και των εικόνων, έστω και αποσπασματικών, τις οποίες η αμερικάνικη προπαγάνδα θέλει να κρατήσει μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, χωρίς όμως να το καταφέρνει πάντα.

■ Ιράκ

Σκληρό καρύδι το Ραμάντι

Οπως είναι γνωστό, στο Ραμάντι, έχει απαγορευτεί η παρουσία δημοσιογράφων, ακόμη και των αποκκαλούμενων «ενσωματωμένων», αυτών

δηλαδή που ακολουθούν τα στρατεύματα κατοχής. Οι πληροφορίες που βγαίνουν από την πόλη προέρχονται κυρίως από τους κατοίκους που την εγκαταλείπουν αναζητώντας αλλού καταφύγιο. Ο Dexter Filkins, δημοσιογράφος των «New York Times» αποτρέπει εξαίρεση. Μπήκε στην πόλη και έκανε ρεπορτάζ «ενσωματωμένος» στον αμερικάνικο στρατό, γεγονός που καθορίζει σε μεγάλο βαθμό και τον τρόπο που βλέπει και παρουσιάζει τα γεγονότα. Ωστόσο κι έτσι, η ανταπόκρισή του από το Ραμάντι (New York Times, 5/7/06) δίνει μια αμυδρή εικόνα της κατάστασης. Γι' αυτό και θεωρούμε ότι αξίζει να παραθέσουμε κάποια, κατά τη γνώμη μας ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, αποσπάσματα.

«Το Κυβερνητικό Κέντρο στο μέσο αυτής της κατεστραμμένης πόλης μοιάζει με φρούριο στην άγρια άκρη κά-

ποιας μεθορίου. Είναι αποκλεισμένο με οδοφράγματα, οχυρωμένο με σάκους άμμου, γεμάτο άντρες έτοιμους να πυροβολήσουν, περικυκλωμένο από μπάζα και εχθρούς που ανυπομονούν να μπουν μέσα.

Οι αμερικάνοι πεζοναύτες εδώ μένουν οχτώ σε ένα δωμάτιο, σπάνια κάνουν μπάνιο λόγω έλλειψης τρεχούμενου νερού και αφοδεύουν σε σακούλες που μεταφέρονται έξω και καίγονται.

Η απειλή των ελεύθερων σκοπευτών είναι πάντα παρούσα. Οι πεζοναύτες μόλις βγουν έξω αρχίζουν να τρέχουν. Η θερμοκρασία την ημέρα κυμαίνεται γύρω στους 50 βαθμούς. Οι περισσότερες πεζές περιπολίες ακυρώνονται εξαιτίας του κινδύνου θερμοπληξίας.

Η τροφή είναι άγευστη, τα παράθυρα κλεισμένα με σανίδες. Ο χώρος μυρίζει ούρα και πάρα πολλοί άνθρω-

ποι συνωστίζονται στον ίδιο χώρο για πολύ ώρα.

Και οι απώλειες είναι βαριές. Όταν ρωτήθηκε ο διοικητής για τους τραυματίες μας ανέφερε λίγα ονόματα...».

«Έτσι είναι η ζωή στο Ραμάντι, το επίκεντρο της ιρακινής εξέγερσης και εστία ενός πολέμου φθοράς μεταξύ των αμερικάνικων δυνάμεων και των ανταρτών. Εδώ και τρία χρόνια, σώματα πεζοναυτών και στρατός έχουν δοκιμάσει σχεδόν καθέτι για να θέσουν υπό έλεγχο αυτή την επαρχιακή πρωτεύουσα των 400.000 κατοίκων. Τίποτα δεν έχει φέρει αποτέλεσμα.

Τώρα οι αμερικάνοι διοικητές δοκιμάζουν κάτι καινούργιο. Αντί να συνεχίζουν τη μάχη για το κέντρο της πόλης ή να το ξανακτίσουν, σκοπεύουν να απαλλαχτούν απ' αυτό ή τουλάχιστον από ένα μεγάλο μέρος του.

Λένε ότι σχεδιάζουν να κατεδαφί-

Στις 12 Ιουλίου, αναχώρησε για το Αφγανιστάν η πρώτη ομάδα 150 στρατιωτών από τη βρετανική βάση της Δεκέλειας στην Κύπρο για να ενισχύσει τα βρετανικά στρατεύματα, που περνούν πολύ δύσκολες ώρες στην επαρχία Χέλμαντ του νότιου Αφγανιστάν. Συνολικά, μέχρι τον ερχόμενο Οκτώβριο, η δύναμη των 3.500 βρετανών στρατιωτών που έχει αναπτυχθεί εδώ και ένα μήνα στην περιοχή αυτή πρόκειται να ενισχυθεί με 900 ακόμη άντρες και τον απαιτούμενο εξοπλισμό. Ωστόσο, και με τις ενισχύσεις αυτές, η κατάσταση δεν πρόκειται να αλλάξει ουσιαστικά για τα βρετανικά στρατεύματα, γιατί δεν έχουν να αντιμετωπίσουν μόνο το ισχυρό κίνημα των Ταλιμπάν, αλλά και ένα πληθυσμό που τον κάνουν όλο και πιο εχθρικό οι ανελέητοι βομβαρδισμοί και οι μαζικές δολοφονίες άμαχου πληθυσμού στις επαρχίες του νότιου Αφγανιστάν, όπου βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη η εκκαθαριστική επιχείρηση «Ορεινή Απώθηση», η μεγαλύτερη επιχείρηση εναντίον των ισλαμιστών μαχητών μετά την πτώση του καθεστώτος των Ταλιμπάν. Το πιο πρόσφατο έγκλημα των αμερικάνων κατακτητών είναι ο σφοδρός βομβαρδισμός από τις 1.00 - 4.00 ταξμεράματα της 10ης Ιουλίου τριών χωριών στην επαρχία Ουρουζγκάν, όπου υποτίθεται ότι κρύβονταν Ταλιμπάν, με αποτέλεσμα το θάνατο τουλάχιστον 60 και τον τραυματισμό 30 αμάχων, σύμφωνα με τοπικά αξιωματούχο. Σύμφωνα με την ανακοίνωση του αμερικάνικου στρατού, τα θύματα είναι περισσότεροι από 40 Ταλιμπάν. Λες και οι βόμβες κάνουν διάκριση.

Μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εικόνα της κατάστασης που αντιμετωπίζουν τα βρετανικά

■ Αφγανιστάν

«Αντιμέτωποι με ένα αδίστακτο εχθρό και ένα εχθρικό πληθυσμό»

στρατεύματα στην επαρχία Χέλμαντ, η οποία προδιαγράφει και τη συνέχεια, δίνει ένα σχετικό ρεπορτάζ του «Independent» (9/7/06), αποσπάσματα του οποίου θεωρούμε ότι αξίζει να παραθέσουμε.

«Στη Μούσα Κάλα, στην πρώτη γραμμή της εξέγερσης των Ταλιμπάν εναντίον των βρετανικών στρατευμάτων στο νότιο Αφγανιστάν, ένα μικρό φορητό γεμάτο με βαριά οπλισμένους άντρες περιφερόταν στον κεντρικό δρόμο. Ήταν μόλις 50 μέτρα από το περιφερειακό κυβερνείο, ένα κτίριο γεμάτο τρύπες από σφαίρες και χειροβομβίδες εκτοξευόμενες με ρουκέτες, όπου βρετανοί διοικητές είχαν συνάντηση με τοπικούς φύλαρχους.

Οι ένοπλοι στο φορητό φορούσαν μαύρες ρόμπες και μεγάλα λευκά ή μαύρα τουρμπάνια, συνηθισμένη τοπική ενδυμασία στη Χέλμαντ αλλά και στολή των Ταλιμπάν. Ποιοι ήταν αυτοί; Μπορεί να είναι η милίσια του κυβερνήτη ή μπορεί να είναι Ταλιμπάν. Δεν διαφέρουν μεταξύ τους. Αλλά εσύ πρέπει να φύγεις αμέσως, μου είπε τρομοκρατημένος ένας τοπικός καταστηματούχος.

Πριν από μια βδομάδα, εκατοντάδες μαχητές Ταλιμπάν διέσχισαν μανιασμένα για οχτώ ώρες την πόλη και πυροβολούσαν στο κυβερνείο. Το κίνημα (των Ταλιμπάν) βρίσκεται παντού στη Χέλμαντ, ένα κατασκοπισμένο εφιάλη μιας περιοχής που μαστιγώνεται από

κατούς ανέμους το καλοκαίρι, όταν η θερμοκρασία φτάνει στους 50 βαθμούς.

Ενας βρετανός στρατιώτης μας είπε πώς η μονάδα του βρέθηκε κάτω από τα πυρά της αφγανικής αστυνομίας, που υποτίθεται ότι είναι σύμμαχοί τους. "Μας πυροβολούσαν και έκαναν ελημούς απροκάλυπτα μπροστά από το όχημά μας. Μπορούσαν να δουν καθαρά ότι δεν είμασταν Ταλιμπάν, αλλά συνέχισαν να πυροβολούν. Έχουμε πληροφορίες ότι είχαν μαζί τους μαχητές Ταλιμπάν". Η ανταλλαγή πυρών κράτησε δύο ώρες και οι Βρετανοί αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν ένα όχημα.

Τα βρετανικά στρατεύματα είναι τώρα τόσο δύσπιστα απέναντι στην αφγανική αστυνομία ώστε δεν ανακοινώνουν νωρίτερα τις κοινές περιπολίες, γιατί φοβούνται να μην δώσουν κάποιους πληροφορίες στους Ταλιμπάν. Οι μισοί μεταφραστές που προσλήφθηκαν από τους Βρετανούς στο Καμπ Μπάσπιον, την κύρια βάση τους στη Χέλμαντ, παραιτήθηκαν από φόβο για τη ζωή τους.

Ούτε και ο Αφγανικός Εθνικός Στρατός εμπνέει περισσότερη εμπιστοσύνη. Όταν στάλθηκε στο νότο η πρώτη μονάδα για να συνεργαστεί με τα βρετανικά στρατεύματα, το 25% εξαφανίστηκαν κατά τη μεταφορά τους από το στρατόπεδο εκπαίδευσης στην Καμπούλ. Οι φόβοι τους ίσως είναι κατανοητοί. Πριν από μερικές βδομάδες, βρέθηκαν έξω από την

καναδική βάση στη γειτονική Κανταχάρ τα κομμένα κεφάλια δύο αφγανών στρατιωτών με το κομμένο πέος τους στο στόμα τους.

Τα βρετανικά στρατεύματα στη Χέλμαντ αισθάνονται ότι υπάρχουν παντού εχθρικές δυνάμεις. Φιλοταλιμπάν κασέτες πουλιούνται ανοιχτά και είναι εξαιρετικά δημοφιλείς. Τα τραγούδια περιλαμβάνουν στίχους όπως "Οι έρμημοί είναι βαμμένες κόκκινες με το αίμα των μαρτύρων" και "Μουλά Ομάρ, θα σκοτώσουμε τους εχθρούς σου και είμαστε οι μαθητές σου".

"Ποτέ μέχρι τώρα η κατάσταση δεν ήταν τόσο άσχημη. Ποτέ μέχρι τώρα οι Ταλιμπάν δεν είχαν τέτοια οργάνωση και συντονισμό. Συχνά μένουν και πολεμούν αντί να χτυπούν και να σκορπίζουν, όπως συνήθιζαν. Μερικές φορές η τακτική τους είναι σχεδόν αυτοκτονική. Στέκονται στις ταράτσες των σπιτιών και πυροβολούν τα πολυβόλα ελκώδη. Έχουν πολλά πυρομοχικά και ακόμη περισσότερο βαρύ φορητό οπλισμό, όλμους, εκτοξευόμενες με ρουκέτες χειροβομβίδες, βαριά πολυβόλα", δήλωσε στον "The Independent on Sunday" δυτική πηγή ασφάλειας.

Οι Ταλιμπάν ισχυρίζονται ότι «έχουν υπό πλήρη έλεγχο» αρκετές περιοχές στο νότο. "Η Χέλμαντ είναι καταφύγιο για μας", καυχόταν χθες από το τηλέφωνο ο Μοχάμεντ Χανίφ, εκπρόσωπος των Ταλιμπάν. "Όποτε οι Βρετανοί ήρθαν στο Αφγανιστάν υπέστησαν βαριά

ήττα και έφυγαν ζωντανοί πολλοί λίγοι. Οι Ταλιμπάν - μας είπε - έχουν ένα κέντρο στρατολόγησης βομβιστών αυτοκτονίας στη Χέλμαντ, όπου έρχονται απ' όλο το Αφγανιστάν και έχουν φτάσει στους 1.500 μέχρι στιγμής...».

Στο μεταξύ, οι ισλαμιστές μαχητές κλιμακώνουν τις επιθέσεις τους και στις υπολοίπες επαρχίες του νοτιοανατολικού Αφγανιστάν, παρόλο που από τα μέσα Μαΐου βρίσκεται σε εξέλιξη η μεγαλύτερη αμερικάνικη εκκαθαριστική επιχείρηση εναντίον τους, και απειλούν με ακόμη σφοδρότερες και πιο φονικές επιθέσεις στο επόμενο διάστημα.

Ενδεικτικά, στις 17 Ιουλίου, αμερικάνικα και συμμαχικά τους στρατεύματα, που συμμετείχαν στην επιχείρηση «Ορεινή Απώθηση» στην περιοχή Ταρίν Κοτ της επαρχίας Ουρουζγκάν, δέχτηκαν πυκνά πυρά, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας αμερικάνος στρατιώτης και να τραυματιστούν ακόμη έντεκα.

Την ίδια μέρα, από έκρηξη βόμβας, που είχε τοποθετηθεί στο επαρχιακό δικαστήριο στην πρωτεύουσα της επαρχίας Χέλμαντ, κατέρρευσε το κτίριο, σκοτώθηκε ο διοικητής και ένας υπάλληλος και τραυματίστηκαν έξι ακόμη άτομα. Μια μέρα νωρίτερα οι Ταλιμπάν κατέλαβαν τις πόλεις Γκαρμσέρ και Ναγουάι - 1 - Μπαράκζαϊ και τη γύρω τους περιοχή στην επαρχία Χέλμαντ, αφού ύστερα από σύντομη μάχη έτρεψαν σε φυγή τις αστυνομικές δυνάμεις.

Στις 18 Ιουλίου ανακοινώθηκε ότι ισχυρές αμερικάνικες και αφγανικές δυνάμεις, με την υποστήριξη βομβαρδιστικών, είχαν ξεκινήσει την επιχείρηση ανακατάληψής τους. Αυτό που έχει ιδιαίτερη σημασία είναι ότι οι ισλαμιστές μαχητές προκαλούν και κάνουν επίδειξη δύναμης πολύ εύκολα σε μια περιοχή που σαράνεται δύο μήνες τώρα από αμερικάνικα και αφγανικά στρατεύματα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μέσω του εκπροσώπου τους Μοχάμεντ Χανίφ προειδοποίησαν την περασμένη Τρίτη ότι το αμέσως επόμενο διάστημα θα εντείνουν τις επιθέσεις τους και «θα καταλάβουν τις περισσότερες περιοχές του νότιου και νοτιοκεντρικού Αφγανιστάν».

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι η επίθεση του Ισραηλινού στρατού στην Παλαιστίνη και στο Λίβανο είναι ένας ακόμη σοβαρός παράγοντας που δημιουργεί ευνοϊκό έδαφος για τους Ταλιμπάν. Το ίδιο και η ξηρασία που πλήττει πολλές περιοχές της χώρας και έχει μειώσει, σύμφωνα με το αφγανικό υπουργείο Γεωργίας, στο μισό την παραγωγή σταριού φέτος, με αποτέλεσμα περισσότεροι από 2.4 εκατομμύρια Αφγανοί να πεινούν και να εγκαταλείψουν μαζικά τον τόπο τους για να βρουν αλλού τροφή και νερό, κατηγορώντας την κυβέρνηση Καρζάϊ για την αδιαφορία και την ανικανότητά της να καλύψει τις στοιχειώδεις ανάγκες τους σε τρόφιμα.

σουν περίπου τρία οικοδομικά τετράγωνα στο κέντρο της πόλης, μέρος του οποίου έχει μετατραπεί σε ερείπια από τον πόλεμο, και να το μετατρέψουν σε Πράσινη Ζώνη, ανάλογη με την οχυρωμένη και ασφαλή περιοχή που φιλοξενεί την ιρακινή και αμερικάνικη ηγεσία στη Βαγδάτη.

Η ιδέα είναι να σπάσουν το αιματηρό αδιέξοδο στην πόλη, θέτοντας τέλος στον πόλεμο γύρω από το σηματοδομένο από τις μάχες επαρχιακό διοικητήριο, στο οποίο οι αντάρτες επιτίθενται καθημερινά. Το κυβερνητικό Κέντρο θα παραμείνει, αλλά η άδεια περιοχή γύρω απ' αυτό δεν θα επιτρέψει στους αντάρτες να καλύπτονται για να κάνουν επιθέσεις. "Θα τη μετατρέψουμε σε πάρκο", είπε ο συνταγματάρχης Σιν Μακφάρλαντ.

Το Ραμάντι, μια κυρίως σουνιτική αραβική πόλη, θεωρείται από τους Αμερικάνους διοικητές το κλειδί για την ασφάλεια στην επαρχία Ανμπάρ, την πιο θανατηφόρα για τους Αμερικάνους στρατιώτες περιοχή στο Ιράκ. Πολλές συνοικίες εδώ ελέγχονται μόνο στα λόγια από τους Αμερικάνους, προσφέροντας καταφύγιο στους αντάρτες.

Ενώ στη Βαγδάτη και σε άλλες μεγάλες πόλεις του Ιράκ στο επίκεντρο μπορεί να είναι η συμφιλίωση ή η πολιτική διαδικασία, εδώ είναι ακόμη ο πόλεμος. Αρκετές φορές στις επιθέσεις εναντίον του Κυβερνητικού Κέντρου συμμετέχουν περισσότεροι από 100 αντάρτες τη φορά.

Την περασμένη βδομάδα, μια μεταμεσονύκτια μάχη ανάμεσα σε μια ομάδα ανταρτών και αμερικάνους πεζοναύτες κράτησε δύο ώρες και τελείωσε μόνο όταν οι Αμερικάνοι έριξαν μια κατευθυνόμενη από λέιζερ βόμβα σε ένα ήδη μισοκατεστραμμένο κτίριο στο κέντρο της πόλης. Εξι πεζοναύτες τραυματίστηκαν....

«Η ιρακινή κυβέρνηση υπάρχει εδώ κατ' όνομα. Την περασμένη βδομάδα, περίπου 7 εκατομμύρια δολάρια εξαφανίστηκαν από την Ραφιντάν Μπανκ, το μεγαλύτερο μέρος από τα αποθέματα της τράπεζας, κάτω ακριβώς από τη μύτη ενός αμερικάνικου φυλακίου στη διπλανή πόρτα. Ένας ιρακινός αστυνομικός πυροβολήθηκε στο πρόσωπο και πετάχτηκε στο δρόμο, με την αμερικάνικη ταυτότητά του ανάμεσα στα δάκτυλά του.

Ο κυβερνήτης της επαρχίας, Μαμούν Σαμί Ρασίντ αλ - Αλουάνι, πηγαίνει ακόμη για δουλειά εδώ, με αμερικάνικη στρατιωτική συνοδεία. Όμως πολλοί από τους ανώτερους αξιωματικούς της επαρχίας τον εγκατέλειψαν ύστερα από την απαγωγή και τον αποκεφαλισμό του γραμματέα του τον περασμένο Μάιο. Ο προηγούμενος κυβερνήτης δολοφονήθηκε καθώς και ο πρόεδρος του επαρχιακού συμβουλίου τον Απρίλιο. Σε μια συνάντηση την περασμένη βδομάδα του επαρχιακού συμβουλίου μόνο 6 από τους 36 αξιωματικούς εμφανίστηκαν....

«Η ιρακινή αστυνομία περιπολεί στους δρόμους μόνο σε μια χούφτα γειτονιές, εκείνες που είναι πολύ κοντά στην αμερικάνικη βάση. Σε μια επίθεση που εκτυλίσσεται σε αργή κίνηση, κατά την οποία οι Αμερικάνοι εκκαθαρίζουν σταδιακά μεμονωμένες γειτονιές, όλες σχεδόν οι μάχες γίνονται από αμερικάνους στρατιώτες και πεζοναύτες, όχι από τον ιρακινό στρατό...

Όπως στο υπόλοιπο Ιράκ, το πιο φοβικό όπλο είναι οι αυτοσχέδιες βόμβες. Οι βόμβες στην κυριολεξία καλύπτουν το Ραμάντι. Ένας αμερικάνικος στρατιωτικός χάρτης εδώ δείχνει περίπου 50 σημεία στα οποία ανακαλύφθηκαν πρόσφατα βόμβες στο οδόστρωμα...Μερικές φορές νοιώθεις σαν να βρισκόμαστε βόμβες παντού. Μόνο κατά τη διάρκεια μιας μονόωρης περιπολίας ένα βράδυ την περασμένη βδομάδα, μια ομάδα πεζοναυτών εντόπισε δύο βόμβες σε μια περιοχή που ελέγχεται σχολαστικά και τακτικά, που σημαίνει ότι είχαν τοποθετηθεί λίγες μέρες πριν...».

Η αντίσταση των μαχητών Παλαιστίνης-Χεζμπολά θ' ανοίξει το δρόμο για τη λευτεριά

«Το Ισραήλ επιδιώκει να αδυνατίσει σημαντικά τη Χεζμπολά κι όχι να τη συντρίψει. Είναι αδύνατο να συντρίψεις ένα δημοφιλές, θρησκευτικό κίνημα». Τα λόγια δεν ανήκουν σε κάποιο δυτικό αναλυτή ή δημοσιογράφο, αλλά σε ανώτερη στρατιωτική πηγή του Ισραήλ, την οποία επικαλείται η ισραηλινή εφημερίδα «Χα-αρέτζ» την περασμένη Τετάρτη (19/7). Σύμφωνα με την «πηγή», οι Σιωνιστές χρειάζονται δύο βδομάδες ακόμα για να ολοκληρώσουν τις επιχειρήσεις τους στο Λίβανο.

Ανεξάρτητα, όμως, από το πόσο θα διαρκέσουν οι επιχειρήσεις και από το βαθμό κλιμάκωσης που θα υπάρξει, αν δηλαδή θα γίνουν μεγάλης κλίμακας χερσαίες επιχειρήσεις ή όχι (ήδη, τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, σφοδρές μάχες σώμα με σώμα λαμβάνουν χώρα στα σύνορα), οι Σιωνιστές έχουν ανοίξει τον ασκό του Αϊόλου. Βυθίζονται σ' ένα παρατεταμένο πόλεμο που δεν ξέρουν που θα τους βγάλει. Ένα πόλεμο που αυτή τη στιγμή διεξάγεται σε δύο μέτωπα, αφού ο ισραηλινός στρατός καθ' όλο το διάστημα των βομβαρδισμών στο Λίβανο συνεχίζει τις επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας. Βομβάρδισε για δεύτερη φορά το υπουργείο Εξωτερικών της Παλαιστινιακής Αρχής, συνεχίζει τους βομβαρδισμούς στις πόλεις Μπέιτ Χανούν και Μπέιτ Λάχια στο βορρά και επιχείρησε εισβολή σε προσφυγικό καταυλισμό στην κεντρική Λωρίδα της Γάζας, που αποκρούστηκε από τους Παλαιστίνιους μαχητές ύστερα από σφοδρές συγκρούσεις.

Ούτε η Χαμάς, ούτε η Χεζμπολά είναι αντίπαλοι που μπορούν να εξολοθρευτούν χάρη στη συντριπτική στρατιωτική υπεροπλία των Σιωνιστών. Αυτό δεν προκύπτει μόνο απ' την ιστορική διαδρομή των δύο οργανώσεων, που άντεξαν στις πιο σκληρές κι αντίξοες συνθήκες (η Χαμάς κατόρθωσε να γίνει κυβέρνηση, παρά τη δολοφονία των δύο ανώτατων στελεχών της, Γιασίν και Ραντίσι, καθώς και εκατοντάδων μαχητών της απ' τον ισραηλινό στρατό, ενώ η Χεζμπολά είναι η δύναμη που κατόρθωσε μόνη της να διώξει τον ισραηλινό στρατό απ' το Νότιο Λίβανο το 2000, μετά από 22 χρόνια κατοχής). Προκύπτει και από την αντίσταση που προβάλλουν ακόμα και σήμερα, τη στιγμή που ο ισραηλινός στρατός έχει εξαπολύσει μια πρωτοφανούς μεγέθους δολοφονική επίθεση τόσο στη Γάζα όσο και στο Λίβανο.

Παρά τις ισραηλινές επιδρομές στη Λωρίδα της Γάζας, όπως μας πλη-

ΓΑΖΑ

ΧΑΪΦΑ

ΒΗΡΥΤΟΣ

ροφορεί το «Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης» (18/7) οι μαχητές της Χαμάς κατόρθωσαν να εκτοξεύσουν πάνω από 22 ρουκέτες την περασμένη Τρίτη ενάντια σε ισραηλινούς εποίκισμούς, χτυπώντας μάλιστα ένα μετασημαστική στον εποίκισμό Σντερότ, γεγονός που οδήγησε σε μπλάκ άουτ σε ορισμένες γειτονιές. Παρόμοιες επιθέσεις έγιναν και από άλλες παλαιστινιακές ένοπλες οργανώσεις, όπως οι Ταξιαρχίες Αλ-Κουντς (της Τζιχάντ) και οι Εθνικές Αντιστασιακές Ταξιαρχίες (του Δημοκρατικού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης) εναντίον του ίδιου εποίκισμού αλλά και της πόλης Ασκαλόν που είχε ξαναχτυπηθεί την προηγούμενη βδομάδα. Σύμφωνα με την ίδια πηγή, οι αντάρτες των ταξιαρχιών Ιζ Εντίν Αλ-Κασάμ εκτόξευσαν τρεις ρουκέτες Κασάμ ακόμα και μέσα στη Μπέιτ Χανούν, που είχε καταληφθεί απ' τον ισραηλινό στρατό, χτυπώντας σπίτια που είχαν επιταχθεί από ισραηλινούς στρατιώτες. Ενώ οι Ταξιαρχίες Νασέρ Σαλαχουντίν (των Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης) με ρουκέτα που εξαπέλυσαν εναντίον στρατιωτικής φάλαγγας στη Μπέιτ Χανούν τραυμάτισαν έξι ισραηλινούς στρατιώτες.

Στη Ναμπλούς (τη μεγαλύτερη πόλη της Δυτικής Οχθης με 200.000 κατοίκους), όπου είχε εισβάλει ο ισραηλινός στρατός με το αιτιολογικό ότι έψαχνε το πτώμα ενός ισραηλι-

Παλαιστίνιου μαχητή πυροδοτώντας μία βόμβα σκότωσαν έναν και τραυμάτισαν άλλους έξι ισραηλινούς στρατιώτες, τρεις εκ των οποίων είναι σοβαρά. Μπορεί οι επιθέσεις των Παλαιστίνιων μαχητών (ορισμένες απ' τις οποίες μόνο αναφέρθηκαν παραπάνω) να μη μπορούν να συγκριθούν ούτε σε μέγεθος ούτε σε ένταση με αυτές των Σιωνιστών, αποτελούν όμως απόδειξη ότι οι Παλαιστίνιοι συνεχίζουν να μάχονται όσο σφοδρές επιθέσεις κι αν δέχονται.

Απ' την άλλη μεριά, η Χεζμπολά αντιστέκεται σθεναρά στο μέτωπο του Λίβανου. Για πρώτη φορά μαχητές της κατόρθωσαν να διεισδύσουν μέσα στο Ισραήλ την περασμένη Τρίτη (όπως ενημερωθήκαμε και απ' την ελληνική τηλεόραση), ενώ οι σφοδρές συγκρούσεις που συνεχίζονται στα σύνορα έχουν μέχρι στιγμής σαν αποτέλεσμα δύο νεκρούς ισραηλινούς στρατιώτες και πάνω από εννέα τραυματίες. Οι μαχητές της Χεζμπολά ναρκοθέτησαν περιοχή γύρω από τα σύνορα καταστρέφοντας ένα ισραηλινό ταγκ και απώθησαν τρεις φορές τον ισραηλινό στρατό που επιχειρούσε να εισβάλει στο Νότιο Λίβανο. Παράλληλα, η συνέχιση της ρίψης ρουκετών σε ισραηλινές πόλεις (πάνω από 100 εκτοξεύτηκαν μέσα σε μία μόνο μέρα, την περασμένη Τετάρτη), γεγονός που έχει νεκρώσει τη Χάιφα

νού στρατιώτη που σκοτώθηκε την περασμένη Κυριακή, οι

(το μεγαλύτερο λιμάνι του Ισραήλ στο βορρά, με περίπου 300.000 κατοίκους) δεν είναι κάτι που οι Σιωνιστές μπορούν να προσπεράσουν αβίαστα. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι Σιωνιστές δεν κάνουν περίπατο ούτε στη Γάζα ούτε στο Λίβανο. Όσο συνεχίζουν τους βομβαρδισμούς και τις επιδρομές, τόσο θα μετράνε ακόμα περισσότερα θύματα μέσα στις γραμμές τους (πάνω από 30 οι νεκροί μέχρι στιγμής) και άλλο τόσο θα φουντώνουν το μίσος και την οργή όχι μόνο των Παλαιστίνιων και των Λιβανέζων αλλά και όλων των Αράβων. Πώς μπορούν, άλλωστε, να κερδίσουν ένα πόλεμο όταν έχουν απέναντί τους ανθρώπους που είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους για την ελευθερία, που δε διατάζουν να ζωσουν με εκρηκτικά και να αναπιναχτούν με μοναδικό στόχο να προκαλέσουν φθορά στον κατακτητή;

Οι διάφοροι «αναλυτές» που κατακλύζουν καθημερινά τα κανάλια, για να προσφέρουν τα «φώτα» τους στους αδαείς τηλεθεατές, προεξοφλούν καθολική επικράτηση του Ισραήλ στην περιοχή. Θεωρούν δε ότι οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί, που στηρίζουν αποκάλυπτα το εγκληματικό όργιο των Σιωνιστών στο Λίβανο, γνωρίζουν τα σχέδια του ισραηλινού επιτελείου και της κυβέρνησης Ολμέρτ-Πέρετζ και της παρέχουν το χρόνο που χρειάζεται για να επικρατήσει. Όμως, καθώς οι μέρες περνούν και η αντίσταση συνεχίζεται με αμείωτη ένταση, ενώ οι Σιωνιστές περιορίζονται στις από αέρος μαζικές δολοφονίες αμάχων και καταστροφές των υποδομών, χωρίς να τολμούν να επιτεθούν με μαζικές χερσαίες δυνάμεις, φαίνεται καθαρά ότι η επικράτηση που ονειρεύονται δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

Ο δικός μας κόσμος

Η ιστορία είναι γνωστή. Όταν στη διάρκεια της ναζιστικής κατοχής οι αντάρτες χτυπούσαν και σκότωναν κάποιους γερμανούς αξιωματικούς, οι ναζί σε αντίποινα έκαιγαν χωριά και προχωρούσαν σε μαζικές εκτελέσεις, είτε χωρικών είτε ομήρων από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τότε, οι ανοιχτοί και κρυφοί συνεργάτες τους έβαζαν μπροστά την προπαγάνδα: «Οι αντάρτες φταίνε. Δε βλέπετε που οι Γερμανοί έχουν υπεροπλία; Τι καταφέρνουν; Εναν σκοτώνουν οι αντάρτες και την πληρώνει ολόκληρο το χωριό». Μ' αυτό τον τρόπο προσπαθούσαν να απομονώσουν την Αντίσταση από τα φυσικά της στηρίγματα, τις πλατιές λαϊκές μάζες.

Η κατάληξη της ιστορίας είναι επίσης γνωστή: η Αντίσταση όχι μόνο δεν απομονώθηκε, αλλά αναπτύχθηκε και δυνάμωσε, αγκαλιάζοντας τα πλατιά λαϊκά στρώματα σε βαθμό που κανένα πολιτικό ρεύμα δεν έχει ποτέ καταφέρει. Ήταν ο λαός που δεν υποτάχτηκε, παρά τον τρόπο των κατακτητών, παρά τα δεινά που υπέστη.

Με ελάχιστες παραλλαγές η ιστορία επαναλαμβάνεται στο Λίβανο και την Παλαιστίνη. Γέμισε ο κόσμος από ευαίσθητες ψυχές, που είναι έτοιμες να καταδικάσουν την «υπερβολική βία» του Ισραήλ, σημειώνοντας ταυτόχρονα με νόημα, ότι γι' αυτό φταίει οι «ακραίες» οργανώσεις, η Χαμάς και η Χεζμπολά, που με τις βίαιες ενέργειές τους έδωσαν το πρόσχημα στους Σιωνιστές. (Όλες αυτές οι ευαίσθητες ψυχές ξεχνούν τους πάνω από 100 νεκρούς Παλαιστίνιους -ανάμεσά τους πολλά παιδιά- από τις παλαιστινιακές εκλογές μέχρι την έναρξη του τελευταίου πολέμου, σε μια περίοδο δηλαδή που οι μαχητικές οργανώσεις τηρούσαν την εκεχειρία).

Όλες αυτές οι ευαίσθητες ψυχές, αφού πρώτα κλάψουν για τα αθώα θύματα, διατυπώνουν τις προτάσεις τους: άμεση κατάπαυση του πυρός, απελευθέρωση των αιχμαλώτων στρατιωτών και αφοπλισμός όλων των παραστρατιωτικών ομάδων. Ποιες είναι αυτές οι «παραστρατιωτικές ομάδες»; Είναι τα ένοπλα τμήματα των ριζοσπαστικών παλαιστινιακών οργανώσεων και της Χεζμπολά στο Λίβανο. Εκεί αποβλέπει η ευαισθησία τους: στον αφοπλισμό της Αντίστασης σε Παλαιστίνη και Λίβανο, για να μπορούν οι Σιωνιστές να επιβάλλουν την κατοχή με απόλυτη ασφάλεια για τα στρατεύματά τους. Αυτοί που χύνουν τα κροκοδείλια δάκρυα δεν έχουν το «τακτ» να ζητήσουν για τα μάτια βρε αδερφέ- την απελευθέρωση τουλάχιστον των γυναικών και των παιδιών που κρατούνται στις σιωνιστικές φυλακές. Τόση ευαισθησία...

Όταν ξεσπά ένας πόλεμος, που είναι άδικος-κατακτητικός από τη μια πλευρά και δίκαιος-απελευθερωτικός από την άλλη, ο κόσμος πολώνεται. Από τη μια μαζεύονται οι δυνάμεις του κεφάλαιου, με όλη την πολυχρωμία και την πολυγλωσσία τους. Χίλιες φωνές που λένε το ίδιο πράγμα με διαφορετικά λόγια, χίλια σφυριά που χτυπάνε στο ίδιο αμόνι. Ας συγκροτήσουμε και μεις το δικό μας κόσμο, χωρίς «ναί μεν αλλά». Με την Αντίσταση και τη δίκαιη βία της.

Δεν υπάρχει μόνο η σιωνιστική θηριωδία στην Παλαιστίνη. Υπάρχει και η ένοπλη αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού, των μαχητικών του οργανώσεων. Αυτή που προσπαθούν να τη θάψουν τα διεθνή ΜΜΕ ή να την παρουσιάσουν ως «έργο εξτρεμιστών» που «τορπιλίζουν την ειρήνη».

Στη φωτογραφία, μαχητής του ένοπλου σκελούς της Χαμάς, ετοιμάζεται να αυτοσχέδια ρουκέτα τύπου «Κασάμ».

■ Κατάπιαν τη γλώσσα τους

Πού είναι τώρα όλοι αυτοί οι... μαρξιστές αναλυτές, που υποστήριζαν ότι οι μαχητικές ισλαμιστικές οργανώσεις είναι δημιουργήματα της CIA, με τη βοήθεια της Σαουδικής Αραβίας, προκειμένου να χτυπήσει την «επιρροή της Αριστεράς», ιδιαίτερα στην Παλαιστίνη και στη γύρω περιοχή της Μέσης Ανατολής. Δε δίσταζαν, μάλιστα, να ονοματίσουν ως τέτοια πρακτόρικα δημιουργήματα, τη Χαμάς και τη Χεζμπολά του Λιβάνου. Τώρα, η Χαμάς, μολοντί είναι κυβέρνηση στην Παλαιστίνη, μάχεται στην πρώτη γραμμή ενάντια στο σιωνιστή εισβολέα. Και η Χεζμπολά, μολοντί μπορούσε να καθήσει πάνω στις δάφνες της και να παίζει τα πολιτικά της παιχνίδια, διεκδικώντας μερίδιο στην εξουσία, άνοιξε δεύτερο μέτωπο, πληρώνοντας και φόρο αίματος και βαρύ πολιτικό τίμημα. Και οι προβοκατορολόγοι κατάπιαν τη γλώσσα τους, συμπεριφερόμενοι ως κοινοί προβοκάνοι. Η Παλαιστινιακή Αριστερά πληρώνει τα ομορτωσιακά της αμαρτήματα, πληρώνει τη στήριξη των συμφωνιών του Οσλο. Γι' αυτό και έχει χάσει κάθε πρωτοβουλία. Αυτό που δεν έκανε αυτή το κάνουν οι Ισλαμιστές. Και μπράβο τους.

■ Αιφνιδιάστηκαν

Δεν πήραν χαμπάρι ο Μπους με τον Μπλερ ότι το μικρόφωνο μπροστά τους ήταν ανοιχτό και έτσι ένα μέρος του διαλόγου τους καταγράφηκε και μεταδόθηκε σ' όλο τον κόσμο (μέχρι που ο Μπλερ πήρε χαμπάρι το ανοιχτό μικρόφωνο και το έκλεισε).

Μπους (μασουλώντας): Αυτό που χρειάζεται να γίνει είναι η Συρία να σταματήσει αυτά τα σκατά της Χεζμπολά. Εκεί θα τελειώνει. (Χλαπακιάζει μια πηρουδιά ακόμα και ξαναγυρνά στον Μπλερ, που στέκεται όρθιος δίπλα του): Τι γίνεται με τον Κόφι Ανάν; Δε μου αρέσει αυτή η σειρά. Η στάση του είναι βασικά κατάπαυση του πυρός και όλα τα άλλα γίνονται.

Μπλερ: Νομίζω ότι αυτό που είναι πραγματικά δύσκολο είναι ότι δεν μπορείς να σταματήσεις, αν δεν καταφέρεις να υπάρξει συμφωνία γι' αυτή τη διεθνή παρουσία.

Από το διάλογο φαίνεται καθαρά τι τους

ενόχλησε. Είναι αυτό που δεν περίμεναν και αιφνιδιάστηκαν: η επίθεση της Χεζμπολά στο Ισραήλ. Και ποια είναι η κατεύθυνσή τους; Να αναπτύξουν ιμπεριαλιστικά στρατεύματα στη λιβανόισραηλινή μεσόγειο, για να απομονώσουν τη Χεζμπολά και να την καταστήσουν επιχειρησιακά ακίνδυνη.

■ Προς παραδειγματισμό

Στον ένα χρόνο από την εν ψυχρώ δολοφονία του 27χρονου Βραζιλιάνου Ζαν Σαρλ ντε Μενέντες από άγγλους μπάτσους που τον θεωρούσαν «τρομοκράτη» (στις 22 Ιούλη του 2005 έγινε το περιστατικό), η βρετανική Δικαιοσύνη, αδέκαστη και αμερόληπτη, όπως πάντοτε, έβγαλε την ετυμηγορία της. Η Εισαγγελία ανακοίνωσε ότι ουδείς αστυνομικός θα διωχτεί για τη δολοφονία του Μενέντες. Θα ασκηθεί δίωξη μόνο κατά της Scotland Yard, για παραβίαση της νομοθεσίας περί υγείας και ασφάλειας! Διότι η Αστυνομία έκανε «επιχειρησιακά σφάλματα», με αποτέλεσμα «να μη διασφαλίσει την υγεία, την ασφάλεια και την ευημερία του Μενέντες». Οι δύο αστυνομικοί που τον σκότωσαν ενήργησαν στο πλαίσιο των διαταγών που είχαν όντας πεπεισμένοι «ειλικρινά» ότι ο Μενέντες ήταν καμικάζι. Γι' αυτό δε μπορούμε να τους ασκήσουμε δίωξη για φόνο», δήλωσε σε συνέντευξη Τύπου ο Στίβεν Ο' Ντόχερτι (Ιρλανδός εξωμότης, αν κρίνουμε από το όνομα), στέλεχος του υπουργείου Δικαιοσύνης.

■ Ιστορική κίνηση

Όταν η Αλ-Κάιντα σώριζε τους δίδυμους πύργους του Μανχάταν, πάρα πολλοί δυτικοί αναλυτές μίλησαν -όχι άδικα- για μια ιστορική μέρα. Ήταν η πρώτη φορά μετά το βομβαρδισμό του Περλ Χάρμπορ που οι ΗΠΑ δέχονταν πολεμική επίθεση στο έδαφός τους. Τηρουμένων των αναλογιών, μπορούμε να χαρακτηρίσουμε ιστορική τη μέρα που η Χεζμπολά επιτέθηκε σε δυνάμεις του σιωνιστικού στρατού μέσα στο έδαφος του Ισραήλ, σκοτώνοντας, τραυματίζοντας και αιχμαλωτίζοντας στρατιώτες και χαρακτηρίζοντας αυτή την πολεμική της κίνηση ως πράξη αλληλεγγύης στον αγώνα των Παλαιστίνιων. Εχουν περάσει πολλά χρόνια από την τελευταία φορά που έγινε κάτι τέτοιο. Δεκαετίες. Τα αμερικανόδοξα αραβικά καθεστώτα όχι μόνο έχουν ξεπουλήσει το Παλαιστινιακό, αλλά και καταστέλλουν άγρια κάθε ριζοσπαστική κίνηση στο εσωτερικό των χωρών τους, έτσι που η Παλαιστινιακή Αντίσταση να μην έχει ούτε στηρίγματα ούτε έμπρακτη αλληλεγγύη. Γι' αυτό και η ενέργεια της Χεζμπολά έχει ιστορική σημασία. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Χεζμπολά είναι το μεγαλύτερο πολιτικό κίνημα στο Λίβανο, με βουλευτές και υπουργούς στη σημερινή κυβέρνηση. Έχει δικό της στρατό στο Νότο του Λιβάνου, όπου ουσιαστικά διοικεί. Έχει ένα τεράστιο δίκτυο κοινωνικών υποδομών (σχολεία, νοσοκομεία κ.λπ.). Επομένως, η πολεμική της κίνηση ενάντια στο Ισραήλ δεν είναι χωρίς κόστος. Γι' αυτό και αποκτά ιστορική σημασία.

έναν ύποπτο για «τρομοκρατία». Μην προβληματίζεστε για τυχόν λάθος και μην ανησυχείτε για τυχόν συνέπειες. Από σας προσωπικά ουδείς θα ζητήσει ευθύνη.

■ Συμβολισμός

Ξέρετε ποιος διορίστηκε αρχιστράτηγος (SACEUR) των δυνάμεων του ΝΑΤΟ στην Ευρώπη και λίαν συντόμως θα αναλάβει τα καθήκοντά του; Ο αμερικανός στρατηγός Μπάντ Κράντοκ. Το όνομα, βέβαια, δεν σας λέει τίποτα. Τι θα λέγατε, όμως, αν μαθαίνατε ότι ο στρατηγός Κράντοκ είναι έως σήμερα διοικητής της φυλακής του Γκουαντάναμο;

■ Δολοφόνοι

Άλλη μια εκατόμβη θυμάτων στη Νοτιοανατολική Ασία. Ένα τσουνάμι, που προκλήθηκε από υποθαλάσσιο σεισμό έντασης 7,7 της κλίμακας Ρίχτερ, σάρωσε τη νοτιοδυτική ακτή της Ιάβας της Ινδονησίας, αφήνοντας έναν απολογισμό περισσότερων των 350 νεκρών και των 230 αγνοούμενων, χώρια οι τραυματίες και οι ξεσπιτωμένοι (δεκάδες χιλιάδες). Πριν το γιγάντιο παλιρροϊκό κύμα σαρώσει την ακτή, είχε εκδοθεί προειδοποίηση από περιφερειακά πρακτορεία. Οι κάτοικοι της Ιάβας, όμως, δεν ενημερώθηκαν για να καταφύγουν στην ενδοχώρα, διότι το νησί δεν διαθέτει σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης για τσουνάμι. Για μια φορά ακόμα τα μεγάλα λόγια και η υποκριτική «ευαισθησία» της «διεθνούς κοινότητας» αποδείχτηκαν σαπουνόφουσκες. Ο φτωχόκοσμος σ' αυτή την εσχάτη του Ειρηνικού αφέθηκε απροστάτευτος μπροστά στα στοιχεία της φύσης, επειδή δεν εγκαταστάθηκε ένα σύστημα προειδοποίησης που θα κόστιζε ψίχουλα.

■ Για την Αντίσταση δεν υπάρχει αλληλεγγύη;

Όπως πληροφορηθήκαμε από το «Ριζοσπάστη» (18.7.06) η Παπαρήγα είχε τηλεφωνική επικοινωνία με τον ΓΓ του Λιβανέζικου ΚΚ Χαλέντ Χαντάτα, στην οποία «εκφράστηκε η διεθνιστική αλληλεγγύη και συμπάρασταση του ΚΚΕ προς τον **δοκιμαζόμενο λιβανέζικο λαό** από την ισραηλινή επιθετικότητα και βαρβαρότητα». Ο Χαντάτα «ευχαρίστησε θερμά για τη διεθνιστική αλληλεγγύη και συμπάρασταση του ΚΚΕ και ενημέρωσε για την **πολύ δύσκολη κατάσταση** που περνάει ο λαός του Λιβάνου από τις στρατιωτικές επιχειρήσεις των Ισραηλινών, που πλήττουν αμάχους».

Μα καλά, μόνο τα πλήγματα κατά αμάχων υπάρχουν στο Λίβανο; Δεν υπάρχει και ένοπλη αντίσταση, αναβαθμισμένη μάλιστα σε σχέση με το παρελθόν, αφού καταφέρνει και πλήττει στόχους εντός του Ισραήλ; Γί' αυτή δεν είπαν τίποτα οι δυο γενικοί γραμματείς; Δε τη θεωρεί και δική τους υπόθεση ο Χαντάτα, δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να εκφράσει αλληλεγγύη η Παπαρήγα; Το σημειώνουμε γιατί σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε την ίδια μέρα η Παπαρήγα είπε ότι δεν επιτρέπεται να γίνεται καμιά συζήτηση «για τα όποια προσχήματα προβάλλονται» από το Ισραήλ, γιατί «ο κατακτητής πάντα έχει προσχήματα». Αυτό δεν είναι μπηχτή κατά της Χεζμπολά;

■ Η Γιάννα είναι εδώ

Τι φοβήθηκαν οι Αγγελοπουλαίοι και πήραν στη ζούλα τον «Ελεύθερο Τύπο»; Γιατί έβαλαν τον εφοπλιστή Δαλακούρα (με μια εταιρία) να υπογράψει τη συμφωνία εξαγοράς και αμέσως μετά ανακοίνωσαν ότι στην ουσία αυτοί είναι πίσω από την εταιρία; Ήθελαν να κρατήσουν το τίμημα χαμηλά (αν οι άνθρωποι που έλεγχαν την εφημερίδα μάθαιναν ότι τα πραγματικά αφεντικά είναι οι Αγγελοπουλαίοι, μπορεί να ζητούσαν περισσότερα) ή φοβούνταν κιόλας μην παρέμβουν τίποτα παράγοντες της Δεξιάς και χαλάσουν τη δουλειά; Ό,τι και να ισχύει, το γεγονός είναι ότι μετά την αποτυχημένη απόπειρα εξαγοράς του εκδοτικού συγκροτήματος Μπόμπολα, η Αγγελοπουλίνα (αυτή είναι που έχει τις πολιτικές φιλοδοξίες) αγοράζει τη «ναυαρχίδα» του δεξιού Τύπου και ο Καραμανλής πρέπει ήδη να βλέπει εφιάλτες στον ύπνο του. Ο Γιωργάκης δεν ανησυχεί ιδιαίτερα, αφού πρόκειται για μια δεξιά εφημερίδα, ενώ ο ίδιος έχει πολύ καλές σχέσεις με τους Αγγελοπουλαίους. Η Ντόρα έχει από καιρό αποκαταστήσει τις σχέσεις της με τη Γιάννα (την είχε και καλεσμένη στο γάμο του γιου της, όπου δεν κάλεσε υπουργούς). Ο Καραμανλής είναι που της ψαλίδισε τα φτερά μετά την Ολυμπιάδα και αυτός έχει κάθε λόγο να ανησυχεί μη τυχόν η μεγαλύτερη εφημερίδα της παράταξης (που επιπλέον τώρα θα έχει λεφτά για να κάνει ανοίγματα) αρχίσει να τον υποσκάπτει προσωπικά. Ίσως γι' αυτό ο Ρουσόπουλος εθεάθη σε κοινωνική εκδήλωση, στην οποία παρευρισκόταν και ο Καραμανλής, να συζητά επί ώρα με τη Γιάννα, χωρίς κανείς ν' ακούσει τι έλεγαν.

Σε συνέντευξη Τύπου, που έδωσε την Σπρονγομένη εβδομάδα ο πρεσβευτής του Ισραήλ στην Αθήνα, δήλωσε ότι η χώρα του βρίσκεται σε άμυνα στο λιβανικό μέτωπο, διότι πριν από έξι χρόνια ο ισραηλινός στρατός αποχώρησε από το Λίβανο και αποσύρθηκε σε διεθνώς αναγνωρισμένα σύνορα, απελευθέρωσε όλους τους κρατούμενους της Χεζμπολά και δεν προκάλεσε κανένα επεισόδιο στην περιοχή. Επομένως, από την άποψη του διεθνούς δικαίου το Ισραήλ βρίσκεται εν δικαίω και αυτό του το δίκαιο υπερασπίζεται με τις στρατιωτικές επιχειρήσεις ενάντια στο Λίβανο. Την άποψη αυτή του Ισραήλ συμμερίζεται και η λεγόμενη «διεθνής κοινότητα», η οποία επικρίνει το Ισραήλ μόνο για υπερβολική χρήση στρατιωτικής βίας και όχι για τη χρήση βίας αυτή καθεαυτή, την οποία θεωρεί δικαιολογημένη. Οι πιο προκλητικοί της «διεθνούς κοινότητας» μιλούν πιο απροκάλυπτα. Για παράδειγμα, ο αμερικανός πρέσβευτής στον ΟΗΕ Τζον Μπόλτον, όταν τέθηκε το ζήτημα στο Συμβούλιο Ασφάλειας, δήλω-

Ο πασιφισμός έχει κάνει μεγάλη ζημιά στα κινήματα της Δύσης. Ιδεολογικοπολιτικά βολεύονται με τις καταγγελίες εναντίον των ιμπεριαλιστών που πραγματοποιούν επεμβάσεις σε διάφορα σημεία του πλανήτη. Επειδή αυτός είναι ο κανόνας, δηλαδή οι ιμπεριαλιστές να πραγματοποιούν επεμβάσεις, τις περισσότερες φορές αυτά τα κινήματα καλύπτονται με τα πασιφιστικά συνθήματα. Τα δύσκολα αρχίζουν όταν ο κανόνας αντιστρέφεται. Όταν οι ιμπεριαλιστές δέχονται την επίθεση και μάλιστα όπου και όταν δεν το περιμένουν. Σε περιπτώσεις όπως οι επιθέσεις της Αλ-Κάιντα στη Νέα Υόρκη, τη Μαδρίτη, το Λονδίνο, όπου οι στόχοι δεν ήταν στρατιωτικοί, η πλειοψηφία αυτών των «μαρξιστών» δεν είχε κανένα πρόβλημα να βγει και να καταγγείλει τις «δολοφονίες αθώων». Στις πολλές περιπτώσεις επιθέσεων αυτοκτονίας Παλαιστίνιων στην καρδιά ισραηλινών πόλεων, με στόχους και πάλι αμάχους, η καταγγελία δεν έγινε φωνασχτά αλλά ψιθυριστά. Βλέπετε, δεν είναι καθόλου εύκολο να βγεις και να καταγ-

πούμε και πολλά πράγματα. Η πολιτική του Ισραήλ εδώ και περίπου 60 χρόνια είναι γνωστή: εκδίωξε τους Παλαιστίνιους από τις εστίες τους, επέβαλε ένα σκληρό καθεστώς κατοχής, μετατράπηκε σε κράτος χωροφύλακα, ακολουθεί σταθερά μια πολιτική γενοκτονίας σε βάρος του Παλαιστινιακού λαού. Η ίδια η ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ είναι μια άδικη πράξη. Και κάθε πράξη αντίστασης απέναντι σ' αυτό το κράτος και την πολιτική του, με οποιοδήποτε πολεμικό μέσο, συνιστά μια δίκαιη, απελευθερωτική πολεμική πράξη.

Κάθε πράξη; Εδώ αρχίζουν και πάλι τα δύσκολα. Εδώ αρχίζει να δουλεύει το σαράκι του πασιφισμού και ο σπορτουρισμός των «ρεαλιστικών» λύσεων που θα «διασφαλίζουν μια ειρηνική εξέλιξη». Οι ίδιοι οι Παλαιστίνιοι έχουν απαντήσει σ'

Ξανά για τους δίκαιους και άδικους πολέμους

σε: «Όλες οι απώλειες αμάχων είναι θλιβερές, αλλά δε μπορούν οι απώλειες από την αυτοάμυνα του Ισραήλ να συμψηφίζονται με τα θύματα των τρομοκρατικών επιθέσεων της Χεζμπολά».

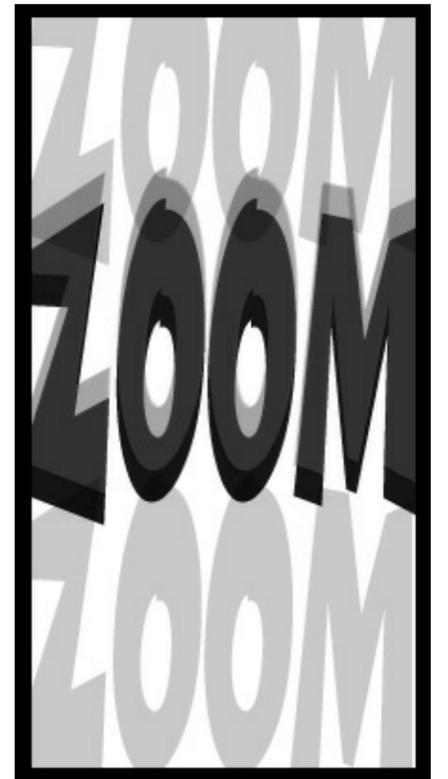
Η ηγεσία της Χεζμπολά δε μπηκε σε καμιά συζήτηση περί διεθνούς δικαίου. Δεν αναζήτησε προφάσεις στην πολιτική του Ισραήλ έναντι του Λιβάνου. Αν έψαχνε, σίγουρα θα έβρισκε και θα μπορούσε και αυτή να μιλά για το δικαίωμα αυτοάμυνας. Γιατί βέβαια το Ισραήλ δεν έγινε ξαφνικά φιλειρηνικό κράτος και τα σύνορα στα οποία αναγκάστηκε να υποχωρήσει, ύστερα από σκληρό ένοπλο αντιστασιακό αγώνα που έδωσε η Χεζμπολά (στρατολογώντας και τη νεότερη γενιά των Παλαιστίνιων προσφύγων του Λιβάνου), περιλαμβάνουν και λιβανικά εδάφη. Η ηγεσία της Χεζμπολά μίλησε με τη γλώσσα της πολιτικής και όχι κρατώντας τη μεζούρα του διεθνούς δικαίου. Είπε ότι η καταδρομική επιχείρηση των ανταρτών της, που άφησαν πίσω τους επτά νεκρούς και δύο τραυματίες, ενώ πήραν και δύο αιχμαλώτους, έγινε σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον Παλαιστινιακό λαό, ο οποίος δεχόταν μια ακόμα βάρβαρη σιωνιστική επίθεση στη Γάζα. Η ηγεσία της Χεζμπολά δεν είχε κανένα πρόβλημα να παραδεχτεί ότι άρχισε έναν πόλεμο, επιτιθέμενη αυτή πρώτη στο σιωνιστικό στρατό. Από την άποψη αυτή, η πολιτικοθηρησκευτική ηγεσία της Χεζμπολά, που δεν έχει καμιά σχέση με το μαρξισμό, συμπεριφέρεται πολύ πιο μαρξιστικά από πολλούς (κατά δήλωσή τους) μαρξιστές εδώ στη Δύση, που κρύβονται πίσω από γενικές διακηρύξεις περί διεθνούς δικαίου, κρίνοντας με βάση το κριτήριο του ποιος επιτέθηκε πρώτος.

γείλεις από πασιφιστικές θέσεις τα μαχητικά ένοπλα τμήματα ενός λαού που εδώ και μισό αιώνα υφίσταται τα πάνδεινα και δεν του έχει μείνει άλλη επιλογή εκτός από το να μετατρέψει τα παιδιά του σε βόμβες. Η αμηχανία αφορά κυρίως τους «μαρξιστές» της Ελλάδας, λόγω των παραδοσιακών δεσμών που υπάρχουν με τον Παλαιστινιακό λαό. Οι «μαρξιστές» στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ δεν είχαν κανένα πρόβλημα να καταγγείλουν και τις επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστίνιων.

Και τώρα με την επίθεση της Χεζμπολά και το άνοιγμα του δεύτερου μετώπου στο Λίβανο; Η ίδια αμηχανία. Προσπερνούν το ζήτημα, καταγγέλλοντας τους βομβαρδισμούς κατά αμάχων που κάνει το Ισραήλ. Και οι καταγγελίες παίρνουν καθαρά πασιφιστικό χρώμα. Λες και δεν ήταν βέβαιο ότι η αναμφισβήτητη υπεροπλία του Ισραήλ θα προκαλούσε περισσότερα θύματα στην παλαιστινιακή και λιβανέζικη πλευρά.

Και όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση έχουμε ένα κλασικό παράδειγμα επιβεβαίωσης της μαρξιστικής θέσης για τους πολέμους και τα κριτήρια χαρακτηρισμού τους. Οι πόλεμοι δεν χωρίζονται σε επιθετικούς και αμυντικούς, το κριτήριο δεν είναι ποιος άρχισε πρώτος και απάντησε ούτε σε ποιον τόπο βρίσκονται τα στρατεύματα. Οι πόλεμοι χωρίζονται σε δίκαιους και άδικους. Και κριτήριο για να χαρακτηρίσουμε έναν πόλεμο είναι να βρούμε την πολιτική που συνεχίζει κάθε εμπόλεμο μέρος, σύμφωνα με τη γνωστή και χλιοεπιβεβαιωμένη φράση του Κλάουζεβιτς: «ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με βίαια μέσα».

Από την άποψη αυτή, δεν έχουμε να

αυτές τις «νουθεσίες» με ένα σύνθημα που συμπυκνώνει μια ολόκληρη πολιτική: **Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη**. Πράγματι, οποιαδήποτε ειρήνη που δε θα εξασφαλίσει τα δίκαια εθνικά αιτήματα των Παλαιστίνιων (το δικαίωμα να δημιουργήσουν ένα ανεξάρτητο κράτος στα εδάφη που κατοικούν από αιώνες και το δικαίωμα επιστροφής των εκατομμυρίων προσφύγων, που έχουν διασκορπιστεί στις αραβικές χώρες) θα είναι μια άδικη ειρήνη. Αυτό δεν το θέλουν οι Παλαιστίνιοι και το δείχνουν με την πράξη τους. Και ουδείς δικαιούται να τους υποδείξει να επιλέξουν μια ντροπιαστική ειρήνη, μια ειρήνη σκλαβιάς και κατοχής.

Οι αγωνιστές της Χεζμπολά, με την επίθεσή τους ενάντια στο σιωνιστικό κράτος, διεξάγουν ένα δίκαιο, έναν απελευθερωτικό, έναν επαναστατικό πόλεμο αλληλεγγύης στους Παλαιστίνιους αδερφούς τους. Ανασταίνουν έτσι τις πιο ένδοξες σελίδες της παγκόσμιας ιστορίας των επαναστατικών κινήματων. Και γι' αυτό αξίζουν δυο φορές την εκτίμηση, το σεβασμό και την αλληλεγγύη μας. Αυτή η αλληλεγγύη, εκφρασμένη με κάθε τρόπο, θα τους δώσει τη δύναμη να συνεχίσουν τον επαναστατικό τους πόλεμο και να αναγκάσουν τους Σιωνιστές να ζητήσουν συμβιβασμό. Αν δεν το καταφέρουν, η ντροπή θα είναι δική μας και όχι δική τους. Γιατί αυτοί κάνουν ήδη το μέγιστο.

Πέτρος Γιώτης

■ Νέο πόρισμα ΕΣΥΠ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Σχολείο της αγοράς, φυλακή για μαθητές και δασκάλους

Ένα σχολείο οικονομικά αποσυνδεδεμένο από το κράτος, που ανοίγει διάπλατο παράθυρο στην αγορά να εισβάλει και να διαμορφώσει και μέρος του προγράμματός του, ένα σχολείο που διαιωνίζει τη διάσπαση ανάμεσα σε γενικό και τεχνικό και την πολυδιάσπαση σε κατευθύνσεις, εξετασιοκεντρικό, υποταγμένο ως τη ραχοκοκαλιά του στις εξετάσεις για την επιλογή για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ, ένα σχολείο πειθαναγκαστικό για μαθητές και εκπαιδευτικούς, όπου η μόρφωση αμφοτέρων δεν θεωρείται αυταξία, αλλά προϋπόθεση για το πέρασμα σε ανώτερη τάξη και βαθμίδα των πρώτων και προϋπόθεση για μονιμοποίηση, βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των δεύτερων, προοιωνίζει το δόσολδο πόρισμα του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Βέβαια, ο πρόεδρος του ΕΣΥΠ, ο γνωστός μας Βερέμης, έσπευσε να δηλώσει ότι το εν λόγω πόρισμα, που «διέρρευσε» στο Βήμα της Κυριακής, 9 Ιουλίου, αποτελεί πόνημα σχετικής Επιτροπής που συνέστησε το ΕΣΥΠ, με δική του πρωτοβουλία και ότι εκκρεμεί ακόμη η συζήτησή του από το Συμβούλιο Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Μπορεί ο Βερέμης να εμφανίζεται «ακαταστάλακτος», εμείς όμως για δυο πράγματα είμαστε πεπεισμένοι.

Ότι η μέθοδος των «διαρροών» ακολουθείται συνήθως σκόπιμα για τη μέτρηση των αντιδράσεων της «κοινής γνώμης» και για την προετοιμασία της για τις επερχόμενες αλλαγές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η μέθοδος αυτή χρησιμοποιήθηκε και για να μετατοπιστεί το ενδιαφέρον από τα γεγονότα που προκάλεσαν οι αντιδραστικές αλλαγές στα Πανεπιστήμια με το νομοσχέδιο για το νόμο πλαίσιο και η επικείμενη αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Και ότι το περιεχόμενο του τελικού πορίσματος δεν θα απέχει πολύ από το περιεχόμενο του «σχεδίου» πορίσματος.

Αλλωστε, υπάρχει και η πρόσφατη εμπειρία με το νομοσχέδιο Γιαννάκου, αλλά και το ντοκουμέντο του προεκλογικού προγράμματος της ΝΔ για την Παιδεία, που κινείται σε παρεμφερή κατεύθυνση.

Ας δούμε, λοιπόν, βήμα-βήμα τα σημεία του σχεδίου πορίσματος, που σκιαγραφούν το τοπίο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

■ Σχολείο υποταγμένο στην αγορά

Προτείνεται η μεταφορά πόρων από το κράτος στα σχολεία για να κανονίζουν τα «του οίκου τους» και η κατά το δυνατόν «αυτόνομη» και ευελικτη οικονομική διαχείριση των σχολικών μονάδων.

Τούτο σημαίνει ότι τα σχολεία καθίστανται αποκλειστικά υπεύθυνα για την επιβίωσή τους και η «βιωσιμότητά» τους (όρος που μας είναι γνωστός και από το νομοσχέδιο για το νόμο πλαίσιο, αλλά και από το πόρισμα της πρόσφατης συνόδου του ΟΟΣΑ) εξαρτάται από το πώς θα διαχειριστούν τα ίδια τη μετρημένη κρατική χρηματοδότηση, αλλά και τους πόρους από «τρίτους», που θα εξαναγκαστούν να κυνηγήσουν. Αλλωστε, δεν είναι τυχαίο ότι πουθενά στο πόρισμα της Επιτροπής του ΕΣΥΠ δε γίνεται λόγος για την επιτακτική ανάγκη της άμεσης, γενναίας, καθολικής ενίσχυσης της κρατικής χρηματοδότησης.

Η προσπόριση πόρων από «τρίτους» θα γίνεται, πέραν της παραχώρησης των σχολικών κτιρίων σε αυτούς για επικερδείς και διαφημιστικούς σκοπούς (βλέπε τα «σχολεία ανοικτά στην κοινωνία» του ΟΣΚ, με χρήσεις πάρκινγκ, ίντερνετ καφέ κ.λπ) και με την εισβολή της αγοράς στο σχολείο. Οι «τοπικές κοινωνίες» με τους αρχόντους τους, τις καπιταλιστικές τους επιχειρήσεις, τους κάθε λογής μηχανισμούς τους, τους «γενεείς» επιχειρηματίες και κνομημένους ιδιώτες τους, θα μπορούν να επέμβουν στο γίνεσθαι της σχολικής διαδικασίας. Θα μπορούν να έχουν λόγο και στη διαμόρφωση μερών του αναλυτικού προγράμματος, επιτυγχάνοντας τον προσανατολισμό του στα δικά τους ιδιοτελή συμφέροντα. Πώς θα γίνεται αυτό; Μέσω των «ανοικτών προγραμμάτων», της καθιέρωσης «ελεύθερης ζώνης δραστηριοτήτων», όπως προβλέπει το πόρισμα του ΕΣΥΠ. Η σχετική πρόβλεψη είναι ανάλογη με αυτή της «ευελικής ζώνης» στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση.

Βεβαίως, το κράτος, του οποίου ισχυρός μηχανισμός αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή, είναι το σχολείο, κρατά, όπως είναι φυσικό, τη διαμόρφωση των 2/3 του αναλυτικού προγράμματος, για να κατοχυρώσει σε κάθε περίπτωση τα συμφέροντά του και την κατεύθυνση που χαράζει κάθε φορά για την εκπαίδευση.

Το 1/3 παραχωρείται απευθείας στην αγορά (όχι ότι το υπόλοιπο δεν είναι προσανατολισμένο στην «παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας», όπως διατείνονται όλα τα κόμματα εξουσίας), αφού αυτή θα έχει την ευθύνη και της οικονομικής στήριξής του.

Η παραπάνω επινοήση, που απαλλάσσει σταδιακά το κράτος από την υποχρέωσή του να παρέχει δημόσια, δωρεάν Παιδεία, αλιεύεται και από το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ και τις επανειλημμένες διακηρύξεις του αρχηγού του Γ. Παπανδρέου, εραστή της «απο-

κέντρωσης».

Στη γωνία όλης αυτής της φιλοσοφίας κεντρικά η αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, που είναι ένα από τα βασικά συστατικά του όλου συστήματος αξιολόγησης, που υποστηρίζουν φανατικά ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και που το νομοθετικό της πλαίσιο είναι ήδη κατοχυρωμένο γεγονός από την προηγούμενη κιόλας κυβέρνηση. Η ΝΔ απλώς πιέζει τώρα για την άμεση εφαρμογή του. Η αξιολόγηση -και των σχολικών μονάδων και του εκπαιδευτικού έργου που επιτελείται σ' αυτές- είναι κεντρικό σημείο του πορίσματος του ΕΣΥΠ.

Η εφαρμογή της θα οδηγήσει τα σχολεία σε σκληρό αγώνα δρόμου για να αποδείξουν την «ικανότητά» τους να προσαρμόζονται σε τούτα τα νέα δεδομένα.

Ηδη το Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας έχει κάνει δουλειά σ' αυτή την κατεύθυνση, μέσω της Εσχάρας Αποτύπωσης των σχολικών μονάδων, που οδήγησε στα κριτήρια για την αξιολογήσή τους. Ένα από αυτά είναι και η «ανάληψη πρωτοβουλιών» από τις σχολικές μονάδες στην κατεύθυνση πραγμάτωσης του «ανοικτού σχολείου» και η υλοποίηση «καινοτόμων» προγραμμάτων, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου και της ΕΕ, προγράμματα που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό άμεσα απ' τις επιχειρήσεις, τους ιδιώτες, τους ίδιους τους γονείς και τη χρηματοδότησή τους.

Κερασακι στην τούρτα αυτής της οργάνωσης της μαθησιακής διαδικασίας και λειτουργίας του σχολείου είναι οι περίφημες «διεπιστημονικές προσεγγίσεις», τα «διαθεματικά πλαίσια» (που υλοποιούνται μέσω σχεδίων εργασίας-δράσης), που στόχο έχουν να δώσουν μια επίφαση τελούμενης κοσμογονίας στη μαθησιακή διαδικασία, όπου δήθεν έμφαση δίνεται στην αυτενέργεια των μαθητών και στην ανάπτυξη κριτικής σκέψης και να γίνουν μοχλός για την εισβολή της αγοράς και την μετατόπιση της ευθύνης της χρηματοδότησης στους ιδιώτες.

Σύμφωνα με το πόρισμα του ΕΣΥΠ, τα θέματα που θα επιλέγονται για επεξεργασία, θα εξετάζονται και στο πλαίσιο του κυρίως προγράμματος και θα αναλύονται σε μεγαλύτερο βάθος στην «ελεύθερη ζώνη» (θυμίζουμε ότι το κυρίως πρόγραμμα, που θα περιλαμβάνει τους βασικούς τομείς των Μαθηματικών, της Γλώσσας, της Ιστορίας, των Φυσικών Επιστημών, της Ηθικής, της Πληροφορικής, θα αποτελεί τα προσαναφερόμενα 2/3 του αναλυτικού προγράμματος, την ευθύνη χάραξης του οποίου θα έχει το κράτος).

Το ότι τα «διαθεματικά πλαίσια» και οι «ελεύθερες ζώνες» αποτελούν πομφόλυγες των επιχειρούμενων αλλαγών, αποδεικνύει στη συνέχεια η βα-

ρύτητα που δίνεται στις συνεχείς αξιολογικές κρίσεις και εξετάσεις για την κατάταξη των μαθητών και τον δραματικό περιορισμό του αριθμού αυτών που κατευθύνονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

■ Προς σταδιακή κατάργηση των δωρεάν βιβλίων

Σταδιακή κατάργηση της δωρεάν χορήγησης βιβλίων προοιωνίζει η δυνατότητα «τουλάχιστον για τη γυμνασιακή βαθμίδα της έγκρισης περισσότερων του ενός βιβλίων, από τα οποία οι εκπαιδευτικοί θα μπορούν να επιλέγουν αυτό που οι ίδιοι θεωρούν πιο πρόσφορο». Για το Λύκειο η απόφαση αυτή γίνεται πιο καθαρή και υλοποιείται μέσω της πρότασης για κατάργηση του «μοναδικού συγγραμματος» και της πρότασης «το εκπαιδευτικό υλικό κατά μάθημα να αποτελεί περισσότερο ένα πλαίσιο πηγών, παρά ένα μοναδικό και αδιαμφισβήτητο εγχειρίδιο».

Κανείς από εμάς δεν υπερασπίζεται το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων, τη μοναδική «αλήθεια»- αλήθεια του συστήματος που αυτά πρεσβεύουν, την αναπαράξια αναζήτησης άλλων πηγών γνώσης, την καθυστέρηση με την οποία πολλά εξ αυτών φτάνουν στα χέρια των μαθητών κ.λπ.

Όμως, είναι ηλίω φαινότορον ότι δεν είναι στις προθέσεις του αστικού κράτους η γενναία αύξηση της χρηματοδότησης της δωρεάν εκπαίδευσης σε όλες τις εκφάνσεις της, ούτε η προτροπή των νέων στην αναζήτηση της ουσίας των επιστημών και της ιστορικής εξέλιξης, ούτε η κατάκτηση από αυτούς ολοκληρωμένης και βαθιάς γνώσης και η οργάνωση της ολόπλευρης μόρφωσης.

Στους καιρούς του σχολείου της αγοράς, του επιχειρηματικού Πανεπιστημίου, του απασχολήσιμου εργαζόμενου, δικαιούμαστε να θεωρούμε νομιμοποιημένο το συμπέρασμα ότι τέτοιου είδους πονηρές διατυπώσεις, σαν τις παραπάνω, οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στη σταδιακή (μια κι έξω) κατάργηση δε μπορούν να επιβάλουν, γιατί θα ξεσηκώσουν θύελλα αντιδράσεων των βιβλίων.

■ Έλεγχος, κατάταξη, επιλογή των μαθητών - Πολυδιάσπαση Λυκείου

Το πόρισμα του ΕΣΥΠ αναπαράγει τη διάσπαση του Λυκείου σε Γενικό και Τεχνικό, διαχωρίζοντας τους μαθητές σε αμνούς και ερίφια.

Στόχος είναι, με την παλιά αυτή δοκιμασμένη συνταγή, το χτύπημα της ιστορικά διαμορφωμένης τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πα-

νεπιστημιακή μόρφωση. «Διέξοδος» για τα απόπαιδα της εκπαιδευτικής διαδικασίας, παιδιά των φτωχολοαϊκών στρωμάτων, γίνονται τα ξαναγαλισμένα ψευτομπιλιμπιδία των «αναβαθμισμένων» ΤΕΕ (τώρα, σύμφωνα με το νόμο του ΥΠΕΠΘ, Επαγγελματικά Λύκεια).

Η Επιτροπή του ΕΣΥΠ διαπιστώνει ότι «κανένα σύστημα δεν πρόκειται να επιτύχει αν δεν αναβαθμιστεί η δευτεροβάθμια εκπαίδευση και μάλιστα η τεχνική και αν οι γονείς δεν πειστούν ότι τα ΑΕΙ-ΤΕΙ δεν αποτελούν τη μοναδική βιώσιμη λύση για τα παιδιά τους».

Πάνε περίπατο, λοιπόν, οι διακηρύξεις για την αναγκαιότητα πλατιάς και βαθιάς βασικής γνώσης για όλους και τα πράγματα γίνονται περισσότερο απλά για τους ιθύνοντες, όταν αυτοί πρόκειται να νομοθετήσουν.

Παράλληλα, συνεχίζεται η πολυδιάσπαση μέσα στο Λύκειο, που οδηγεί στην πρώιμη εξειδίκευση και στον κατακερματισμό έστω και αυτής της μίζερης γνώσης που προσφέρει το σχολείο.

Προτείνεται η διαφοροποίηση του προγράμματος σπουδών κατά κατεύθυνση από τη Β' Λυκείου. Οι ώρες, που θα καταλαμβάνει το πρόγραμμα κατεύθυνσης, τόσο στη Β' όσο και στη Γ' Λυκείου, θα είναι περισσότερες από τις έως σήμερα προβλεπόμενες.

Εδώ υπάρχει διαφοροποίηση, σε σχέση με το προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ, όπου προβλέπονταν ότι στις δυο πρώτες τάξεις του Λυκείου οι μαθητές παρακολουθούν κοινό κατά τάξη πρόγραμμα σπουδών και ότι οι γνωστικές κατευθύνσεις είχαν θέση μόνο στη Γ' Λυκείου.

Συνεπώς, μπορεί στο τελικό πόρισμα να έχουμε διαφοροποίηση ως προς το σημείο αυτό, που όμως έτσι κι αλλιώς δεν αλλάζει την ουσία.

Και βεβαίως είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι πουθενά στο πόρισμα δε γίνεται αναφορά στα πολυδιαφημισμένα Ενιαία Προγράμματα Σπουδών και τη 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση, που αποτελούσαν προεκλογική διακήρυξη δήθεν της ΝΔ.

Σύμφωνα με τους συντάκτες του πορίσματος, η Πληροφορική (η στοιχειώδης δηλαδή γνώση των υπολογιστών, απαίτηση των σύγχρονων αναγκών της αγοράς) θα είναι βασική συνιστώσα του προγράμματος σπουδών, η πιστοποίηση ενός minimum δεξιοτήτων της οποίας, που θα γίνεται από το υπουργείο Παιδείας, θα θεωρείται προϋπόθεση για την προαγωγή των μαθητών σε ανώτερη βαθμίδα.

Πρέπει να επισημάνουμε πως όλη η φιλοσοφία του πορίσματος στο σχετικό κεφάλαιο, όπως και στο συναρτώμενο κεφάλαιο της αξιολόγησης και επιλογής των μαθητών, είναι ταυτόσημη με αυτή της «μεταρρύθμισης

Αρσένη», που τόσα επιπλέον κακά συσσωρεύσε στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που στραγγάλισε κυριολεκτικά το Λύκειο και το υπέταξε στην αγωνιώδη προσπάθεια εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που αποκαρδίωσε τους μαθητές και τους απέτρεψε από την καταβολή κάθε φιλότιμης προσπάθειας για την κατάκτηση της γνώσης, την οποία ταύτισε με τον καταναγκασμό.

Ολόκληρο το σχολείο και ειδικά το Λύκειο προσανατολίζεται στον τρόπο κατάταξης και διαχωρισμού των μαθητών και στην αυστηρή επιλογή τους για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ.

Τούτο προτείνεται να γίνεται μέσω της «περιγραφικής αξιολόγησης», της θεσμοθέτησης δηλαδή ενός «φακέλου»-εικόνα του κάθε μαθητή, που θα μετράει για τον τελικό βαθμό του κατά τάξη. «Φάκελος» θα συνοδεύει το μαθητή και από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο. Αλλά και μέσω συνεχών εξετάσεων, στις οποίες οι μαθητές θα υποβάλλονται.

Για την Α' Λυκείου, οι εξετάσεις θα είναι «εικονικές», όπως αναφέρεται στο πόρισμα. Θα λειτουργούν δηλαδή «διαγνωστικά για τον εντοπισμό των αδυναμιών της διδασκαλίας και των διδακτικών εργαλείων». Οι εξετάσεις αυτές δεν είναι τόσο αθώες όσο επιχειρούνται να πλασαριστούν. Είναι σίγουρο ότι θα λειτουργούν αποκαρδιωτικά για τους μαθητές, ότι θα τους βοηθούν να ενσωματώνουν την «αποτυχία» και να εδραιώνουν σε κάποιους από αυτούς την πεποίθηση ότι «δεν κάνουν» για το σχολείο ή για το Γενικό Λύκειο. Χαρακτηριστικό είναι ότι οι συντάκτες του πορίσματος επισημαίνουν ότι «οι εξετάσεις αυτές θα αξιοποιούνται στην προσπάθεια συμβουλευτικής στήριξης και προσανατολισμού των υποψηφίων».

Τον εξεταστικό μαραθώνιο θα απαρτίζουν οι εξετάσεις της Β' Λυκείου (επανερχεται δηλαδή η «μεταρρύθμιση Αρσένη») που θα διεξάγονται σε περιφερειακό επίπεδο (είναι φανερό ότι επιχειρείται η υποβάθμιση της σημασίας τους) και οι εξετάσεις της Γ' Λυκείου. Το πόρισμα εμμένει στο σύστημα των εισαγωγικών εξετάσεων, το οποίο τονίζει ότι πρέπει να ερευνηθεί και το οποίο είναι προδιαγεγραμμένο ότι θα αποτελέσει μια παραλλαγή των έως τώρα εφαρμοζόμενων συστημάτων (άλλωστε μαγικές συνταγές δεν υπάρχουν, όταν είναι διακηρυγμένη η προσήλωση στα συστήματα επιλογής για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ).

Προτείνεται επίσης ο συνυπολογισμός του γενικού βαθμού της Β' Τάξης Λυκείου με το γενικό βαθμό της Γ' Λυκείου στην προαγωγή των μαθητών στην ανώτερη βαθμίδα, σε ποσοστό 20%, ώστε «να δοθεί κίνητρο στους μαθητές προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνεχής εγρήγορσή τους». Και εδώ ο φον Αρσένης είναι παρών!

Ο βαθμός σε κάθε μάθημα θα προκύπτει από τον προφορικό βαθμό, από το βαθμό σε ατομική εργασία, από το βαθμό γραπτής εξέτασης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα για κάθε τάξη. Στη Γ' Λυκείου, οι μαθητές θα συμμετέχουν σε εξετάσεις επιπέδου περιφέρειας για τα τέσσερα μαθήματα γενικής Παιδείας (Γλώσσα, Πληροφορική, Ξένη Γλώσσα, Κοινωνικές Επιστήμες) και σε πανελλαδικές εξετάσεις στα μαθήματα κατεύθυνσης.

Ο βαθμός του απολυτηρίου της Γ' Λυκείου θα συνυπολογίζεται στο βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Για τη σύγκριση υπενθυμίζουμε ότι το προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ προέβλεπε κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων της Β' Λυκείου, πανελλήνιες εξετάσεις στη Γ' Λυκείου σε 6 μαθήματα και γραπτές ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις δύο φορές το χρόνο από την Ε' τάξη του Δημοτικού μέχρι και την Γ' τάξη Γυμνασίου. Παράλληλα προέβλεπε εξετάσεις περιοδικά και σε περιορισμένη ύλη. Στις δυο πρώτες τάξεις του Λυκείου, τα μα-

θήματα, σύμφωνα με το πρόγραμμα της ΝΔ, εξετάζονται ενδοσχολικά, αλλά τα θέματα λαμβάνονται από κεντρική τράπεζα θεμάτων.

«Χαπάκι» για τους «αποτυχημένους» μαθητές είναι, σύμφωνα με το πόρισμα του ΕΣΥΠ, η «διδασκτική στήριξη», την οποία αναλαμβάνει ο σύλλογος διδασκόντων του σχολείου. Εδώ, βέβαια, γελάμε, ειδικά αν αναλογιστούμε ότι τα υπάρχοντα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας βρέθηκαν, πρώτα αυτά, στο απόσπασμα, με τον περιορισμό των κρατικών δαπανών για την Παιδεία.

Η ρύθμιση αυτή, αποτελεί για την Επιτροπή του ΕΣΥΠ, μια καλή ευκαιρία για την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών, αφού τονίζεται ότι «η ενισχυτική διδασκαλία εντάσσεται στο διευρυνόμενο ωράριο της σχολικής μονάδας και στο κανονικό ωράριο του εκπαιδευτικού».

■ Πειθάρχηση, υποταγή των εκπαιδευτικών

Για τους εκπαιδευτικούς προβλέπεται άγριος πειθαναγκασμός και υποταγή στα κελεύσματα της εξουσίας, που υλοποιούνται μέσω του αξιολογικού ρόλου της ιεραρχικής πυραμίδας της εκπαίδευσης.

Όπως προαναφέραμε το νομοθετικό πλαίσιο είναι ήδη ψηφισμένο και εξασφαλισμένο από την κυβέρνηση Σημίτη. Το πόρισμα αρκείται να επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα των κατευθύνσεων του. Προβλέπει επίσης την αύξηση του αριθμού των σχολικών συμβούλων, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του αξιολογικού τους ρόλου και επαναφέρει την εξωτερική αξιολόγηση αυτών από «ανεξάρτητη αρχή» του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα.

Η υπηρεσιακή αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θα αξιολογεί «το ρόλο τους, τις δεσμεύσεις τους στο συγκεκριμένο σχολικό περιβάλλον, το ήθος τους, τη συνεργασία με μαθητές, γονείς, συναδελφούς», κ.λπ. και θα συμπεριλαμβάνει και την αυτοαξιολόγηση.

Η εξωτερική αξιολόγηση θα είναι παρούσα και στην αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της σχολικής μονάδας.

Το πιο χαρακτηριστικό και βασικό, όμως, είναι ότι η αξιολόγηση θα αποτελεί «προϋπόθεση για την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών». Η στόχευση αυτή, ως τώρα φανερά λανθάνουσα, ομολογείται τώρα καθαρά από την Επιτροπή του ΕΣΥΠ.

Αλλά και την αύξηση των ωρών παρουσίας, κατά τουλάχιστον δέκα ώρες, των εκπαιδευτικών στα σχολεία, προβλέπει το πόρισμα, εντατικοποιώντας τη δουλειά τους, χωρίς βεβαίως την οικονομική τους στήριξη, που είναι σίγουρο (παλιά τους τέχνη κόσκινο) ότι θα εξαντληθεί σε κάποιο επίδομα και σε ψωροαυξήσεις της τάξης του 2%-3%.

Την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, το πόρισμα την αντιμετωπίζει όχι σαν αναγκαιότητα της ενίσχυσης της προσωπικότητας και του ρόλου τους, αλλά σαν ένα μέσο ανελίξης τους σε διοικητικές θέσεις και πειθαναγκασμού και υποταγής τους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι δημιουργούνται «Ακαδημίες Επιμόρφωσης», στις οποίες η εισαγωγή γίνεται με διαγωνισμό τύπου ΑΣΕΠ και ότι η εισαγωγική επιμόρφωση των νεοδιόριστων θα καταλήγει σε αξιολόγηση τους με βάση διπλωματική εργασία που αυτοί υποχρεούνται να παραδώσουν σε τριμελή επιτροπή. Το πόρισμα δεν μας λέει τι θα γίνει με τους «αποτυχημένους» αυτής της ιστορίας, όμως εμάς τα σχέδια άρσης της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων που προωθούνται ευρύτερα, μας βάζουν σε μαύρες σκέψεις και μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι καθιερώνουν την περαιτέρω μη μονιμοποίηση των νεοδιόριστων.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Νόμος πλαίσιο για ΑΕΙ-ΤΕΙ

Συνεχίζεται η φάρσα του «διαλόγου» στη Βουλή

Ενώ η Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, που συζητά για το νομοσχέδιο της Γιαννάκου συνεχίζει κανονικά τις εργασίες της (μία συνεδρίαση την εβδομάδα) φαίνεται πως υπάρχει δυστοκία στο να βρουν φοιτητές να πάρουν μέρος σ' αυτή τη φάρσα (πέρα από την πρόθυμη ΔΑΠ, βέβαια). Ενώ ο πρόεδρος της επιτροπής είχε ανακοινώσει ότι στη συνεδρίαση της περασμένης Τρίτης θα καλούνταν μόνο εκπρόσωποι των παρατάξεων και του συντονιστικού των καταλήψεων, εμφανίστηκαν τελικά ο πρόεδρος του ΕΣΥΠ Θ. Βερέμης, ο πρόεδρος του ΣΑΠΕ (Συμβούλιο Ανώτατης Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης) Χ. Μασσαλάς και ο πρόεδρος του ΣΑΤΕ (Συμβούλιο Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης) Μπτρακάκης.

Σε ερώτηση της Μ. Αποστολάκη «πού είναι οι φοιτητές;», ο πρόεδρος απάντησε ότι είχαν πει πως θα κληθούν οι τρεις συνφοιτητές (ψέμα, γιατί μόνο φοιτητές είχε αναγγείλει ότι θα κληθούν) και ότι αυτά τα κανονίζουν οι υπηρεσίες της Βουλής, που τον ενημέρωσαν ότι υπάρχουν ορισμένα προβλήματα, τα οποία θα επιλύσει ο ίδιος σε συνεννόηση με τα κόμματα. Προφανώς δεν βρήκαν άλλους προθυμους εκτός από τους ΔΑΠίτες και τώρα θέλουν να συνεννοηθούν με το ΠΑΣΟΚ, μπας και τους φέρεει και κάνα ΠΑΣΠίτη. Το ΠΑΣΟΚ ασφαλώς και θέλει να βοηθήσει την κυβέρνηση (το έχει πει κατ'επανάληψη, όπως έχουμε γράψει στα ρεπορτάζ των προηγούμενων δύο εβδομάδων),

όμως δεν ξέρουμε πόσο εύκολο είναι να πείσει την ΠΑΣΠ να πάρει μέρος στο «διάλογο» φάρσα, σε μια περίοδο που αυτή προσπαθεί να επανακάμψει στο φοιτητικό κίνημα κουνώντας αριστερές σημαίες. Εν πάση περιπτώσει, η συνεδρίαση της επόμενης εβδομάδας θα δείξει.

Οι διαθέσεις του ΠΑΣΟΚ φάνηκαν και από το γεγονός ότι ο Βερέμης, προκλητικός έως επιπέδου υβρισμού, όπως πάντα, έφυγε από τη συνεδρίαση ατσαλάκωτος. Οι νεοδημοκράτες τον αβαντάρισαν, η επικεφαλής των Πασόκων Μ. Αποστολάκη το ίδιο και μόνο καναδυό Πασόκοι βουλευτές του «την είπαν» λίγο, περισσότερο γιατί τους ενόχλησε η προκλητικότητά του και όχι γιατί διαφωνούν επί της ουσίας.

Η Γιαννάκου στο μεταξύ έχει στήσει μια φάμπρικα με τους καθηγητές των ΤΕΙ, που δείχνουν πρόθυμοι να τη στηρίξουν. Επισκέφτηκε το ΤΕΙ της Καλαμάτας και οργάνωσε φιάτσα με τους τοπικούς φορείς, τάζοντας αναβαθμίσεις και άλλα ηχηρά, ενώ είχε και συνάντηση με την πενταμελή επιτροπή της Συνόδου των προέδρων των ΤΕΙ, στην οποία τα βρήκαν σε όλα. «Είμαστε ικανοποιημένοι από τις θέσεις που η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας στο σύνολο εξέφρασε», δήλωσε ο εκπρόσωπος των ΤΕΙτζήδων Π. Κικιλίας (πρόεδρος ΤΕΙ Πειραιά). Επειδή η ΠΟΣΔΕΠ δεν προσέρχεται στο «διάλογο» και οι πρυτάνεις κρατούν αποστάσεις, πρώτο γιατί δεν τους μπαίνει να βγουν σήμερα, μετά απ'όσα προηγήθηκαν, στο

πλευρό της κυβέρνησης και δεύτερο γιατί υπάρχουν ισχυρές αντιθέσεις και μέσα στους κόλπους τους (χαρακτηριστικά αυτά που έγιναν στην τελευταία έκτακτη σύνοδο), η Γιαννάκου βρίσκει καταφύγιο στους πρόθυμους ΤΕΙτζήδες, τους οποίους σκοπεύει να χρησιμοποιήσει ως «γλάστρα» στο διάλογο φάρσα.

Η Γιαννάκου συναντήθηκε και με τον Καραμανλή στο Μαξίμου την ίδια μέρα. Και βέβαια, δε συναντήθηκε με τον Καραμανλή για να τον ενημερώσει για τα νέα βιβλία των σχολείων και τους διορισμούς εκπαιδευτικών, όπως δήλωσε. Για το νόμο-πλαίσιο συζητήσαν και τη μεθόδευση που θα ακολουθήσουν. Όταν βγαίνοντας από το Μαξίμου ρωτήθηκε αν υπάρχει χρονοδιάγραμμα για την κατάθεση του νομοσχεδίου, η Γιαννάκου έδωσε μια ακόμα σιβυλλική απάντηση: «Αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να σας πω τίποτα άλλο, πέραν του ότι θα εξαντληθούν όλα τα περιθώρια. Πρέπει και η κοινωνία και όλοι να καταλάβουμε ότι ο μόνος τρόπος για να συνθέσουμε, όσο μπορούμε περισσότερο, είναι η δημόσια διαβούλευση. Και αυτό, το έχει εφαρμόσει το υπουργείο Παιδείας από την πρώτη στιγμή και το εφαρμόζει μέχρις εξαντλήσεως και τώρα».

Αυτό εμάς μας «μυρίζει» νομοσχέδιο στο τέλος του καλοκαιριού (η Βουλή, ως γνωστόν, συνεδριάζει εν ολομελεία). Γιατί ως τότε «τα περιθώρια θα έχουν εξαντληθεί». Σε λίγο δε θα έχουν να συζητήσουν τίποτα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Αποκαλυπτικός Μουζέλης

Αν το υπουργείο Παιδείας και οι Απαρταρечаμένοι του επιλέγουν να παίξουν τον παπιά σχετικά με τη σκοπιμότητα που εξυπηρετεί η αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος, ας διαβάσουμε τι είπε στο «Βήμα» ο θεωρητικός του εκσυγχρονισμού, προσωπικός φίλος του Σημίτη, καθηγητής στο London School of Economics και μέλος της «επιτροπής των σοφών», που συνέταξε τον κώδικα των αλλαγών στο νέο νόμο πλαίσιο Νίκος Μουζέλης:

«Επτελεξαν να αλλάξουν μια κατάσταση -είπε-, που είτε μας αρέσει είτε όχι θα μας επιβληθεί από την ΕΕ. Αυτή η κατάσταση έχει να κάνει με τη “νομιμοποίηση” από το κράτος των παραρτημάτων ευρωπαϊκών πανεπιστημίων που ήδη λειτουργούν στη χώρα μας (σ.σ. εννοεί τα ΚΕΣ που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού). Αυτά δίνουν την ευκαιρία σε νέους ανθρώπους να μην πάνε κατευθείαν στο εξωτερικό, αλλά να κάνουν τα πρώτα χρόνια των σπουδών τους στα εγχώρια παραρτήματα συνεχίζοντας μετά στο πανεπιστημιακό κέντρο. Αν αυτή είναι -και θα είναι και στο μέλλον- η κύρια μορφή της μη κρατικής πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, πρέπει να τονιστεί ότι, είτε αλλάξουμε το άρθρο 16 είτε όχι, το ελληνικό κράτος είναι αναγκασμένο να δεχθεί τα πτυχία που αποκτώνται με τον παραπάνω τρόπο. Βέβαια το κράτος έχει τη δυνατότητα ελέγχου και καθορισμού λελογισμένων προϋποθέσεων για τη λειτουργία των παραρτημάτων, αλλά δεν έχει ούτε μπορεί να έχει στο μέλλον τη δυνατότητα της μη ανανώρισης των

επαγγελματικών δικαιωμάτων που απορρέουν από τέτοιου είδους διπλώματα -εκτός βέβαια και αν αποφασίσουμε να αποσυρθούμε από την ΕΕ. Αρα, όσον αφορά αυτού του είδους την ιδιωτικοποίηση των σπουδών, κάθε κινητοποίηση για τη μη κρατική νομιμοποίηση δεν μπορεί παρά να έχει έναν καθαρά δονακωτικό χαρακτήρα».

Με δυο λόγια από την αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος θα βγουν ωφελήματα πρωτίστως τα κάθε λογής «κολέγια» (τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών δηλαδή), τα οποία και θα αποτελέσουν και την κύρια μορφή των μη κρατικών πανεπιστημίων, το δε κοινοτικό δίκαιο οσονούπω θα τα σαρώσει όλα και θα υπερισχύσει του εθνικού, του συντάγματος συμπεριλαμβανομένου.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 117η συνεδρίαση Παρασκευή, 14.7.06

Ο Ν. Μενεξής, αξιωματικός στα Εργαστήρια της Ασφάλειας, κατέθεσε ότι το δελτίο ταυτότητας στο όνομα Μιχαήλ Οικονόμου που κατασχέθηκε από τον Αλ. Γιωτόπουλο ήταν εξ ολοκλήρου πλαστό. Οι δυο στρογγυλές σφραγίδες και οι δυο υπογραφές αξιωματικών, που έφερε αυτό το δελτίο, ταυτίζονται με σφραγίδες και υπογραφές που βρέθηκαν σε πλαίσια μεταξοτυπίας στο κρουσμήγετο της οδού Πάτμου. Αντίθετα, δε βρέθηκαν τσίγκοι όφσσετ με τους οποίους κατασκευάστηκε το δελτίο ταυτότητας. Το πλαστό γαλλικό δίπλωμα οδήγησης -σύμφωνα πάντα με τον Μενεξή- κατασκευάστηκε με σκανάρισμα μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή και εκτύπωση σε εκτυπωτή inkjet. Στην Πάτμου βρέθηκαν και πλαίσια μεταξοτυπίας με τα στοιχεία της άδειας οδήγησης, όμως αυτή δεν είχε κατασκευαστεί μεταξοτυπικώς.

Ο Γιωτόπουλος, όπως είναι γνωστό, έχει αποχωρήσει από τη διαδικασία και δεν έχει συνηγόρους (οι διορισμένοι τυπικά μόνο παρίστανται και δεν είναι της επιλογής του). Ετσι, όποιος θέλει να δει πώς αμφισβητήθηκε η κατάθεση του Μενεξή πρέπει να ανατρέξει στα πρακτικά της πρώτης δίκης.

Ακολούθησε ο αστυνόμος των Εργαστηρίων της Ασφάλειας Γ. Ραφτογιάννης, που αναφέρθηκε στα κλειδιά. Όλη η κουβέντα ήταν και πάλι για τα περιβόητα κλειδιά που υποτίθεται ότι βρέθηκαν σ' ένα καλάθι στο χολ του σπιτιού του Γιωτόπουλου και άνοιξαν κάποια γιάφκα. Ποια είναι η πλάκα; Οτι η έκθεση πραγματογνωμοσύνης γι' αυτά τα κλειδιά στάλθηκε στο πρώτο δικαστήριο μήνες μετά την έναρξή του! Και βέβαια, η όλη ιστορία είναι περισσότερο από φαιδρή. Ο μέγας συνωμότης, που εξαφάνισε κάθε στοιχείο μετά την έκρηξη στον Πειραιά, άφησε το κλειδί της γιάφκας στο χολ του σπιτιού του, για να το έχει σε... πρώτη ζήτηση! Ιστορίες γι' αγρίους. Κατασκευές για επικοινωνιακή και δικαστική χρήση.

■ 118η συνεδρίαση Δευτέρα, 17.7.06

Με μια εμπειριστατωμένη ένσταση η υπεράσπιση ζήτησε να μην εξεταστεί ως μάρτυρας ο προϊστάμενος της υπηρεσίας της Ασφάλειας για τα αποτυπώματα Δ. Γιαννακούρης. Οι συνήγοροι (Γ. Κούρτοβικ, Γ. Μαντζουράνης, Α. Κωνσταντάκης, Γ. Γκουντουνας δεν αναφέρθηκαν μόνο στη θεωρία, που απαγορεύει την εξέταση ως μάρτυρων όσων άσκησαν ανακριτικά καθήκοντα. Εστίασαν στα όσα ο ίδιος ο Γιαννακούρης κατέθεσε στο πρώτο δικαστήριο, αλλά και στην απόφαση αυτού του δικαστηρίου που περιέγραφε το ρόλο του Γιαννακούρη. Τι έχει καταθέσει ο Γιαννακούρης; Οτι ο ίδιος προσωπικά πήγε στις γιάφκες και πήρε αποτυπώματα, ότι αυτός ο ίδιος δακτυλοσκόπησε το Γιωτόπουλο κ.λπ.κ.λπ. Όλες τις ανακριτικές ενέργειες (αυτοψίες) τις έκανε αυτός ο ίδιος προσωπικά. Δεν περιορίστηκε, δηλαδή,

στη διερεύνηση των στοιχείων που κάποιος άλλος συνέλεξε, αλλά συνέλεξε ο ίδιος τα στοιχεία. Απετέλεσε τον ορισμό του υπαλλήλου που άσκησε ανακριτικά καθήκοντα.

Ο αντίλογος από την εισαγγελέα και τον συνήγορο πολιτικής αγωγής Η. Αναγνωστόπουλο ήταν ένα σύνολο (άναρχο από μεριάς εισαγγελέα, δομημένο από πλευράς Αναγνωστόπουλου) δικολαβισμού. Σύμφωνα μ' αυτούς, ο Γιαννακούρης δεν άσκησε προανακριτικά καθήκοντα, αλλά προσεκλήθη από την Αντιτρομοκρατική ως ειδικός και πραγματοποίησε συσχετισμούς και έλεγχο των ευρημάτων. Και αυτά που έχει καταθέσει ο Γιαννακούρης, κομπάζοντας μάλιστα για την προσωπική του συμμετοχή στη διαλεύκανση της υπόθεσης; Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός, ότι μόνο για τον Γιαννακούρη κατατέθηκε αυτή η ένσταση και όχι για τους άλλους «ειδικούς» της Ασφάλειας. Οι άλλοι έλεγαν: εμένα μου έφεραν ένα χαρτί να το εξετάσω γραφολογικά ή μου έφεραν κάποια κλειδιά και μερικές κλειδαριές, για να ελέγξω αν ταιριάζουν, ή μου έφεραν μια ταυτότητα, ένα δίπλωμα και κάποια πλαίσια μεταξοτυπίας, για να διαπιστώσω αν υπάρχουν συσχετισμός μεταξύ τους.

Ενώ ο Γιαννακούρης κατέθεσε ότι ο ίδιος πήγε και συνέλεξε τα αποτυπώματα και ο ίδιος τα εξέτασε. Αυτά, λοιπόν, που συστούν πραγματικά περιστατικά, καταγραμμένα στα πρακτικά (επίσημα και ανεπίσημα) της πρώτης δίκης, παραμερίστηκαν χάριν της σκοπιμότητας. Η Δικονομία για μια ακόμα φορά έγινε λάστιχο, που μαζεύει και τεντώνει ανάλογα με το τι απαιτείται για να παραβιαστούν τα δικαιώματα των κατηγορούμενων.

Το δικαστήριο απέρριψε και αυτή την ένσταση (σιγά την είδηση!), χωρίς καμία αιτιολογία και ο πρόεδρος κάλεσε τον Γιαννακούρη να καταθέσει.

Με το Γιαννακούρη έχουμε ασχοληθεί και άλλες φορές. Και στην πρώτη δίκη της 17Ν και στη δεύτερη δίκη του ΕΑΑ. Κωδικοποιούμε, λοιπόν, τα κρίσιμα ζητήματα.

1) Ο Γιαννακούρης ισχυρίζεται ότι τα περισσότερα αποτυπώματα βρέθηκαν σε χαρτιά, γιατί οι ένοχοι δεν έπαιρναν τα μέτρα τους, επειδή ήξεραν ότι αποτυπώματα σε χαρτί δεν ανιχνεύονται. Η μέθοδος, λέει ο Γιαννακούρης, αναπτύχθηκε στα μέσα της δεκαετίας του '80 και στην Ελλάδα άρχισε να εφαρμόζεται από το 1997 αυτή η καινούργια μέθοδος, που επέτρεψε την ανίχνευση αποτυπωμάτων στο χαρτί. Αυτό το είχε κάνει σημαία ο Μαργαρίτης στην πρώτη δίκη, μέχρι που ο Σ. Φυτράκης του εμφάνισε χαρτί της Ασφάλειας από τη δίκη για τη γιάφκα της οδού Μαυρική, στο οποίο γινόταν αναφορά σε ανίχνευση αποτυπωμάτων σε χαρτί.

Εμείς, συμπληρωματικά, παραθέτουμε απόσπασμα από νομικό βιβλίο που έχει εκδοθεί το 1973: «Οσάκις τα αποτυπώματα ευρίσκονται επί λευκού χαρτού, η λήψις τούτων γίνεται δι' επιπάσεως κόνεως γραφίτου ή ατμών ιωδίου ή διαλύματος νινυδρίνης». Γεωργίου Θ. Σταθάς, πρωτοδίκου: Εγχειρίδιον Ανακριτικής (το έγκλημα και οι μέθοδοι αποκαλύψε-

ως), σελ. 254. Ενας πρωτοδίκης εκδίδει ένα εγχειρίδιο ανακριτικής το 1973 (προφανώς το έχει γράψει πιο πριν) και αναφέρει με τον πιο φυσικό τρόπο τη μέθοδο ανίχνευσης αποτυπωμάτων στο χαρτί (ανίχνευση με χρήση νινυδρίνης), που ο Γιαννακούρης λέει ότι πρωτοεφαρμόστηκε το 1997! Το ερώτημα είναι: γιατί ο Γιαννακούρης χρειάστηκε να πει αυτό το χοντροειδέστατο ψέμα;

2) Ο Γιαννακούρης ισχυρίζεται ότι τα αποτυπώματα δε μεταφέρονται. Αυτή τη φορά προσπάθησε να το... γλυκάνει λίγο, λέγοντας ότι μπορεί να έχει γίνει στην Αμερική από κάποιον κακόβουλο σερίφη, όμως εδώ δεν έγινε τίποτα τέτοιο, γιατί δε μπορούσε να γίνει τίποτα τέτοιο! Στο καπάκι, όμως, είπε το ακριβώς αντίθετο: Και αν τοποθετηθεί πλαστό αποτύπωμα, κατά 99,99% θα ανακαλυφθεί! Πριν προχωρήσουμε παρακάτω, θα ανατρέξουμε και πάλι στον Σταθάς, ο οποίος, αναφέρει ότι είναι σύνηθες να κατασκευάζονται πλαστά αποτυπώματα:

«Θα πρέπει εκάστοτε να καταβάλλεται προσπάθεια αποφυγής πλαστότητας δακτυλικών αποτυ-

πωμάτων. Η τοιαύτη μέθοδος χρησιμοποιείται από άτομα ικανά, εθισμένα εις αδικήματα και εγκληματικές πράξεις, τα οποία γνωρίζουν να προφυλάσσονται και συσκοτίζουν συνθήκας τελέσεως αδικών πράξεων. Ενίοτε χρησιμοποιείται σφραγίς αποτυπωμάτων τρίτου προσώπου, τα οποία εναποτίθενται εις διάφορα αντικείμενα του τόπου τελέσεως. Εάν το άτομο εις ο αποδίδεται ωρισμένη πράξις διατείνεται ισχυρώς ότι ουδαμώς ανευρέθη εις τον τόπον τελέσεως του εγκλήματος, πείθεται δε περί αυτού η Ανακριτική αρχή, η έρευνα θα πρέπει να επεκταθή και εις την διερεύνηση της πλαστότητας λαμβάνει χώραν δι' ειδικής χημικής μεθόδου, ήτις διαπιστοί την ύπαρξιν μικρών τεμαχιδίων εξ ελαστικού, προελθόντων εκ της χρησιμοποίησις σφραγίδος. Η έρευνα προϋποθέτει επιστημονικήν κατάρτισιν του ειδικού εμπειρογνώμονος και πλήρη εργαστηριακόν εξοπλισμόν. Πολλάκις ευρισκόμεθα προ αδυναμίας ανακαλύψεως πλαστότητας, δεδομένου ότι χρησιμοποιούνται χειρόκτια εκ πλαστικής ύλης, τα

οποία φέρουν δακτυλικά αποτυπώματα, όμοια ενός ωρισμένου προσώπου» (Σταθάς, σελ. 256).

Και πάλι με φυσικό τρόπο αναφέρεται στη δυνατότητα κατασκευής πλαστών αποτυπωμάτων ο δικαστής συγγραφέας. Και βέβαια, όλα τα τεχνικά ζητήματα στα οποία αναφέρεται δεν αποτελούν δικές του ανακαλύψεις. Προφανώς τα έχει διαβάσει σε βιβλιογραφία (ελληνική και ξένη). Αν ο Γιαννακούρης ήθελε να είναι πειστικός, θα έλεγε πως έκανε και κάποιον έλεγχο πλαστότητας (αυτό, όμως, θα το είχε γράψει και στην έκθεσή του). Δεν θα έλεγε ότι αποκλείεται να κατασκευαστούν και να μην ανακαλυφτούν πλαστά αποτυπώματα. Και δε θα έλεγε τη νέα παπαριά (νέα σε σχέση με όσα έχει πει τις προηγούμενες φορές), ότι το ιδρωτικό αποτύπωμα είναι μοναδικό και αποκλείεται να μεταφερθεί ακόμα και αν κάποιος έχει κόψει τα δάχτυλα ενός ατόμου και τα χρησιμοποιήσει ως σφραγίδα, διότι το νεκρό δάχτυλο δε μπορεί να επιτελέσει τη διαδικασία που ξεκινά με την έκκριση της αδρεναλίνης και τη συνεχή έκκριση ιδρώτα. Το γιατί αυτό είναι παπαριά δε θα το γράψουμε σήμερα, γιατί η Αντιτρομοκρατική παρακολουθεί τα ρεπορτάζ μας από την ιστοσελίδα της «Κ» και ενδεχομένως να τον ενημερώσουν και να έρθει αύριο προτοίμασμένος.

Επειδή υπάρχουν κατηγορούμενοι (Τζωρτζάτος και Γιωτόπουλος) που έχουν αμφισβητήσει την ύπαρξη των αποτυπωμάτων τους, υποστηρίζοντας ότι αυτά τα έβαλε η Ασφάλεια, θα περίμενε κανείς από το δικαστήριο να επιμελήσει στο ζήτημα ενδεχόμενης πλαστότητας. Όμως, εκτός από μερικές τυπικές ερωτήσεις του προέδρου (κανένα στρίμωγμα του Γιαννακούρη), δεν υπήρξε πίεση στο μάρτυρα. Ειδικά η εισαγγελέα δε ρώτησε καθόλου αρχικά πάνω σ' αυτό και ρωτούσε κυρίως επί της αριθμητικής των αποτυπωμάτων, κυρίως για το Γιωτόπουλο. Επειδή, όμως, η Γ. Κούρτοβικ παρενέβη δηκτικά για τις... αριθμητικές τύπου ερωτήσεις, έκανε στο τέλος μια τυπική ερώτηση για τη δυνατότητα μεταφοράς αποτυπωμάτων, ο Γιαννακούρης απάντησε ότι αν γινόταν κάτι τέτοιο έχουν δέκα τρόπους για να το βρουν (δεν ανέφερε ούτε έναν, όμως) και η κ. Κουτζαμάνη, απόλυτα ευχαριστημένη από την ποιότητα της απάντησης και αντιμετωπίζοντας τον Γιαννακούρη ως ένα είδος αλάθητου πάπα, τον ευχαρίστησε και ολοκλήρωσε τις ερωτήσεις της. Είδαμε, όμως, τι γράφει ο δικαστής Σταθάς: αν ο κατηγορούμενος αρνείται σθεναρά την εμπλοκή του, τότε πρέπει να γίνει έλεγχος πλαστότητας. Λέτε να μην τα γνωρίζουν αυτό οι τόσο έμπειροι εφέτες και εισαγγελείς;

■ 119η συνεδρίαση Τρίτη, 18.7.06

Η δίκη συνεχίστηκε με ερωτήσεις των συνηγών υπεράσπισης προς τον Ι. Γιαννακούρη, τμηματάρχη του τμήματος αποτυπωμάτων της Ασφάλειας. Ερωτήσεις πάνω σε δικονομικά ζητήματα και πάνω σε ζητήματα ουσίας ως προς την αξιοπιστία των μεθόδων που ακολουθούνται γενικώς για την ταυτοποίηση

■ Σκανδαλώδης απόφαση

Κάθε μέρα στην αίθουσα του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού αποκαλύπτεται και κάτι που καταδείχνει ότι η πρωτόδικη απόφαση δε χαρακτηριζόταν απλώς από πολιτική προκατάληψη και στήριξη σε στημένους ψευδομάρτυρες, αλλά ότι επιστρατεύτηκαν και προφανείς λαθροχειρίες για να θεμελιώσουν ενοχές. Στη συνεδρίαση της περασμένης Τρίτης αποκαλύφτηκε μια ακόμη τέτοια λαθροχειρία, με την οποία θεμελιώθηκε η ενοχή του Νίκου Παπαναστασίου. Διαβάστε, παρακαλούμε, τον παρακάτω διάλογο ανάμεσα στο συνήγορο υπεράσπισης Παναγιώτη Ρουμेलιώτη και το μάρτυρα Ιωάννη Γιαννακούρη, τμηματάρχη των Εργαστηρίων της Ασφάλειας, αρμόδιο για τα αποτυπώματα:

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ: Έχουμε λοιπόν το σχεδιάγραμμα του στρατοπέδου Σεργίων. Το βρήκατε;

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Βεβαίως.

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ: Τίνος αποτύπωμα έχει επάνω αυτό;

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Του Ανέστη (Παπαναστασίου).

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ: Έχει καθόλου του Νίκου; Θα σας πω γιατί το ρωτάω. Έχει καθόλου του Νίκου Παπαναστασίου;

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Οχι, δεν έχει.

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ: Δεν έχει καμία σχέση. Σας διαβάζω λοιπόν ένα κομμάτι της απόφασης η οποία εκδόθηκε και θα ήθελα να σας ρωτήσω κάτι κ. Γιαννακούρη...

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Προκαταβολικά, μη μου λέτε ό, τι είναι η απόφαση, εγώ δε μπορώ να κρίνω...

Π. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ: Οχι, δε σας λέω εγώ για την απόφαση, εγώ λέω τα εξής: Λέει λοιπόν η απόφαση στη σελίδα 5745: «Στο σχεδιάγραμμα άλλωστε του στρατοπέδου βρέθηκαν και τα αποτυπώματα του Νικολάου Παπαναστασίου, γεγονός που δηλώνει ότι έστω και βραχυχρόνια βρέθηκε στην κατοχή του». Είναι λοιπόν αλήθεια αυτό, ότι βρέθηκαν στο σχεδιάγραμμα τα αποτυπώματα του συγκεκριμένου ή είναι ψέματα αυτό που λέει η απόφαση, ή είναι λάθος θα ελεγα, για να μην πω ψέματα; Είναι λάθος αυτό που λέει η απόφαση στη σελίδα 5745; Σας το λέω σα δεδομένο αυτό, ότι έτσι λέει η απόφαση.

Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Συγνώμη, εγώ του Νίκου Παπαναστασίου δεν έχω βρει αποτυπώματα.

Ο Γιαννακούρης είναι σαφής: στο σχεδιάγραμμα στρατοπέδου των Σεργίων, που βρέθηκε σε γιάφκα της 17Ν και έχει συνταχθεί από τον Ανέστη Παπαναστασίου, όταν αυτός υπηρετούσε τη θητεία του ως δόκιμος, δεν υπάρχουν αποτυπώματα του Νίκου Παπαναστασίου. Ο Ανέστης έχει θωρωθεί ομόφωνα από το πρωτόδικο δικαστήριο, αφού πρώτα τον έβαλαν να δηλώσει ότι μάλλον ο εξάδελφός του Νίκος του το έκλεψε. Στη συνέχεια, για να γίνει πιστευτή η απόφαση, ο Μαργαρίτης έγραψε ότι στο σχεδιάγραμμα του στρατοπέδου υπάρχουν αποτυπώματα του Νίκου Παπαναστασίου! Εν γνώσει του ότι γράφει ψέματα. Γιατί πώς θα γινόταν πιστευτός ο ισχυρισμός ότι το σχεδιάγραμμα το έκλεψε ο Νίκος από τον Ανέστη, χωρίς αποτυπώματα του Νίκου πάνω σ' αυτό; Αποτυπώματα μπορεί να μην υπήρχαν, τα έβαλε όμως η δημιουργική φαντασία του Μαργαρίτη.

ΥΓ: Από την περασμένη Τετάρτη, ο Νίκος Παπαναστασίου είναι ελεύθερος. Εξέτισε τα 3/5 της ποινής υπέβαλε αίτηση και αυτή έγινε δεκτή. Έκανε τέσσερα χρόνια φυλακή, χωρίς κανένα στοιχείο σε βάρος του. Για να δούμε τι θα πει το δικαστήριο του δεύτερου βαθμού.

των λανθάνοντων αποτυπωμάτων και ως προς τον τρόπο με τον οποίο εργάστηκε το τμήμα του Γιαννακούρη στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο Γιαννακούρης, επειδή περίμενε την αμφισβήτηση, φρόντισε να φτιάξει νέο βάθρο πάνω στο οποίο τοποθέτησε την αυθεντία του. Η έρευνα αποτυπωμάτων –είπε– δεν είναι επιστήμη, αλλά μια τέχνη που στηρίζεται στην εμπειρία. Είχε, λοιπόν, κουβαλήσει ολόκληρο το επιτελείο του (έξι ασφαλίτες με δύο αυτοκίνητα γεμάτα με αλουμιένια βολιτσάκια) και όποτε αμφισβητούνταν τα λεγόμενά του, έλεγε στους συνηγούς: θέλετε να πάρουμε αποτυπώματα από οποιονδήποτε, να κόψουμε το όνομα και να σας δείξω εδώ πώς γίνεται η ταύτιση; Ήταν σαν να έλεγε πως ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει τα πορίσματα των δικών του ερευνών, γιατί ουδείς έχει τη δική του εμπειρία. Αποκτήσαμε, με άλλα λόγια, και πάπα της αποτυπωματολογίας.

Η υπεράσπιση Τζωρτζάτου στάθηκε κυρίως στα οικονομικά ζητήματα και στις εγγυήσεις που δεν τηρήθηκαν.

Η υπεράσπιση Παπαναστασίου στάθηκε σε πραγματικά ζητήματα. Αποδείχτηκε, λοιπόν, μέσα από τις ερωτήσεις των Π. Ρουμελιώτη και Σ. Φυτράκη, ότι το τμήμα του Γιαννακούρη δεν έψαχνε γενικά τα ταυτοποιήσει τα λανθάνοντα αποτυπώματα, που βρέθηκαν σε διάφορα κινητά αντικείμενα στις γιάφκες της 17N, με το σύνολο των αποτυπωμάτων που είναι αποθηκευμένα στην τράπεζα αποτυπωμάτων της Ασφάλειας (έχουν και ηλεκτρονικό υπολογιστή γι' αυτή τη δουλειά), αλλά έψαχνε να βρει ταυτίσεις με τα αποτυπώματα μόνο όσων συλλαμβάνονταν και κατηγορούνταν ως μέλη της 17N. Είχαμε, δηλαδή, ad hoc αναζήτηση, η οποία φυσικά «σηκώνει» οποιαδήποτε αθαιρεσία (ας αναλογιστούμε και το ρολό αλάθητου πάπα που έχει αποδώσει στον εαυτό του ο Γιαννακούρης). Για παράδειγμα, ένα βιβλίο φέρεται να έχει αποτυπώματα μόνο κάποιων από τους κατηγορούμενους και όχι ατόμων που οπωσδήποτε το έπιασαν (του τυπογράφου, του βιβλιοδέτη, του βιβλιοπώλη κ.λπ.). Πώς να γίνει πιστευτός, λοιπόν, ο ισχυρισμός της... αυθεντίας Γιαννακούρη «έτσι είναι, γιατί το λέω εγώ»;

Η υπεράσπιση Παπαναστασίου επέμεινε και σε ένα άλλο σημείο. Ο Γιαννακούρης ισχυρίζεται ότι έχει ανιχνεύσει αποτύπωμα από ένα δάχτυλο του Παπαναστασίου, το οποίο δεν υπάρχει! Το έχει κόψει το 1989, όπως δήλωσε ο ίδιος. Αρα, αν όντως είναι αποτύπωμα του Παπαναστασίου, αυτός έχει πιάσει το συγκεκριμένο βιβλίο πριν από το 1989. Εν προκειμένω υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Το συγκεκριμένο βιβλίο είναι κάποιος Οδηγός Δημοσίων Υπηρεσιών, έκδοσης 1972. Δε μπορεί, λοιπόν, να το έχει αγοράσει απευθείας η Οργάνωση. Πρέπει να έχει περάσει και από άλλα χέρια. Και βέβαια, δε θα χρησιμοποιούσε η 17N τις δεκαετίες του '80 και του '90 έναν οδηγό του '70, που σε μεγάλο βαθμό θα ήταν άχρηστος.

Μόλις δόθηκε ο λόγος στην υπεράσπιση Καρατσώλη (Γ. Μαντζουράνης), άρχισε να εκτυλίσσεται μια από τις πιο θλιβερές στιγμές αυτής της διαδικασίας, που αποκάλυψε – με βάση ένα φαινομενικά ασήμαντο γεγονός – το πόσο το δικαστήριο είναι διατεθειμένο να τηρήσει έστω τα

δικονομικά προσχήματα. Ο Μαντζουράνης είχε υποβάλει αίτημα να προσκομιστούν οι εκθέσεις ταυτοποίησης αποτυπωμάτων και ζήτησε από τον πρόεδρο να του πει ποια είναι η απόφαση του δικαστηρίου επί του αιτήματος, πριν προχωρήσει στην εξέταση του Γιαννακούρη. Πρόεδρος και εισαγγελέας, με εμφανή αμηχανία (ο πρόεδρος μάλιστα κόμπιαζε συνεχώς και έψαχνε τις λέξεις), απάντησαν ότι δεν υπάρχει τίποτα σχετικό, πέρα από τα έγγραφα της δικογραφίας. Ο συνήγορος ρώτησε τον Γιαννακούρη και για τα δύο έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία: είναι αυτό έκθεση ταυτοποίησης αποτυπωμάτων; Ο Γιαννακούρης απάντησε και τις δύο φορές «όχι». Τότε – επανήλθε ο Μαντζουράνης – υποβάλω αίτημα να προσκομιστούν οι εκθέσεις ταυτοποίησης αποτυπωμάτων, να τις μελετήσω και μετά να υποβάλω ερωτήματα στο μάρτυρα, δεδομένου ότι δυο αποφάσεις του πρωτόδικου δικαστηρίου αναφέρουν ότι η εξέταση του Γιαννακούρη κρίθηκε απαραίτητη, προκειμένου να ελεγχθεί η αξιοπιστία των εκθέσεων ταυτοποίησης αποτυπωμάτων. Ο πρόεδρος αρχικά υποστήριξε ότι δε λένε τέτοια πράγματα οι αποφάσεις του πρωτόδικου δικαστηρίου. Πανέτοιμος ο Μαντζουράνης του ανέφερε ακόμα και τη σελίδα των πρακτικών. Ο πρόεδρος διάβασε το σχετικό απόπασμα και ο συνήγορος επιβεβαιώθηκε πλήρως. Είχε μεταφέρει λέξη προς λέξη όσα αναφέρουν αυτές οι αποφάσεις. Τότε ο πρόεδρος, κάνοντας μια θεαματική στροφή 180 μοιρών, είπε πως δεν υπάρχουν τέτοιες εκθέσεις και απλώς τις αναφέρει έτσι το πρωτόδικο δικαστήριο, εννοώντας τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία «Είναι το έγγραφο που αναγνώσαμε», κατέληξε ο πρόεδρος. «Μα σας το είπα ο μάρτυρας, δεν είναι έκθεση ταυτοποίησης αποτυπωμάτων», αντέτεινε ο συνήγορος. Και τότε εξεπρόσβληξε ο Χριστόδουλος

Ξηρός. «Μας περνάνε για ηλίθιους, είναι ελεεινό δικαστήριο», ακούστηκε να φωνάζει. Αμέσως μετά κατευθύνθηκε προς την έξοδο των κρατούμενων, κοντοστάθηκε πήρε ένα μικρόφωνο και δήλωσε: «Αποχωρώ και ζητώ από το δικηγόρο μου να μη με εκπροσωπήσει. Έχει ένα όριο η κοροϊδία. Ελεος πια!». Αμήχανος ο πρόεδρος κατέφυγε στη λύση του δεκάλεπτου διαλείμματος.

Μετά το διάλειμμα, ο Γ. Γκουντούνας δήλωσε ότι ο εντολέας του του ζήτησε να μεταφέρει προς το δικαστήριο τα εξής: Δεν αντέχει άλλο αυτή την κοροϊδία. Βιάζεται και η κοινή λογική. Έχετε αλλάξει το χαρακτηρισμό ενός χαρτιού τέσσερις φορές στο δευτερόλεπτο. Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται ότι πρόκειται για μια δίκη-παρωδία με προειλημμένες αποφάσεις. Μου απαγόρευσε να τον εκπροσωπήσω στη συνέχεια, κατέληξε ο συνήγορος, χωρίς να είναι σε θέση να απαντήσει (σχετικά ρώτησε η εισαγγελέας), αν η απόφαση του Χριστόδουλου είναι μόνο για σήμερα ή για το υπόλοιπο της διαδικασίας.

Η Δ. Βαγιαννού, που αντικαθιστούσε την ασθενή Γ. Κούρτοβικ και εκπροσωπούσε τον επίσης ασθενή Δ. Κουφοντίνα (για πρώτη φορά από την έναρξη της δίκης απουσίαζε από τη διαδικασία, ταλαιπωρούμενος από πολύ ψηλό πυρετό και ρίγη), υπέβαλε αίτημα αναβολής για την Πέμπτη, σ' αυτό συμφώνησε και η εισαγγελέας και το δικαστήριο διέκοψε για την Πέμπτη.

■ 120ή συνεδρίαση Πέμπτη, 20.7.06

Με μια σημαντική δήλωση του Χρ. Ξηρού, την οποία ακολούθησαν τοποθετήσεις του προέδρου και της εισαγγελέας, εμφανώς ενοχλημένων (φαινόταν στο ύφος και στον τόνο της φωνής τους), ξεκίνησε η συνεδρίαση. Ιδού ο πλήρης διάλογος:

Χρ. Ξηρός: Κύριε πρόεδρε, θέλω να

κάνω μια δήλωση, έχω το λόγο; Την έχω γραπτή τη δήλωση. Δε θα μπω στον πειρασμό να τη χαρακτηρίσω, αν είναι έγγραφο ή πραγματογνωμοσύνη. Αυτό το αφήνω σε σας.

Θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν έχω λόγους να μιλήσω για τα πειστήρια, γιατί δεν με αφορούν, αφού για μένα όχι απλώς δεν βρέθηκε, όπως είναι φυσικό, κανένα πειστήριο, αλλά αντιθέτως υπάρχουν πλήθος πειστηρίων που με αθώνουν. Όμως τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι. Μετά από οχτώ μήνες διαδικασίας έχετε δείξει πλέον τα χαρτιά σας ή μάλλον, για να ακριβολογούμε, τα νύχια σας. Έχουμε καταλάβει ακόμη και οι πλέον δύσπιστοι, ότι ο μοναδικός στόχος σας δεν είναι να ερευνησετε την αλήθεια και να δικαστείτε, αλλά πάση θυσία να περισώσετε το τερατούργημα της πρωτόδικης απόφασης και να μας καταδικάσετε εκ νέου σε βαριές ποινές χωρίς κανένα στοιχείο.

Σας παρακολουθούμε όλους αυτούς τους μήνες της λεγόμενης αποδεικτικής διαδικασίας, όπου έρχονται οι μάρτυρες – οι δικοί σας μάρτυρες – της κατηγορίας και ανατρέπουν τους σχεδιασμούς σας, τσακίζουν την κατηγορία και διαφεύδουν πανηγυρικά τις δήθεν ομολογίες. Είδαμε να τηρείτε σιγήν ιχθύος όταν κατατροπωνόταν η κατηγορία. Είδαμε να προσπαθείτε απελπισμένα να περισώσετε ό, τι είναι δυνατόν, πετώντας στα σκοτεινά κάθε ψιγάκι λογικής. Είδαμε την απόγνωση στα πρόσωπά σας, όταν κατέρρεαν οι στημένες αναγνωρίσεις, όταν ξεσκεπάζονταν οι ελεεινοί ψευδομάρτυρες. Σας ακούσαμε να ειρωνεύεστε ή και να απειλείτε μάρτυρες που αποκάλυψαν τα όργια του «ένθιμου» αφέτη ανακριτή και έδειξαν το στήσιμο της κατηγορίας και της φάμπρικας των επιλεγμένων αναγνωριστών.

Άλλωστε, σας το είπα ευθέως ο εκπρόσωπος των νεοναζι αμερικανών και λοιπών εγκληματιών πολέμου, ότι «αυτή η δίκη δεν είναι δίκη μαρτύρων, είναι δίκη πειστηρίων και ομολογιών». Καταλαβαίνει πολύ καλά ο καλοπληρωμένος κ. καθηγητής, ότι αφού οι μάρτυρες οδηγήθηκαν εκεί που τους άξιζε, δηλαδή στον Καιάδα, χωρίς πειστήρια η δίκη αυτή θα κατέρρεε. Όμως, ακόμα κι αν δεχτούμε ότι τα πειστήρια είναι όπως θέλετε να τα παρουσιάσετε, δεν σας προσφέρουν καμία ουσιαστική απόδειξη, σε καμία περίπτωση για παράδειγμα δεν συνδέουν άτομα με ενέργειες. Παραλαυτά, είστε υποχρεωμένοι να τα κρατήσετε πάση θυσία, για λόγους εντυπώσεων. Αυτό ακριβώς σας υπέδειξε άλλωστε και ο κ. εκπρόσωπος. Διότι χωρίς μάρτυρες, με μετέωρα και ύποπτα πειστήρια, με κατασκευασμένες και απηκρούμενες «ομολογίες», που διαφεύδονται σε κάθε τους βήμα, δεν μπορείτε φυσικά να πείσετε κανέναν ότι κάνετε όχι δίκαιη δίκη αλλά ούτε καν κάτι που να σχετίζεται έστω και αμυδρά με τη δικαιοσύνη ή με την κοινή λογική.

Όπως όλα δείχνουν, οδηγούμεθα σε μια καθ' ύποδειξιν προειλημμένη απόφαση που δεν θα έχει τίποτα να ζηλέψει απ' το ανδραγάθημα του Μαργαρίτη, το οποίο με ευλαβική προσήλωση προσπαθείτε να επαναλάβετε σε κάθε του λεπτομέρεια. Και δικαιούμεθα να πιστεύουμε ότι είστε απλοί διεκπεραιωτές όταν μέχρι τώρα:

- Απορρίψατε ασυζητητί όλα τα αιτήματά μας για κλήση αυτοπτών μαρτύρων κατηγορίας, γιατί όχι μό-

νο κονιορτοποιούν την κατηγορία, αλλά ανατρέπουν και διαφεύδουν και τις δήθεν ομολογίες.

- Απορρίψατε συνοπτικά όλες ανεξαιρέτως τις ενστάσεις της υπεράσπισης.

- Προσπαθείτε με φαιδρά λογοπαίγνια και με δικολαβίστικα επιχειρήματα να περισώσετε τα έτσι κι αλλιώς πενιχρά και εντελώς έωλα πειστήρια.

- Δεν μπαίνετε καν στον κόπο να κρύψετε τον πανικό σας μπροστά σε οποιοδήποτε στοιχείο τσεκουρώνει την κατηγορία.

Παραλαυτά, όμως, δεν θα σας κάνω τη χάρη να αποχωρήσω. Δεν θα φυγομαχήσω. Δεν θα σας κάνω τη ζωή πιο εύκολη. Θα σας βόλευσε να συνεχίσετε στα μουλωχτά το θεάρεστο έργο σας, να εκτελέσετε αθόρυβα τη διατεταγμένη υπηρεσία σας με όσο γίνεται λιγότερο ή και με χωρίς αντίλογο. Όχι, κυρία εισαγγελέα, που το καθεστώς, χωρίς να να κρύβεται, σας έδωσε την καραμελίτσα του αρεοπαγίτη μεσοσύσης της δίκης, για να ενισχύσει την αποφασιστικότητα όλων σας και να προλάβει τυχόν απώλειες. Όχι, κύριοι δικαστές εντός εισαγωγικών. Δεν θα οδηγηθώ για δεύτερη φορά «ως πρόβατο επί σφαγής», χωρίς να μιλήσω. Θα καθίσω εδώ να σας τα λέω και να τα ξαναλέω όσο διαρκεί η μάχη.

Πρόεδρος: Κύριε Ξηρέ, ως κατηγορούμενος έχετε δικαίωμα να 'χετε τις απόψεις σας, να προβάλλετε τους ισχυρισμούς σας. Όμως ο τρόπος με τον οποίο απευθύνεστε στο δικαστήριο δεν είναι ο προσήκων και δε νομίζω ότι οφείλει την υπόθεσή σας. Εάν συνεχίσετε να βάλλετε τόσο κατά δικηγόρων όσο και κατά του δικαστηρίου με τον τρόπο με τον οποίο εσείς πρόσφατα απευθυνθήκατε, είμαι υποχρεωμένος να σας υπενθυμίσω ότι το δικαστήριο θα σας αποβάλλει από την αίθουσα.

Χρ. Ξηρός: Μήπως θα με βάλετε και φυλακή;!!!

Εισαγγελέας: Να το ξαναπώ, κύριε Ξηρέ, καταρχήν δεν μου έδωσε εμένα κανένα καθεστώς προαγωγή. Η Ελλάδα είναι δημοκρατία, δεν έχει κανένα καθεστώς. Το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο που με προήγαγε σε αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου δεν με προήγαγε ούτε εξαιτίας αυτής της δίκης ούτε από τίποτ' άλλο. Με προήγαγε απ' την πορεία μου στο χώρο αυτόν 30 χρόνια. Λοιπόν, τέλος, και δε θέλω να ξανακουστεί σ' αυτή την αίθουσα αυτή η λέξη που λέτε.

Χρ. Ξηρός: Να ξεκαθαρίσω και γω ένα πράγμα. Καταρχήν, δεν έχω προσωπικά με κανέναν σας. Είστε ένα ταξικό δικαστήριο και ακριβώς αυτό το πράγμα που είστε αυτό και μας δείχνετε. Και γω είμαι ένας ταξικός αντίπαλος και είμαι από την άλλη πλευρά. Δεν είναι προσωπικό το θέμα. Αλλά χαίρομαι ιδιαίτερα που με αντιμετωπίζετε σαν αυτό που είμαι ακριβώς, δηλαδή σαν ταξικό αντίπαλο, και μου απαντάτε με πολιτικά επιχειρήματα, όπως σας απαντώ και γω.

Στη συνέχεια, ο συνήγορος του Καρατσώλη Γ. Μαντζουράνης επανέφερε το αίτημα να προσκομιστούν οι εκθέσεις ταυτοποίησης αποτυπωμάτων, στις οποίες αναφέρεται σε δυο αποφάσεις του το πρωτόδικο δικαστήριο. Ο πρόεδρος επανήλθε στην τελευταία από τις απόψεις που είχε εκφράσει στην προηγούμενη συνεδρίαση, ότι δηλαδή δεν υπάρχουν τέτοιες εκθέσεις και εκ παρα-

■ Εκκλήση από έξι γυναίκες των γραμμάτων

Να τερματιστεί η ομηρία της Αγγελικής Σωτηροπούλου

Εξι γυναίκες από το χώρο των γραμμάτων, η θεατρική συγγραφέας Λούλα Αναγνωστάκη, οι πεζογράφοι Μάρω Δούκα, Ιωάννα Καρυστιάνη, Ερση Σωτηροπούλου και Σώτη Τριανταφύλλου και η στιχουργός Λίνα Νικολακοπούλου, απευθύνουν δημόσια έκκληση ζητώντας να τερματιστεί η ομηρία της Αγγελικής Σωτηροπούλου. Μπράβο τους, έστω κι αν άργησαν τέσσερα χρόνια. Το παράδειγμά τους θα έπρεπε να ακολουθήσουν πολλές-οί ακόμα. Παραθέτουμε το κείμενο των «6»:

«*Το καλοκαίρι του 2002 η Αγγελική Σωτηροπούλου διασύρθηκε ανοίκεια από τους πάσης φύσεως "λειτουργούς" των ΜΜΕ. Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς οδηγήθηκε στη φυλακή όπου κρατήθηκε ως υπόδικη ενάμιση χρόνο κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες. Δεκέμβριο του 2003 αθώωθηκε κατά πλειοψηφία. Δέκα μέρες αργότερα ο εισαγγελέας άσκησε έφεση εναντίον της. Και από τις αρχές Δεκεμβρίου 2005 σύρεται και πάλι στο εδώλιο της κατηγορουμένης με μοναδικό και ατεκμηριωτό στοιχείο ότι, αν και γνώριζε τη δράση του συζύγου της Δημ. Κουφοντίνα, δεν τον κατέδωσε στην Αστυνομία. Πιστεύουμε σε μια δημοκρατία, που προασπίζει τα συνταγματικά δικαιώματα του πολίτη και υποστηρίζει την κοινωνική αλληλεγγύη ως συνταγματική υποχρέωση όλων, η Δικαιοσύνη δεν πρέπει να απονέμεται υπό το κράτος προκαταλήψεων, είτε υπό την πίεση συγκυριών και σκοπιμοτήτων. Τούτη η επιστολή μας, συνεπώς, ως μη θεωρηθεί παρά μόνον ως έκκληση στη βαθύτερη εκείνη συναίσθηση δικαίου που μας συγκρατεί ως κοινωνία και μας επιτρέπει να ελπίζουμε στο καλύτερο. Και το καλύτερο στην προκειμένη περίπτωση σχετίζεται με την οριστική απαλλαγή της Αγγελικής Σωτηροπούλου από την ποινικοποίηση της ιδιωτικής ζωής της και με το δικαίωμα ενός παιδιού, του παιδιού της, να μεγαλώσει δίπλα στη μητέρα του.*»

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Πάντως, αν λεγόμενοι Κοκκινোসκουφίτσα Μητσotάκη, δεν θα παντρευόμουν με τίποτα στην επέτειο των Ιουλιανών. Στοιχειώδη πράγματα καλοήθη κυρ-Κυριάκο, ειδικά όταν οι κακοήθεις καραδοκούν.

* Δίωξη κατά του εισαγγελέα Ελευθερίου Πατσή. Η άλλη όψη του νομίσματος Μήτσο μου. Γιατί αυτή η σημαντική για κάποιους δίκη (ξεκαθάρισμα λογαριασμών το έλεγαν παλιά όσοι είχαν καπνοσακούλες) εκτός από προ - αγωγές, έχει και μετ - αγωγές (και προσ - αγωγές).

* Αναζητείται μονάχα η στοιχειώδης αγωγή. Σκέψη.

* Χριστόδουλε, έχουμε βαρεθεί να ασχολούμαστε με την Μαλάμω (το δεύτερο μι με κάπα). Για την Κασσάνδρα λέω, μη χάνεις τον καιρό και το σάλιο σου. Είναι ανίατη περίπτωση η άνοια και η προγεροντική ανία...

* Ωραία αυτά τα καθιερωμένα ραντεβού για κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ κάθε Σεπτέμβρη. Σινεμά, κανονικά. Σινεμά ο παράδεισος των Τσουτσέκι Τρομπάτορε της εργατικής τάξης. Και πάντα με ταινίες γάμα προβολής (γάμα για κάποιους και προβολής για κάποιους άλλους).

* «Ο Λινός δεν πιέζεται» είπε ο ίδιος, μεταξύ άλλων σε συνέντευξή του (Λινοτυπία). Πώς γίνεται χωρίς να πιέζεται κανένας, όλα να γίνονται πάντα όπως ακριβώς τα θέλουν κάποι-οι; Άρα μιλάμε για καραμπινάτο και ενσυνείδητο εθελοντισμό!

* Πάντως, η μοιραία κατάληξη του λινού είναι να γίνει σφυο-γαρόπανο (όπως άλλωστε και πολλές φυλλάδες που είναι τέλειες για καθαρισμό τζαμιών). Μιλώ για το καλότυχο λινό, γιατί υπάρχουν κι άλλα που προορίζονται για λινάτσες.

* Το να γράφουν Ελ. Βενιζέλος οι πινακίδες, το προσπερνάμε. Θα φταίει η έλλειψη χώρου (!) ίσως. Το να το λέει όμως εκφωνήτρια ειδήσεων στο ραδιόφωνο του sky, είναι επιεικώς γελοίο. Ελ. Βενιζέλος! Κάτι σαν Ελ Σιντ, Ελ Γκρέκο. Ελ - εος, ελ - αφρόμυαλοι της ελ - πιδοφόρας ελ - λάδας!

* Τι θα γίνει με τον Σάββα ρεεεεε;

* Αράπογλου (ποιος Τάκης ρε;) ή Μπουτάρης κυρ-Βούγια; Πες μας, ποδοσφαιρική ποιητή εκ του προχείρου, στον καιρο - σκόπο σου τι βλέπεις; Τι να διαλέξει κανείς αυτή τη φορά, χωρίς τον κίνδυνο να (ξανα)γίνει ρόμπα;

* Ωραίο όνομα για πολιτιστικό περιοδικό στην Ζουράρειο "Μακεδονία" των απλήρωτων: «Αντ άρτε». Πάντα ευρηματικοί αυτοί οι αρι - στερεί φυλό - σοφοί. Και πάντα πιστοί στα καθιερωμένα, όσον αφορά τα εργασιακά.

* Δεν βγάξετε κι ένα lifestyle περιοδικό; Να το λέτε R χ : (αρ - χι - δια).

* Παρεμπιπτόντως, άντε, το μήνυμα το είδαμε (ας είναι καλά η Ελευθεροτυπία πουστη ριζεί). Η αντίσταση όμως; Δόθηκε με ανάθεση στους γ - άλλους;

* Καθαγιάστηκε και ερωτικά το Βυζάντιο μέσα από το τρέχον τεύχος του «Αρδην». Προχωρήστε και στην άρδην πολιτική του αποκατάσταση, μη διστάσετε. Αλλωστε ζούμε στον καιρό που ο καθείς μιλά για τα τέτοια του Καραμπελ(ι)α και το αυτό της Χαϊδως.

* Αντε, κι εγώ θα γράψω πραγματεία για την μεταβυζαντινή πορνεία. Για να στηρίξω την ιερή προσπάθεια. Θα απευθυνθώ και σε συνάδελφο αρδρογράφο - στον σπουδαίο Κεραυνό που είναι γνώστης του θέματος - να στηρίξει τον αγώνα, μιας και είναι της ίδιας συνομοταξίας.

* Τους Χαμάς, τους Χεσμπολ-αχ, και η διεθνής κυνότητα το ξάει και πεοκρούει. Σαν από πάντα έτοιμη να εκφράσει τον αποτροπιασμό της, μόλις φάει καμιά - εντελώς δικαιολογημένη - απάντηση με το ίδιο νόμισμα.

* Υπάρχει ακόμα κάποιος που να αισθάνεται αμέτοχος και αθώος;

* Παρεμπιπτόντως (άσχετο) στην Αμοργό έμενα στο Ραχίδι (συγχωρέστε με οι λοιποί, αλλά βοηθάω ένα ραχίδι που νοιάζεται για μένα).

* Κρίμα που δεν σε είδα. Το Ραχίδι είναι στα Κατάπολα, δίπλα ακριβώς στο Ξυλοκερατίδι. Στο τελευταίο θα περνούσαμε ωραία, όπως καταδεικνύει και η ονομασία.

* «Στη φυλακή των δρηνών, πα' στα τείχη της μ' ολόλυτα ο αγέρας τριγυρνάει.

Που πια την κάθε ώρα μας την νοιώδαμε σαν ατσάλνια ρόδα να κυλάει.

Ω, Θρηναγέρι! Τόσο πια εφταίσαμε που ένα τέτοιο θεριό να μας φυλάει;

(«Η μπαλάντα της φυλακής του Ρίντιγκ» - Oscar Wilde).

Κοκκινোসκουφίτσα

δρομής αναφέρθηκαν ως τέτοιες από το προηγούμενο δικαστήριο. Η εισαγγελέας προσπάθησε να κλείσει το θέμα στη στενή οικονομική του διάσταση: Στα αναγνωσθέντα έγγραφα δεν υπάρχουν τέτοιες εκθέσεις. Ο Μαντζουράνης, όμως, είχε έτοιμη την απάντηση, που ανάγκαζε την κ. Κουτζαμάνη να σιωπήσει: Προχθές ο Γιαννακούρης, ως μάγος, έβγαλε από το καπέλο του και κατέθεσε στο δικαστήριο έγγραφα που ούτε στον ανακριτή είχαν σταλεί ούτε στο πρώτο δικαστήριο είχαν κατατεθεί. Γιατί, λοιπόν, να μην έχει και άλλα έγγραφα που να τα έχει αποκρύψει και αυτά; Η άποψη του συνηγόρου ήταν καθαρή: Το πρωτόδικο δικαστήριο δεν έκανε λάθος. Παγιδεύτηκε από την Αντιπρομοκρατική, που το διαβεβαίωσε ότι έχουν γίνει εκθέσεις ταυτοποίησης αποτυπωμάτων και γι' αυτό πρέπει να εξετάσει τον Γιαννακούρη.

Το δικαστήριο, με διάσκεψη επί της έδρας (!), απέρριψε το αίτημα, διότι «από κανένα στοιχείο (sic!) δεν προέκυψε ότι υπάρχουν τέτοια έγγραφα». «Ηταν ομόφωνη η απόφαση»; ρώτησε ο Μαντζουράνης. «Ακούσατε να ανακοινώνεται μειοψηφία»; απάντησε ο πρόεδρος. «Το ρωτώ γιατί είδα ότι οι ακριανοί δεν ρωτήθηκαν», έκλεισε με δικητικό τρόπο τη συζήτηση ο συνηγόρος.

Ο Μαντζουράνης σφυροκόπησε τον Γιαννακούρη επί μιάμιση ώρα, αναφερόμενος και σε οικονομικά ζητήματα και σε ζητήματα ουσίας. Και επειδή ήταν πολλές οι φορές που τον έφερε σε αδιέξοδο (για πρώτη φορά ο Γιαννακούρης απαντούσε κομπιάζοντας και όχι κομπάζοντας, έκανε μεγάλες παύσεις και μιλούσε σε εξαιρετικά χαμηλό τόνο), είδαμε τον πρόεδρο να παρεμβαίνει διαρκώς, προσπαθώντας να προστατεύσει το μάρτυρα. Τι αποδείχτηκε; Οτι μιλάμε για το βασίλειο της αυθαιρέσις. Η κατάληξη ήταν... παπικου τύπου: Αφού σας το λέω εγώ, πρέπει να το δεχτείτε! Γιατί δεν κάνατε ποροσκοπία (ασφαλέστατη συμπληρωματική μέθοδος ταυτοποίησης αποτυπωμάτων); ρωτούσε ο Μαντζουράνης. Τι να την κάνω, όταν έχω τρία αποτυπώματα; απαντούσε ο Γιαννακούρης. Αμα θέλετε, υποβάλλετε αίτημα στο δικαστήριο, να κάνω τώρα, εδώ (!!!) συμπλήρωνε, μπλοφάροντας. Γιατί ποροσκοπία σε αποτύπωμα που έχει υποστεί επεξεργασία με νινυδρίνη δε γίνεται, όπως τουλάχιστον έλεγε ο ίδιος στο πρωτόδικο, αλλά και στη δεύτερη δίκη για τον ΕΛΑ.

Λίγο αργότερα, την ώρα που ρωτούσε η υπεράσπιση του Βασ. Ξηρού, ο Γιαννακούρης έβγαλε από το φάκελό του ένα καινούργιο έγγραφο, λέγοντας ότι πρόκειται για αποτυπώματα σε έναν επιτολικό φάκελο του 1981. Όταν ο πρόεδρος κατάλαβε ότι πρόκειται για καινούργιο έγγραφο, τον έκοψε και του υπέδειξε ήρεμα και καθόλου ενοχλημένος να μην το χρησιμοποιήσει, γιατί δεν έχουν λάβει γνώση οι συνηγόροι. «Αφήστε τον να κάνει και κάνα λάθος, μην τον προστατεύετε», σχολίασε δικητικά ο Γ. Μαντζουράνης, για να συμπληρώσει: «Είναι εικόνα αστυνομίας αυτή; Να έρχεται μετά τόσο καιρό και να φέρνει έγγραφα που έως τώρα τα έκρυβε;». «Μπορεί να είναι μεταγενέστερο», απάντησε ο πρόεδρος, αναλαμβάνοντας αυτός να προστατεύσει το κύρος της Αστυνομίας. Ο Γιαννακούρης «το παπί».

Και όμως, αυτό το περιστατικό, που πέρασε ξώφαλτσα, δείχνει χαρακτηριστικά τον τρόπο που η Ασφάλεια χειρίστηκε τα πειστήρια. Σαν μια ανεξάντλητη δεξαμενή, από την οποία ανασύρει ό,τι γουστάρει, όποτε γουστάρει και το στέλνει στα (πρόθυμα να το υιοθετήσουν) δικαστήρια, κάθε φορά που η στήριξη της κατηγορίας αντιμετωπίζει προβλήματα. Ας θυμηθούμε: Εστειλαν γραφολογικές εξετάσεις και εκθέσεις ελέγχου κλειδίων,

μήνες μετά την έναρξη της πρώτης δίκης. Στην αρχή της δεύτερης δίκης έστειλαν άλλη έκθεση για κλειδιά, που πήγε να τη «χώσει» στη δικογραφία η εισαγγελέας. Αντέδρασαν οι συνηγόροι και η έκθεση έγινε «γαργάρα» (η εισαγγελέας ουδέποτε την επανέφερε). Στην πρώτη δίκη για τον ΕΛΑ δεν έστειλαν το «πειστήριο» με τα περιβόητα αποτυπώματα του Αγαπίου και της Αθανασάκη και το δικαστήριο απεφάνθη ότι «αφού δεν προσκομίστηκε, δεν υπάρχει». Στη δεύτερη δίκη για τον ΕΛΑ εμφανίστηκε ο Γιαννακούρης κουβαλώντας αυτό το «πειστήριο» και δηλώνοντας... αθώα «δεν μου το ζήτησαν, γι' αυτό δεν το έστειλα» (υπόψη, ότι το πρώτο δικαστήριο είχε ζητήσει όλα τα πειστήρια και είχαν αποσταλεί και επιδειχθεί). Τώρα, εμφανίστηκε ο Γιαννακούρης κουβαλώντας νέα (ή νέες) έκθεση ταυτοποίησης αποτυπωμάτων. Και μόνο αυτή η συμπεριφορά αρκεί για να χαρακτηριστεί παντελώς αναξιόπιστο (χρησιμοποιούμε την πιο κομψή διατύπωση που μπορούμε να βρούμε). Για μας τα πράγματα είναι καθαρά: Αποτυπώματα στις γιάφκες μπορεί να έχουν βρεθεί. Το μόνο βέβαιο είναι ότι αυτά... συμπληρώθηκαν και εμπλουτίστηκαν. Για να στηριχτεί η κατηγορία, φυσικά.

Όταν άρχισε να ρωτάει ο Α. Κωνσταντάκης, ο Γιαννακούρης εμφανίστηκε έτοιμος να πλασάρει μια καινούργια θέση. Γνώριζε ότι ο Κωνσταντάκης θα τον στρίμωχνε, βάσει των διαμειφθέντων στη δεύτερη δίκη ΕΛΑ και, όπως αποδείχτηκε, το φέρει βαρέως που σε εκείνη τη δίκη η αυθεντία του στραπατσαρίστηκε άγρια. «Μπορεί να μεταφερθεί ένα αποτύπωμα;», ρωτάει ο συνηγόρος. «Τι εννοείται με τη λέξη μεταφορά;», προσπαθεί να ξεφύγει ο Γιαννακούρης. Ο συνηγόρος επανέρχεται με ένα παράδειγμα: «Αν εγώ πιάσω ένα ποτήρι και αφήσω το αποτύπωμα μου, μπορεί κάποιος να το πάρει και να το αποθέσει κάπου αλλού;». «Με τι μέθοδο;», εξακολουθεί να προσπαθεί να ξεφύγει ο Γιαννακούρης. «Με οποιαδήποτε μέθοδο», απαντά ο Κωνσταντάκης. «Αμα έχει χρησιμοποιηθεί σούπερ γκλου δε γίνεται», ντριπλάρει ο Γιαννακούρης και μας αφήνει όλος ξερός. Η σούπερ γκλου είναι υλικό που χρησιμοποιούν οι ασφαλίτες στη διερεύνηση αποτυπωμάτων. Τι δουλειά έχει με την υπόθεση του ποτηριού, που ανέφερε ο συνηγόρος; Κάποιος που πιάνει ένα ποτήρι, δεν το περνάει μετά και με... σούπερ γκλου, για να μη μπορούν να του πάρουν το αποτύπωμα και το μεταφέρουν! Μη τρελαθούμε κιόλας.

«Μπορεί να κατασκευαστεί σφραγίδα αποτυπώματος και να μεταφερθεί το αποτύπωμα σε άλλη επιφάνεια;», επανέρχεται με νέο ερώτημα ο Κωνσταντάκης. Και τότε ο Γιαννακούρης κάνει τη μεγάλη στροφή: «Αυτό δεν είναι μεταφορά. Φτιάχνετε εξ υπαρχής κάτι!!! Παραδέχεται, δηλαδή, ότι μπορεί να κατασκευαστεί πλαστό αποτύπωμα! Για πρώτη φορά! Σπεύδει μάλιστα να παραπλανήσει το δικαστήριο: «Επειδή είχε γίνει μια παρουσίαση σε άλλη δίκη και το δικαστήριο ζήτησε να με φωνάξουν, αλλά οι συνηγόροι όλοι μαζί το αρνήθηκαν...». Ο Κωνσταντάκης τον επαναφέρει αμέσως: «Μην προσπαθείτε να παραπλανήσετε το δικαστήριο. Ο εισαγγελέας πρότεινε να κληθείτε και το δικαστήριο με ομόφωνη απόφαση του απέρριψε το αίτημα και δέχτηκε αυτά που παρουσίασε ένας από τους κατηγορούμενους» (σ.σ. ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε κάνει τη σχετική παρουσίαση). Ο Γιαννακούρης κάνει γαργάρα το συγκεκριμένο και επανέρχεται ζητώντας από το δικαστήριο, αν γίνει άλλη τέτοια παρουσίαση, να τον φωνάξουν να είναι κι αυτός μπροστά. Γιατί το φέρει τόσο βαρέως; Γιατί προσπάθησε να παραπλανήσει εκείνο το δικαστήριο, λέγοντάς τους ότι δε μπορεί να γίνει μεταφορά

αποτυπωμάτων. Και όταν ο Τσιγαρίδας έφτιαξε ένα σφραγιδάκι με απλά μέσα του εμπόριου και έδειξε πως μπορεί ένα αποτύπωμα να τοποθετηθεί σ' ένα φύλλο χαρτί, όταν οι δικαστές είδαν παραστατικά μπροστά τους πώς αυτό γίνεται, οι δικαστές πείστηκαν ότι ο Γιαννακούρης τους παραμύθιαζε και γι' αυτό αρνήθηκαν να τον ξανακαλέσουν, όπως πρότεινε ο εισαγγελέας. Ηταν πολύ χοντρό το παραμύθι. Μάλιστα, είχαν και ένα άλλο δεδομένο εκείνοι οι δικαστές. Ο Γιαννακούρης τους διαβεβαίωσε ότι η εξερεύνηση με νινυδρίνη είναι πολύ καινούργια μέθοδος (της δεκαετίας του '90) και ένας συνηγόρος έφερε το σύγγραμμα του Σταθά του 1973, το οποίο αναφέρεται στη μέθοδο της νινυδρίνης.

Αφού, λοιπόν, παραδέχτηκε (για πρώτη φορά, το ξαναλέμε) ότι μπορεί να κατασκευαστεί αποτύπωμα «εξ υπαρχής», πάει να το γυρίσει αλλού. Οτι υπάρχουν επιφάνειες στις οποίες δε μπορεί να γίνει πλαστογράφηση αποτυπωμάτων χωρίς να διαπιστωθεί και υπάρχουν επιφάνειες που αυτό είναι εύκολο να γίνει. Καινούργιο συμπλήρωμα και αυτό. Για πρώτη φορά το λέει. Μέχρι και ο πρόεδρος, που είχε δείξει απεριόριστη υπομονή και διάθεση προστασίας του Γιαννακούρη, αναγκάζεται να του διαβάσει απόσπασμα από την κατάθεσή του στην πρώτη δίκη, που έλεγε ότι «κανένα αποτύπωμα έως τώρα δεν έχει πλαστογραφηθεί χωρίς να γίνει αντιληπτό». Επειδή είναι έξυπνος άνθρωπος, ο Γιαννακούρης καταλαβαίνει ότι η αξιοπιστία του κλονίστηκε ανεπανόρθωτα και προσπαθεί και πάλι να το γυρίσει αλλού: στην ποροσκοπία, με την οποία μπορεί να διαπιστώσει αν ένα αποτύπωμα είναι πραγματικό ή πλαστό. Όμως, όπως ο ίδιος έχει παραδεχτεί, για κανένα αποτύπωμα δεν έκανε ποροσκοπία. «Αν ο δράστης της πλαστογράφησης και ο ελέγχων είναι το ίδιο πρόσωπο, τι αξία έχει αυτό;», ρωτάει ο Α. Κωνσταντάκης. «Θέλετε να πάμε τώρα στην ποροσκοπία;», μπλοφάρει και πάλι ο Γιαννακούρης. Όμως στην πρώτη δίκη (αυτό είναι καταγεγραμμένο στα πρακτικά) ο Κ. Παπαδάκης τον πίεζε ιδιαίτερα πάνω σ' αυτό το ζήτημα της ποροσκοπίας και ο Γιαννακούρης ούτε μια φορά δεν έθεσε το ίδιο ερώτημα. Η μπλόφα βγήκε από τις ανάγκες του στριμώγματος που έφαγε σ' αυτή τη δίκη. Παραθέτουμε παρακάτω ένα μικρό απόσπασμα από τα πρακτικά της 9.6.2003, που φαίνεται καθαρά ότι ο Γιαννακούρης προσπαθεί να αποφύγει την κουβέντα για ποροσκοπία, επικαλούμενος απλά την... αυθεντία του («εγώ ξέρω, εσείς όχι»).

Πουθενά δε λέει «αφού το αμφισβητείτε, φέρτε μου να κάνω ποροσκοπία να τελειώνουμε». Αλλωστε, αν μπορούσε να το κάνει, θα το είχε κάνει στο διάστημα που μεσολάβησε, για να βουλώσει τα στόματα όσων αμφισβητούν:

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Έγινε κατανοητό ότι μπορεί να κατασκευαστεί αποτύπωμα όταν κάποιος έχει το γνήσιο. Πάω στο δεύτερο, στο θέμα του ιδρώτα. Κάτι είπατε για πόρους. Κάνετε ποροσκοπία στα αποτυπώματα του Τζωρτζάτου;

Ι. ΠΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Όχι.

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Πως διαπιστώσατε αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν πόροι; Δηλαδή όταν υπάρχει αμφισβήτηση τέτοια, προφανώς θα εφαρμόσετε ποροσκοπική μέθοδο. Τι θα κάνατε δηλαδή αν φέρνατε αυτό σήμερα για να φέρετε αύριο πραγματογνωμοσύνη;

Ι. ΠΑΝΝΑΚΟΥΡΗΣ: Ξέρω κάτι που δεν ξέρετε κ. συνηγόρε.

Κ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Πολλά ξέρετε που δεν ξέρω εγώ, δεν γεννάται θέμα και αυτό είναι το πρόβλημα.

Λίγο μετά, απαντώντας στις ερωτήσεις του Γ. Γκουντούνα, ο οποίος επίσης τον στρίμωξε, ο Γιαννακούρης άφησε τη

■ Νοσοκομειακοί Γιατροί Χανίων

«Η αδιαφορία της Πολιτείας είναι επικίνδυνη για την Υγεία»

Εδώ και δυο βδομάδες το προσωπικό του Νοσοκομείου Χανίων βρίσκεται σε κινητοποιήσεις, για να ευαισθητοποιήσει και γνωστοποιήσει στο χανιώτικο λαό την εγκληματική αδιαφορία του κράτους για τις ελλείψεις σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό. Στα Χανιά λείπουν 300 νοσηλευτές και 100 γιατροί!

Από την άλλη, το υπουργείο μοιράζει θέσεις και υποσχέσεις. Η πολυδιαφημιζόμενη αναδιοργάνωση της Υγείας περνά μέσα από τις περικοπές δαπανών, τη μετατροπή της υγείας σε εμπόρευμα και των νοσοκομείων σε επιχειρήσεις, που θα φέρνουν κέρδη, υγεία για τους «έχοντες». Ζούμε στην εποχή που αποθεώνεται ο κοινωνικός δαρβινισμός και μόνο η ταξική συσπείρωση και αντίσταση μπορεί να βάλει κάποιο φρένο στην ασυδοσία του κεφάλαιου.

Παραθέτουμε στη συνέχεια μία από τις πολλές ανακοινώσεις που έχουν βγάλει οι νοσοκομειακοί γιατροί των Χανίων στη διάρκεια των κινητοποιήσεων τους.

Ανακοίνωση της ΕΝΩΣΗΣ ΠΑΤΡΩΝ ΕΣΥ ΝΟΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

Με αφορμή «σύσκεψη» του Διοικητή του Νοσοκομείου για την Μονάδα Νεογνών

Μετά τα εγκαίνια, έρχονται και τα προβλήματα, αλλά και οι σκέψεις διαφόρων εμπόρων της υγείας. Μονάδα με χορηγούς. Μονάδα με ιδιωτικά κεφάλαια και γιατί όχι και με κανένα τηλεμαραθώνιο. Ελεήστε το Κράτος, κλέψτε τον κοσμάκη, διαλύστε ό,τι απόμεινε από το όραμα ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας.

7 κρεβάτια ζητούν οι γιατροί της παιδιατρικής και τα εκλεγμένα επιστημονικά τους όργανα, 40 ζητά η Διοίκηση για να μη γίνει τίποτα ή για να ανοίξει ο δρόμος για την σύμπραξη δημοσίου με ιδιωτικό τομέα.

Το νεοφιλελεύθερο όραμα

των τελευταίων 15 χρόνων, σε πλήρη ανάπτυξη. Σούρλας, Κρεμαστινός, Γείτονας, Παπαδόπουλος, Κακλαμάνης, Αβραμόπουλος και ο επόμενος που θα παραλάβει τη σκυτάλη. Ο στόχος και η κατεύθυνση είναι σαφής. Περικοπή των δαπανών για την υγεία, αποδυνάμωση των υπηρεσιών περιθαλψής και κοινωνικής φροντίδας, ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια στην διοίκηση των Μονάδων Υγείας, εκχώρηση λειτουργιών του ΕΣΥ στον συνεχώς αναπτυσσόμενο ιδιωτικό τομέα, ενοίκιαση ιδιωτικών κλινικών ΜΕΘ, παραχώρηση Δημοσίων Κλινικών σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Ο δρόμος είναι πλέον ανοικτός για τον έμπορο κ. Λιακουδάκο (Euromedica) για τον κ. Κοντομηνά (Interamerican). Για τα Χανιά θα βρεθεί κάποιος επίδοξος ιδιώτης ή τράπεζα που θα αναλάβει την κερδοφορία από την μισοιδιωτική Μονάδα Νεογνών. Την υποδομή θα την βάλει το κράτος, το προσωπικό το κράτος, αυτοί θα επενδύσουν χρήμα και ασφαλώς όχι απο φιλευσπλαχνία ούτε από ανιδιοτελή συμφέροντα.

Κύριοι της Διοίκησης, στον κατήφορο που πήρατε (όχι μόνο εσείς, αλλά και οι προηγούμενοι και οι επόμενοι) θα βρείτε αντιμέτωπο το συνδι-

καλιστικό κίνημα και τον χανιώτικο λαό.

Θα ήταν παράλειψη εάν δεν ευχαριστούσαμε τον κ. Αβραμόπουλο για τις 250 προσλήψεις πανελλαδικά νοσηλευτικού προσωπικού για άμεσες ανάγκες. Για τα Χανιά τόσες μας λείπουν περίπου. Όταν η κοροϊδία γίνεται επικοινωνιακή πολιτική, τους απαντούμε ότι δεν θα ανεχτούμε άλλο τη λογική τους. Η μόνη επωδός για νοικόρυμα των οικονομικών σημαίνει λιτότητα στην υγεία. Οι 10.000 μόνιμοι νοσηλευτικού προσωπικού που μας τάζουν από το 1998 και που αυξομειώνονται κατά το δοκούν, είναι στάχτη στα μάτια μας.

Εμείς ζητάμε μόνιμο νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό. Όχι επικουρικούς. Για μας, οι ευθύνες ανήκουν στην πολιτεία που με τις νεοφιλελεύθερες επιλογές οδηγεί τα πράγματα από το κακό στο χειρότερο.

Η παρθενόγνεση έγινε από πολύ μακριά και θα φτάσει στο σημείο να μετατρέψει το Νοσοκομείο σε πτωχοκομείο και την υγεία από κοινωνικό αγαθό σε εμπόρευμα.

Για όλους τους όψιμους λάτρεις της αναβάθμισης, τους λέμε ότι τους ΞΕΡΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ. Τα απογευματινά ιδιωτικά ιατρεία, την εκχώρηση

υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα, τις μόνιμες προσλήψεις με το σταγονόμετρο, τα μπαλώματα με τους επικουρικούς δεν έπεσαν από τον ουρανό. Βρήκαν έδαφος πρόσφορο για να φυτρώσουν.

Για να πάνε όμως μπροστά τα σχέδιά τους, πρέπει οι εργαζόμενοι να είναι υπάκουοι. Κι όποιος αντιστέκεται στις αντικοινωνικές τους επιλογές, πετιέται από το σύστημα. Ήδη, έχουμε το πρώτο παράδειγμα στο Κέντρο Υγείας Ζακκλιβερίου, στη Θεσσαλονίκη, όπου δύο γιατροί δεν επαναπροσλαμβάνονται μετά από 6 χρόνια θητείας στο ΕΣΥ. Απολύονται επειδή ήταν συνδικαλιστές, επειδή τους αγαπά η τοπική κοινωνία, επειδή αγωνίζονται μαζί με τους κατοίκους για βελτίωση των υπηρεσιών υγείας, επειδή δεν χρηματίζονται, επειδή είναι συνάδελφοι με υψηλό αίσθημα πολιτικής ευαισθησίας και έμαθαν ότι η ελευθερία είναι θεραπευτική, η αντίσταση υποχρέωση και η αλληλεγγύη το όπλο τους. Ισως. Εάν πετύχει το πείραμα θα έχουμε επαναλήψεις σε όλη την Ελλάδα, για να απαλλαγούν από «τους τρομοκράτες» στον χώρο της υγείας. Αυτά είναι τα αποτελέσματα των προσλήψεων επί θητεία. Αιδώς Αργείοι.

Χανιά 18/07/2006

■ Σκάνδαλο Οικοπάρκων

Νέες παράνομες αποφάσεις

Ο υφυπουργός Γεωργίας Α. Κοντός, που μαζί με τον υπουργό του Ε. Μπασιάκο διαχειρίζονται από το Δεκέμβρη του 2004 το σκάνδαλο των Οικοπάρκων, σκάνδαλο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, που σημαδεύτηκε από τον τραγικό θάνατο του γεωπόνου Δ. Παπαϊωάννου στα Γιάννινα, πήρε φόρα και δεν λείει να σταματήσει τις επανεπεντάξεις στο «πρόγραμμα μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών» ακόμη και εκτάσεων που είναι δάση, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979.

Στο πρόγραμμα αυτό είχαν ενταχθεί 192.000 στρέμματα, εκ των οποίων τα 185.000 στρέμματα ήταν δάση και δασικές εκτάσεις με τη μορφή θαμνολιβαδών, χορτολιβαδών και δασολιβαδών! Με συνεχή δημοσιεύματα από τον Γενάρη του 2002 είχαμε στριμώξει και εξαναγκάσει την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να προχωρήσει από το Φλεβάρη του 2002 στις πρώτες απεντάξεις και να διακόψει το πρόγραμμα για τα 185.000 στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων. Μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου των Οικοπάρκων και τον τραγικό θάνατο του Δ. Παπαϊωάννου αναγκάστηκε να παρέμβει και το Γραφείο της ΕΕ για την καταπολέμηση της απάτης, που τον Απρίλη του 2003 είχε επιδώσει στις ελληνικές αρχές ένα πόρισμα καταπέλτη. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέσω του αρμόδιου τότε υφυπουργού Γεωργίας Β. Αργύρη, εφάρμοξε την παρεκσυστική τακτική να απεντάσει μέρος των εκτάσεων αυτών με πολύ αργούς ρυθμούς, παρά το γεγονός ότι το αρμόδιο ειδικό γραφείο για το κοινοτικό δίκαιο και ο νομικός σύμβουλος Β. Κοντόλαιμος συνηγόρησαν, με γνωμοδότηση ή γνώμες, υπέρ της απένταξής τους. Το αποτέλεσμα αυτής της τακτικής ήταν να μην έχουν βγει οι υπουργικές αποφάσεις απένταξης για τις 125.000 στρεμμάτων δάσους και δασικών εκτάσεων.

Ο Α. Κοντός με τις μέχρι τώρα εκδοθείσες αποφάσεις του, που είναι παράνομες για μια σειρά λόγους που τους εκθέσαμε διεξοδικά σε προηγούμενα δημοσιεύματα της «Κ», επανένταξε στο πρόγραμμα δεκάδες χιλιάδες στρεμμάτων, που έχουν τη μορφή δάσους και δασικών γαιών. Για να βγάλει όμως αυτές τις αποφάσεις στηρίχτηκε τόσο στον Β. Κοντόλαιμο όσο και στην πλειοψηφία των μελών της Κεντρικής Επιτροπής Ελέγχου του προγράμματος. Ήταν καταλυτικές οι νέεςισηγίες του Β. Κοντόλαιμου, που ήταν τελείως αντίθετες μ' αυτές της περιόδου 2001-2003, γιατί επηρέασαν όλα τ' άλλα μέλη, πλην του Ι. Βολακάκη. Επηρεάστηκαν λόγω του κύρους του Β. Κοντόλαιμου, αλλά και γιατί δεν ήθελαν να χαλάσουν τα σχέδια της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας να επανεπεντάξει στο πρόγραμμα δεκάδες χιλιάδες στρεμμάτων δασικής γης.

Σύμφωνα με την Κοινή Υπουργική Απόφαση του Δεκέμβρη του 2004, με την οποία θα συγκροτούνταν η πενταμελής Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου του προγράμματος, δεν θα επανεξετάζονταν οι εκτάσεις που με προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις είχαν απενταχθεί από το πρόγραμμα. Ο Α. Κοντός, εθισμένος στην πρακτική να βγάζει παράνομες αποφάσεις επανένταξης δασικών εκτάσεων στο πρόγραμμα των Οικοπάρκων, αγνόησε τον περιορισμό της παραπάνω ΚΥΑ και αποφάσισε να επανεξεταστεί μια έκταση 4990 στρεμμάτων, παρά το ότι αυτή είχε απενταχθεί το Δεκέμβρη του 2003! Στις 2 Δεκέμβρη του 2003, ο τότε αρμόδιος υφυπουργός Γεωργίας Β. Αργύρης είχε αναγκαστεί να βγάλει υπουργική απόφαση απένταξης έκτασης 4990 στρεμμάτων του Συνεταιρισμού Εξαγοράς Αγροκτήματος Ζακαδοχωριού, γιατί η έκταση αυτή με πράξη χαρακτηρισμού του δασάρχη Αλμυρού και αποφάσεις των Επιτροπών Επίλυσης Δασικών Διαφορών είχε χαρακτηριστεί δάσος της παρ. 1 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, ενώ με την ΚΥΑ 237/96 απαγορεύονταν η ένταξη στο συγκεκριμένο πρόγραμμα εκτάσεων που έχουν την μορφή του δάσους.

Ο Α. Κοντός στις 3 Ιουλίου του 2006, με αριθμό πρωτοκόλλου 2120, έβγαλε από το πολιτικό του γραφείο απόφαση με την οποία ανακαλεί την απόφαση απένταξης του προκατόχου του Β. Αργύρη. Αυτή η απόφαση είναι παράνομη, γιατί οι υπουργικές αποφάσεις δεν μπορούν να εκδίδονται από τα πολιτικά γραφεία των υπουργών. Ο Α. Κοντός και οι σύμβουλοί του γνώριζαν ότι παρανομοούν και το έκαναν γιατί ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος, που είναι στελεχος της ΔΑΚΕ, δεν ήθελε να συνεργήσει στις παράνομες πράξεις του υφυπουργού, που είναι: Πρώτο, σύμφωνα με την Κοινή Υπουργική Απόφαση 237/96 δεν εντάσσονται στο πρόγραμμα της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών εκτάσεις που έχουν τη μορφή δάσους. Τελευταία και παύλα. Δεύτερο, η Κεντρική Επιτροπή Ελέγχου του προγράμματος δεν έχει το δικαίωμα να επανεξετάσει εκτάσεις που έχουν αποβληθεί απ' αυτό με προγενέστερες υπουργικές αποφάσεις. Ας μη τολμήσει ο Β. Κοντόλαιμος να εκφέρει και γι' αυτή την έκταση θετική γνώμη επανένταξης στο πρόγραμμα αυτό, γιατί ο καιρός έχει γυρίσματα και η ασυλία ατιμωρησίας έχει ημερομηνία λήξης.

■ Βαρέα και Ανθυγιεινά

Χέρι-χέρι κυβέρνηση και ΓΣΕΕ

Με συνοπτικές διαδικασίες ψηφίστηκε η τροπολογία του Τσιτουριδη για τη συγκρότηση «επιστημονικής» επιτροπής που θα εισηγηθεί (χωρίς η εισήγησή της να είναι δεσμευτική για την κυβέρνηση) την ανασθεώρηση του καταλόγου με τα επαγγέλματα που χαρακτηρίζονται Βαρέα και Ανθυγιεινά.

Η συζήτηση της τροπολογίας έγινε εντελώς αθόρυβα (μόνο ο εκπρόσωπος του Περιεσού είπε μερικές κουβέντες), ενώ η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν έβγαλε ούτε μια τυπική ανακοίνωση που να προειδοποιεί έστω την κυβέρνηση να μη τολμήσει να βγάλει επαγγέλματα

από τη λίστα. Φυσικά και δεν ξέχασε να βγάλει ανακοίνωση η ΓΣΕΕ. Συμφωνεί απόλυτα με την τροπολογία του Τσιτουριδη, γιατί αυτή δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να εφαρμόζει σχετική διάταξη του νόμου Ρέππα, με τον οποίο συμφωνούσε η ΓΣΕΕ.

Μένει τώρα να δούμε τη συμμετοχή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας στην επιτροπή που θα συγκροτήσει ο Τσιτουριδης, η οποία - όπως έχουμε ξαναγράψει - μάλλον θα γίνει μέσω του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας με τις... πρωτοποριακές απόψεις για τα ΒΑΕ.

θεωρία της δυνατότητας κατασκευής εξ υπαρχής αποτυπώματος και επανήλθε στα παλιά: «Είναι εντελώς απρόσφορη η τοποθέτηση αποτυπώματος με σφραγίδα». Όταν δε ο συνήγορος του διάβασε το βιβλίο του Σταθέα, που από τότε αναφέρει ότι υπάρχει τέτοια δυνατότητα και μάλιστα έχει γίνει πλαστογράφηση αποτυπώματος με σφραγίδα ή με πλαστικά γάντια, αυτοσχεδίασε και πάλι. Ο Σταθέας δε γνώριζε

το 1973 τις σημερινές μεθόδους διερεύνησης με λέιζερ και πολιλάιτ! Όμως, αυτός ο ίδιος διαβεβαίωνε ότι ποτέ δεν ήταν δυνατή η πλαστογράφηση αποτυπώματος (άρα και την εποχή που έγραφε το βιβλίο του ο Σταθέας). Ακόμη, αυτός ο ίδιος επί τρεις μέρες δεν ελεγε τίποτα για λέιζερ και πολιλάιτ, αλλά επέμενε ότι μόνο το εξασκημένο μάτι των «εξερευνητών» της υπηρεσίας του χρησιμοποιήθηκε για να ταυτοποιηθούν

τα συγκεκριμένα αποτυπώματα. Με άλλα λόγια, την πιθανότητα πλαστοτήτων ουδέποτε την εξερεύνησαν, γιατί έτσι κι αλλιώς δε μπορούν να το κάνουν. Αν μπορούσαν, θα το έκαναν, για να βουλώσουν τα στοιχεία αυτών που τους αμφισβητούν.

Η συνεδρίαση έκλεισε με σχολιασμούς των συνηγόρων υπεράσπισης.

Ετσι κι αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη!

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Αρχισαν στην Ιταλία οι καλοκαιρινές εκπτώσεις. Λίγο νωρίτερα από τη συνηθισμένη ημερομηνία, αμέσως μετά την κατάκτηση του Μουντιάλ. Οπως καταλάβατε, αναφερόμαστε στην απόφαση για το ποδοσφαιρικό σκάνδαλο στη γειτονική χώρα. Οι ποινές ήταν μικρότερες (σχεδόν στο μισό) από αυτές που πρότεινε ο εισαγγελέας. Αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά ότι η Δικαιοσύνη όχι μόνο δεν είναι τυφλή, αλλά έχει τα μάτια της ορθάνοιχτα.

Είχαμε γράψει σε προηγούμενα φύλλα, ότι η δικαστική έρευνα δεν είχε σκοπό να αλλάξει το στάτους κβο και να γκρεμίσει το σάπιο οικοδόμημα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, αλλά αντίθετα ήθελε να το διατηρήσει, τιμωρώντας αυτούς που είχαν εμπλακεί στο σκάνδαλο, όχι γιατί έστησαν το συγκεκριμένο κύκλωμα, αλλά γιατί δεν κατάφεραν να το κρατήσουν κρυφό. Η άποψή μας αυτή επιβεβαιώθηκε στο ακέραιο. Η Ιταλική Δικαιοσύνη δε μπορούσε να τους αφήσει απίμωρους, έπαυσε όμως μια δικαιολογία για να τους ρίξει στα μαλακά. Και τη βρήκε. Η κατάκτηση του Μουντιάλ από την Ιταλία δημιούργησε ένα πανηγυρικό κλίμα και προετοίμασε την κοινή γνώμη για τη συγκάλυψη. Με πρόσχημα την κατάκτηση του τίτλου, οι δικαστές εξάντλησαν την «επιείκειά» τους, δίνοντας «μια ακόμη ευκαιρία» στις ομάδες. Από το πουθενά, αφού ελάχιστοι ήταν αυτοί που πίστευαν ότι η Ιταλία μπορεί να φτάσει στην κατάκτηση του Μουντιάλ, βρήκαν την κατάλληλη δικαιολογία. Αλλωστε, άπαντες είχαν φροντίσει να καθυστερήσουν την έκδοση της τελικής απόφασης, ελπίζοντας στο θαύμα, που τελικά έγινε.

Μετά την έκδοση της τελικής απόφασης, κατάπιαν τα στυλό τους οι συνάδελφοι που υμνούσαν την ακέραια και αδέκαστη Ιταλική Δικαιοσύνη και ζητούσαν και από την ελληνική να παραδειγματιστεί από αυτή και να λειτουργήσει ανάλογα. Αυτά παθαίνουν όσοι κάνουν μεγάλες μετάνοιες. Συνήθως σπάνε το κούτελό τους.

Οπως σας είχαμε υποσχεθεί, σήμερα θα κάνουμε μια συνολική αποτίμηση του Μουντιάλ της Γερμανίας, που θα το ξεχνούσαμε πολύ σύντομα αν δεν υπήρχαν δυο πρόσωπα που έβαλαν τη σφραγίδα τους σε αυτό. Το θέαμα που παρακολούθησαμε ήταν μέτριο προς το κακό και από τους 64 αγώνες δεν ήταν περισσότεροι από

7-8 αυτοί που πραγματικά μας αποζημίωσαν. Εδώ και δυο-τρία χρόνια πολλοί είναι αυτοί που πιστεύουν ότι το παγκόσμιο ποδόσφαιρο περνάει μια κρίση, εξαιτίας της ακραίας εμπορευματοποίησής του, που έχει σαν αποτέλεσμα να «ξεζουμίζονται» οι πρωτοκλασάτοι ποδοσφαιριστές, οι οποίοι είναι αναγκασμένοι να δίνουν 60-70 αγώνες το χρόνο με τους συλλόγους και τις εθνικές τους ομάδες. Αυτό φάνηκε ξεκάθαρα στο Μουντιάλ, αφού οι παίκτες από τους οποίους περιμέναμε να πάρουν τις ομάδες στις πλάτες τους και να μας προσφέρουν θέαμα όχι μόνο δεν ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες μας, αλλά αντίθετα μας απογοήτευσαν. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ο Ροναλντίνιο, ο οποίος όχι μόνο δεν μας χάρισε κάποιες από τις μαγικές στιγμές που μας είχε συνηθίσει αγωνιζόμενος με τη Μπαρτσελόνα, αλλά ήταν τελικά ο αρνητικός πρωταγωνιστής για την ομάδα του.

Χωρίς αμφιβολία, ήταν το χειρότερο Μουντιάλ της τελευταίας εικοσαετίας και όπως είπαμε θα το ξεχνούσαμε αμέσως, αν δεν υπήρχαν ο προπονητής της Ιταλίας Μαρτσέλο Λίπι και ο Ζιντανί Ζιντάν. Τα δυο αυτά πρόσωπα, ο καθένας για διαφορετικούς λόγους, έδωσαν την ευκαιρία σε όλους εμάς που υποστηρίζουμε ότι το ποδόσφαιρο ήταν, είναι και θα είναι άθλημα που όσο και αν προσπαθήσουν οι καπιταλιστές θα παραμείνει λαϊκό, να αισθανόμαστε δικαιωμένοι. Το ποδόσφαιρο, όπως πολύ σωστά έγραψε στο «Βαθύ Κόκκινο» στο προηγούμενο φύλλο ο Π.Γ., δε θα γίνει ποτέ το πρότυπο του «πολιτικού ορθού» και αυτό στο συγκεκριμένο Μουντιάλ μας το υπενθύμισαν ο Λίπι και ο Ζιντάν, άσχετα από το αν είχαν (το πλέον πιθανό είναι ότι δεν είχαν) πρόθεση γι' αυτό.

Ο προπονητής της Ιταλίας ήταν ο μοναδικός προπονητής (για να μην αδικήσουμε κανέναν, και ο ολλανδός προπονητής της Αυστραλίας, ο Χίντικ, κατατάσσεται σ' αυτή την κατηγορία, αλλά η ομάδα του δεν προχώρησε πολύ και συνεπώς δεν έβαλε τη σφραγίδα του) που αντιμετώπισε το ποδόσφαιρο σαν αυτό που πραγματικά είναι: σαν παιχνίδι. Κόντρα στο ρεύμα και την προπονητική «φιλοσοφία» που επικράτησε στο Μουντιάλ, σύμφωνα με την οποία δε ρισκάρουμε και περιμένουμε από τον

αντίπαλο να κάνει το λάθος για να κερδίσουμε το παιχνίδι, ο Λίπι ρίσκαρε, έπαιξε για να κερδίσει και δικαιώθηκε. Διαχειρίστηκε άψογα το έμφυχο υλικό που είχε και το οποίο δεν ήταν το καλύτερο σε σχέση με αυτό των ομάδων που θεωρούνταν φαβορί, έφερε τα παιχνίδια στα μέτρα της ομάδας του και επιδίωκε να τα κερδίσει και όχι να του το χαρίσει ο αντίπαλος. Ο τρόπος που κοουτσάρισε την ομάδα του στον ημιτελικό με την Γερμανία θα πρέπει να διδάσκεται σε όλα τα σεμινάρια προπονητικής. Πήρε την ταυτότητα του Κλίνσμαν, όταν αποφάσισε να ενισχύσει την επίθεση της ομάδας του και να διεκδικήσει τη νίκη κόντρα στους Γερμανούς, τη στιγμή που όλοι πίστευαν ότι θα θωρακίσει την άμυνά του. Η επιλογή του αυτή αποδείχτηκε καθοριστική για τη συνέχεια, αφού η ομάδα του όχι μόνο κατάφερε να κερδίσει τη Γερμανία και να φτάσει στον τελικό, αλλά απέκτησε και την απαραίτητη αυτοπεποίθηση, ώστε στη συνέχεια να φτάσει στην κατάκτηση του τίτλου. Απέδειξε με τον πιο έμπρακτο τρόπο ότι όταν αντιμετωπίζεις το ποδόσφαιρο σαν αυτό που πραγματικά είναι, σαν παιχνίδι δηλαδή, στο οποίο κερδίζει αυτός που το θέλει περισσότερο και το παλεύει με κάθε τρόπο, τότε βγαίνεις κερδισμένος, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα είναι θετικό, τότε έχεις πετύχει το τερπνόν μετά του ωφελίμου.

Ο Ζιντάν φρόντισε επίσης να μας αποδείξει ότι το ποδόσφαιρο είναι παιχνίδι που δε μπαίνει σε κανόνες καθωστρεπισμού, άσχετα αν ο ίδιος δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ποδοσφαιριστής εκτός σταρ σίστεμ. Στον αγώνα με τη Βραζιλία έβλεπες καθαρά από τις κινήσεις του και τον τρόπο που λειτουργούσε μέσα στο γήπεδο, ότι έπαιζε πρώτα και κύρια για την προσωπική του ευχαρίστηση και δευτερευόντως για την ομάδα του και το αποτέλεσμα. Και στον τελικό έβαλε το γκολ, έχασε τη μεγαλύτερη ευκαιρία του αγώνα, έπαιξε με το χέρι του χτυπημένο και στο τέλος έκανε και την κίνηση που απέδειξε ότι το ποδόσφαιρο είναι άθλημα που ζει ελεύθερο στις αλάνες και όχι εγκλωβισμένο στα υπερσύγχρονα και με μοναδικές ανέσεις γήπεδα, που επιβάλλει η επαγγελματο-

ποίηση του. Η κουτουλιά που έριξε στο Ματεράτσι ήταν η κίνηση που έσπασε τα δεσμά με τα οποία το έχουν δέσει οι καπιταλιστές και το επανέφερε στιγμιαία στις αλάνες της Μασσαλίας, όπου έμαθε να κλωτσάει την μπάλα, στις αλάνες όλου του κόσμου, όπου τα παιδιά της εργατικής τάξης «σπάνε» τα πόδια τους, στην προσπάθειά τους να γευτούν την ηδονή που προσφέρει το ποδόσφαιρο.

Δυστυχώς, η επαναφορά ήταν στιγμιαία. Όχι μόνο γιατί ο ίδιος με τη μετέπειτα στάση του φρόντισε να ξαναπάει τη θέση του στο σταρ σίστεμ του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, επιλέγοντας το δρόμο του Πελέ και όχι τον δρόμο του Μαραντόνα, αλλά και γιατί η εργατική τάξη και τα παιδιά της έχουν από καιρό αποδεχτεί την προσπάθεια των καπιταλιστών να το μετατρέψουν από λαϊκό άθλημα σε σπορ για τα κωλόπαιδα της καλής κοινωνίας. Ευτυχώς για όλους μας, αυτή η προσπάθεια θα είναι τελικά μάταιη. Οσο θα υπάρχει έστω και ένας πισσιρικός σε μια αλάνα του πλανήτη που να κλωτσάει τη μπάλα για την δική του ευχάριστη και μόνο, το ποδόσφαιρο θα παραμείνει λαϊκό άθλημα. Και επειδή πάντα θα υπάρχει ένας πισσιρικός, η ελπίδα θα είναι πάντα ζωντανή. Αλλωστε, το λέει και το τραγούδι: «έτσι κι αλλιώς η γη θα γίνει κόκκινη», ακόμη και αν ο Ζιντάν δεν κατάφερε να γίνει Μαραντόνα.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Μετά την Ιταλία, και στην Αγγλία άρχισαν έρευνες για σκάνδαλο που αφορά παράνομες μεταγραφές ποδοσφαιριστών. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, στο σκάνδαλο εμπλέκονται κορυφαίες ομάδες της Πρέμιερ Λιγκ και αποκαλύπτεται ότι σε πάρα πολλές μεταγραφές «λείπουν» μεγάλα χρηματικά ποσά. Ειδική ομάδα της Σκότλαντ Γιαρντ ερευνά την υπόθεση και τα αποτελέσματα της προκαταρκτικής έρευνας αναμένονται στα μέσα Σεπτεμβρίου. Η χαρά του αθλητικογράφου είναι το φετινό καλοκαίρι, αφού υπάρχει πληθώρα θεμάτων, σε αντίθεση με άλλες χρονιές που ψάχναμε με το φανάρι θέματα για τη στήλη.

Τουλάχιστον πέντε ταινίες βγαίνουν και αυτή τη εβδομάδα. Μερικές απ' αυτές, όπως τα περιπετειώδη «Sentinel» και «Bandidas», ευελπιστούν να ελκύσουν ευάριθμους κατοίκους του κλεινού άστεως. Έχουμε και λέμε λοιπόν:

«The Sentinel» του Κλαρκ Τζόνσον. Ταινία μυστηρίου και δράσης με ήρωα έναν πράκτορα των μυστικών υπηρεσιών που προσπαθεί να αποτρέψει σατανικό σχέδιο δολοφονίας του αμερικανού προέδρου (γιατί, καλέ μου άνθρωπε;). Καθώς καταλαβαίνετε, η ταινία αυτή δε θα είχε καμιά, ελπίδα αν δεν πρωταγωνιστούσαν οι Μάικλ Ντάγκλας και Κιμ Μπέισιντζερ.

«Bandidas» (Οι Λησταρχίνες) των Ρένινγκ και Σάβνπεργκ, με τους Σάλμα Χάγιεκ, Πενελοπε Κρους και Σαμ Σέπταντ. Στο Μεξικό του 1880, οικολογικές ευαισθησίες ενάντιον (!) την κόρη ενός τραπεζίτη και μια φτωχή αγρότισσα εναντίον της τράπεζας Bank & Trust, που προωθεί απαλλοτριώσεις για τη σιδηροδρομική εταιρεία. Οι κυρίες ληστεύουν υποκαταστήματα και γίνονται αντικείμενο λατρείας στη χώρα. Μήπως το όνομα Λικ Μπεσόν (το γαλλικό πρόσωπο του Χόλιγουντ), που βρίσκεται πίσω από το πιασάρικο σενάριο και την παραγωγή, τα λέει όλα;

«Πρώτη σειρά πλατείας» του Ντάνιελ Τόμσον. Γαλλική κωμεντί με θέμα το μικρόκοσμο – αντιπροσωπευτικό, παρολαυτά, της γαλλικής κοινωνίας – που κινείται γύρω από το θέατρο των Ιλισίων Πεδίων, την Όπερα κ.λ.π., ένα νευραλγικό σημείο του Παρισιού. Εκεί οι άνθρωποι, όπως παντού, ονειρεύονται, πασχίζουν και παίρνουν τα ρίσκα τους. Ο σκηνοθέτης διηγείται με την κάμερά του σύντομες ιστορίες ανθρώπων που κινούνται στο πολυτελές σκηνικό των θεάτρων και των ξενοδοχείων του κέντρου, φέρνοντας στο νου σκηνές από τους γάλλους κλασσικούς συγγραφείς. Μόνο που εδώ έχουμε απλώς μια ανθρώπινη κωμωδία χωρίς ιδιαίτερες φιλοδοξίες.

«Breed». Θρίλερ του γνωστού και παντελώς αδιάφορου σε μας Γουές Γκρέιβεν, δημιουργού πληθώρας ταινιών τρόμου.

«Ο θεός μου» του Ζακ Ταττί είναι η τελευταία ταινία για την οποία απομένει να σας πούμε δυο λόγια και βέβαια η αξιολογότερη της εβδομάδας. Πρόκειται για επανέκδοση αγγλόφωνης κόπιας του 1958 και είναι η πρώτη ταινία του Ταττί που έχει κάποια υποτυπώδη υπόθεση. Πραγματικά κλασσική και ταυτόχρονα μοντέρνα, «Ο θεός μου» είναι ένας ύμνος στην ανεμελιά, την ανθρωπιά και την ομορφιά των Παρισινών συνοικιών της εποχής και ταυτόχρονα μια ειρωνική ματιά στην καλπάζουσα αστικοποίηση και τον μέχρι παραλογισμού υπερμοντέρνο τρόπο ζωής των μεσοαστικών νοικοκυριών. Από τη μια η γοητεία και η κοινωνικότητα της ζωής των απλών ανθρώπων και από την άλλη η αποστειρωμένη και αποστεωμένη ζωή των πλουσίων. Από τη μια η παιδικότητα της ψυχής του κ. Υλό και από την άλλη η λατρεία των υλικών πραγμάτων. Είναι περιέργο που η φινέτσα και η κομψότητα ενός Ζακ Ταττί δε κληροδότησε τίποτα στη χοντροκομμένη σύγχρονη γαλλική κωμωδία.

Ελένη Σταματίου

Με εκλογές δεν βάζονται αυγά Γιατί ο Περισσός συντάσσεται με την εκτροπή του Αχελώου; Οργασμός έργων στους δήμους (fake όπως πάντα) ΟΗΕ: Οργανισμός Ηλεγμένων Εκκρεμοτήτων

◆ Καιρός να ξαναδιαβάσουμε τον 1ο τόμο των «Εξεγερμένων Κόσμων».

◆ Κάψα τον Αύγουστο: και ζέστη και (νέα) αύξηση τιμολογίων της ΔΕΗ.

◆ Αειδημηχτείτε κι εσείς και οι «ξένοι υπήκοοι»...

◆ Το κάθε μακελιό στο Ιράκ το (ανα)καλύπτουν φυλλάδες και τηλεΜΜΕ. Την αντίσταση... δεν την γνωρίζουν (their master's voice gar).

◆ Αλ Χιζμπ αλ-λαχ.

◆ «Διαλύεται η χώρα του Λιβάνου» (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 18/07/06). Ευσεβείς πόθοι;

◆ Οι 9.000 νοσηλευτές είναι 1.900 οι εξής 250 (συμβασιούχοι).

◆ Μετά τον αδάμαντα Σ.Κ. και ο κ. Πατσης «ατακτούλης»...

◆ «Μειώθηκε κατά 19,4% το έλλειμμα του προϋπολογισμού, κατά 8% αυξήθηκαν τα έσοδα, με 3,8% θα τρέξει η ανάπτυξη» (ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 18/07/06) και μένα δεν με βλέπω χαρούμενο.

◆ «... ισχυρές μειοψηφίες των φοιτητών που επιβάλλουν τις καταλήψεις» (από άρθρο του βουλευτή της Νου Δου Μιχ. Μπεκίρη στην ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, 18/07/06). Ημαρτον!

◆ 1.000 (...) ισραηλινοί διαδήλωσαν κατά του πολέμου (6,5 εκ. ο πληθυσμός του Ισραήλ).

◆ Για την παραβίαση της «διεθνούς νομιμότητας» ανησυχεί Η ΑΥΓΗ (18/07/06). Γαργάρα με ταβανόπροκες.

◆ Μπορεί ο Τσίπρας να είναι... βομβιστής αλλά «...δεν λέω να μην πληρώνεις τις παρεχόμενες υπηρεσίες» στις παραλίες. Τσίπα γιοκ. Μαγκιά, κλανιά...

◆ Ο υιός Γκαλμπρέθ βρίσκει ότι η μείωση των μισθών δεν δημιουργεί θέσεις (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16/07/06). Σώωωωωωω!

Πάντα στην πρωτοπορία το ΠΑΣΟΚ... Γιατί, όμως, ο Σκανδαλίδης δεν εμφάνισε ειδικά αυτή την καλλονή με τις άλλες πέντε που έβγαλε για καφέ και λεζάντα;

◆ Από 1,5 δισ. στο 1,8 δισ. το εξοπλιστικό πρόγραμμα της Ελλάδας: και πριος plironi τα μησιάτικα;

◆ Τσουπ! και ο μεσιέ Παναγόπουλος (ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16/07/06) να μας λέει πληρώστε για ανεβασμένο σαπιοκάραβο, άμα λάχει («η αναβάθμιση της ακτοπλοΐας περνάει μέσα από την πλήρη απελευθέρωση»).

◆ Ενδιαφέρον το περιοδικό «monitor '06» (αλμυρή τιμή...).

◆ Αφού 668 γιούρα ο ελάχιστος μισθός στην Ελλάδα, εγώ σπηρίζω six-six-six...

◆ «Χωρίς διακοπές οι μισοί Ελλη-

νες» (γκάλοπ της VPRC για ΣΚΑΙ και ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ. (Μάγησε τα, μεγάλε).

◆ Και ο Ματεράτσι «δεν ήξερε» (γιατί σπουδάξε;). Και καλώς του τα χώνει ο Παντ. Μπουκάλας (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 14/07/06).

◆ Μεταξύ άλλων στο Δ.Σ. του Ιδρύματος Λιλίαν Βουδούρη και οι Μιλτ. Εβερτ, Γ. Βαρβιτσιώτης, Γ. Παλαιοκρασάς, Αλ. Κατσαντώνης.

◆ Δεν είναι αλλαγή ορίων συνταξιοδότησης (η επιμήκυνση του χρόνου εργασίας) αλλά «οικειοθελής παραμονή στην εργασία». (Με το πιστόλι στον κρόταφο η ελευθερία

επιλογής).

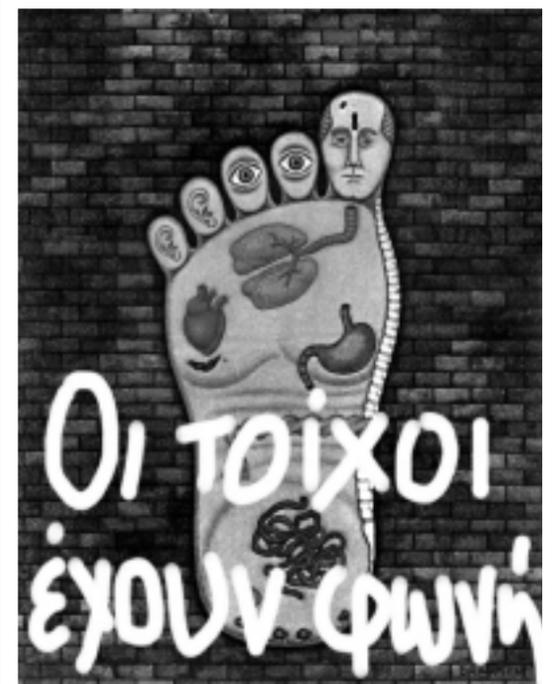
◆ Ενδιαφέρουσα ακούγεται η πρόταση των αμερικανών «Τροκαντερό» για μια «Λίμνη των Κύκλων» γιόματη βαρβατίλα.

◆ «Ο,τι πράττουν οι ισραηλινές στρατιωτικές δυνάμεις στις παλαιστινιακές περιοχές χαρακτηρίζεται «βαρβαρότητα». Δεν άκουσα όμως κανέναν παρόμοιο χαρακτηρισμό για τους Παλαιστίνιους καμικάζι που ανατινάζονται δολφονώντας δεκάδες ανύποπτους Ισραηλινούς». (Η κ. Τ.Π., ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 14/07/06). Γιατί κάποιος/ες πρέπει να κάνουν τη βρώμικη δουλειά...

◆ Να τον χαιρόνται τον Αμος ΟΖ «διάφορο» (που λιώνουν όταν έρχεται στην Ελλάδα). «Και οι δύο πλευρές έχουν δίκιο» (αναφέρεται στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη - ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Μια άλλη Ευρώπη, 27/01/05). Φαίνεται ότι ο κ. συγγραφέας τα τελευταία 50 χρόνια ζούσε σε άλλο πλανήτη...

◆ «Γιατί λοιπόν η μανάτζερ στη σουβλακερί να μην ασχολείται το πρωί με τον Ανταμ Σμιθ και τον δεϊκτη Dow Jones και το βράδυ να δίνει οδηγίες για «δύο κοντοσουβλία στο 6»;» αναρωτιέται η Μαριάννα Τζιαντζή (Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16/07/06), επικολούμενη μάλιστα και τον νεαρό Μαρξ, ο οποίος «ήλπιζε και πίστευε» ότι σε μια ιδανική κοινωνία κανένας δεν θα καθλώνεται σε μια αποκλειστική σφαίρα δραστηριότητας. Μάλιστα. 'Η η κ. Τζιαντζή δεν καταλαβαίνει τι γράφει ή μας δουλεύει φιλόγαζι: η μανάτζερ της σουβλακερί δεν εργάζεται σε μια «ιδανική κοινωνία» αλλά στον καπιταλισμό, τον οποίο η κ. Τζ. «δεν γνωρίζει» στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, αλλά «ανακαλύπτει» τις Κυριακές στο ΠΡΙΝ. (Και εις άλλα με υγεία...)

Βασίλης

◆ Να σταματήσει τώρα η σφαγή των Παλαιστινίων (ΠΕΔΥΕ)

Αν δεν ήταν τόσο σοβαρό το θέμα, θα σχολιάζαμε πικρόχολα: να σταματήσει τώρα η σφαγή και να ξεκινήσει αργότερα. Οχι, δεν το λέει ή το εννοεί αυτό η ΠΕΔΥΕ, το ΚΚΕ. Απλά, τόσα χρόνια Παλαιστινιακό, τόσα χρόνια εξέγερση, αγώνες, ξεριζωμοί, καταπίεση, Ιντιφάντες, δεν κατάλαβε, δε θέλησε να καταλάβει, ότι η μοναδική λύση στο πρόβλημα είναι η νίκη των Παλαιστίνιων, η ήττα του Ισραήλ και των ιμπεριαλιστών που το βοηθάνε. Για να προχωράει η Ιστορία μπροστά, για να κάνει βήματα, οι δίκαιοι πόλεμοι πρέπει να νικάνε. Αλλιώς, ο Μεσαίωνας, η βαρβαρότητα, συνεχίζουν αμείλικτα το καταστροφικό τους έργο. Ναι, αλλά άμα προχωράει έτσι η Ιστορία, με πολέμους και επαναστάσεις, δεν προχωράει η πολιτική του κόμματος. Που είναι φιλερηνική και πολύ, πολύ, πολύ φιλοεκλογική. (Από τώρα βγάλανε «ψηφίστε» για το Μαυρίκο στις νομαρχιακές εκλογές. Μη ξεχαστεί κανείς και δεν προγραμματίσει να πάει να ψηφίσει). Και επειδή το κόμμα είναι το παν (κάπ σαν τον τελικό στόχο, κάπ σαν τον κομμουνισμό), προκειμένου να διαφευστεί η πολιτική του κόμματος καλύτερα συμφέρει τους καταπιεσμένους να διαφευστεί η Ιστορία. Ειρήνη στη Μέση Ανατολή. Ειρηνική συμβίωση μεταξύ ιμπεριαλιστών, σιωνιστών και εξεθλωμένων από την καταπίεση λαών. Α, και μη ξεχνάτε ποτέ: Ψήφο στο ΚΚΕ και στα ψηφοδέλτια που υποστηρίζει.

◆ Παρουσίες 2006. Γιορτή πολιτισμού και πολιτικής... όσο πιστεύουμε στην Ελλάδα που αξίζουμε τα όνειρά μας θ' αρχίζουν πάντα από την αρχή. Τα Ονειρά μας αρχίζουν Εδώ. Λευκάδα 14-16/07 (ΟΝΝΕΔ)

Εδώ καράβια χάνονται ΟΝΝΕΔίτες αρμενίζουν. Στην Παλαιστίνη γίνεται χαμός και μες ασχολούμαστε με τα όνειρα και τις μ...ες της γαλαζίας γενιάς. Μπορούν όμως να μείνουν ασχολίαστα τα όνειρα της νεολαίας του κόμματος που χτίζει την Ελλάδα του 21ου αιώνα; Της νεολαίας που είναι πρώτη δύναμη στα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης; Δεν μπορούν. Είχε ωραία όνειρα το μενού στη Λευκάδα. Κάθε μέρα και ένα καλύτερο. Καραμανλή, Παυλόπουλο, Μαριέττα. Αντε μετά να είσαι trendy στα πάρτι. Πολλές θυσίες απαιτεί ο αγώνας. Πάρα πολλές θυσίες. Α... το Ίδρυμα Τζένη Καρέζη, που συμμετείχε στη γιορτή μαζί με άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις, όπως η Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, όπως η Greenpeace, σε ποια ακριβώς όνειρα συνέβαλε;

◆ Εσείς γράφετε νόμους, εμείς γράφουμε ιστορία (Κατάληψη Πρωτανείας, Προπύλαια)

Πολύ γρήγορα την τελειώσατε - τη γράψατε την Ιστορία, παιδιά. Εμ, δεν είναι εύκολο πράγμα η ρημάδα η Ιστορία. Χωρίς δε τις αγωνιζόμενες μάζες, γίνεται ακόμα δυσκολότερο. Εως ακατόρθωτο.

Είναι πολλά τα λεφτά, Κώστα;...

Συνάντηση με τον υπουργό Εργασίας Σ. Τσιτουριδί είχε αντιπροσωπεία της Πανελληνίας Ένωσης Ελευθέρου Θεάτρου, δηλαδή των θιασαρχών που λειτουργούν θεατρικές επιχειρήσεις. Αντικείμενο της συνάντησης ήταν κάποια πιο ευνοϊκή ρύθμιση εκ μέρους της κυβέρνησης στο ζήτημα των εισιτηρίων που αγοράζει η Εργατική Εστία και μοιράζει δωρεάν στους δικαιούχους της. Η αντιπροσωπεία των θιασαρχών συνοδευόταν, για ευνόητους λόγους, από τον τέως ηθοποιό και θιασαρχή Κώστα Καρρά, βουλευτή της ΝΔ τώρα. Προφανώς, είναι αυτός που ως κυβερνητικός βουλευτής ανέλαβε να κάνει το «κονέ» με τον Τσιτουριδί.

Μετά το τέλος της συνάντησης, ο εκπρόσωπος της ΠΕΕΘ ρωτήθηκε αν έμειναν ευχαριστημένοι από τη συνάντηση με τον υπουργό και έδωσε την εξής απάντηση:

«Είμαστε ενθουσιασμένοι. Να μην πω ότι για πρώτη φορά εδώ και πάρα πολλά χρόνια βρήκαμε αυτό το κλίμα συνεργασίας, κατανόησης των προβλημάτων και η αντιπροσωπεία της Πανελληνίας Ένωσης Ελευθέρου Θεάτρου που επισκεφθήκαμε σήμερα τον κύριο υπουργό, τον

κύριο Τσιτουριδί, έναν πολιτισμένο άνθρωπο με βαθιά κατανόηση για τα προβλήματα, για να βρούμε τους τρόπους αυτούς που θα φέρουν περισσότερο εργατικό κόσμο στο θέατρο. Και για την ενίσχυση του θεάτρου, κυρίως να δουν θέατρο, και για να γεμίσουν τα θέατρα με εργατικό κοινό που χρειάζεται να δει θέατρο περισσότερο από όλες τις άλλες τάξεις εργαζομένων. Νομίζω ότι τα πράγματα είναι πολύ αισιόδοξα και θα έχουμε καλά αποτελέσματα πολύ σύντομα».

Μιλάμε για... σπάτουλα. Από το κεφάλι μέχρι τα νύχια των ποδιών. Συμπεριφορά κατανοητή, δεδομένου ότι οι θιασαρχές πήραν υπόσχεση για περισσότερα εισιτήρια. Και μιλάμε για τους θιασαρχές του εμπορικού θεάτρου, που «ταΐζουν» τον κόσμο με σκουπίδια, και όχι για τους θιάσους εκείνους που παλεύουν με πεινυχρά μέσα και μπόλοκο μεράκι και προσωπική δουλειά να κάνουν θέατρο πραγματικά υψηλού καλλιτεχνικού επιπέδου. Σηγά μην ενδιαφέρονται για το θέατρο ως τέχνη οι θιασαρχές. Για την κόνωμα και την προβολή τους (άμεσα συνδεδεμένα αυτά τα δύο) ενδιαφέρονται και γι' αυ-

τό ο εκπρόσωπός τους έγλειψε πατόκορφα τον Τσιτουριδί (μέχρι και πολιτισμένο άνθρωπο τον αποκάλυψε, δίνοντάς μας έτσι το μέτρο της δικής τους περί πολιτισμού αντίληψης) που τους υποσχέθηκε περισσότερο χρήμα από την Εργατική Εστία (από τα λεφτά των εργαζόμενων, δηλαδή).

Το καλύτερο σας το αφήσαμε για το τέλος. Ξέρετε ποιος ήταν ο εκπρόσωπος της ΠΕΕΘ, που «σπατουλάρισε» τον Τσιτουριδί; Ο Κώστας Καζάκος! Ναι, ρε παιδιά, ο κομμουνισταράς, το στέλεχος του Περισσού, το γκεσέμι του αντιπολεμικού κινήματος, ο πρόεδρος του λαϊκού δικαστηρίου που δίκασε τον Κλίντον και τον Μπλερ για τους βομβαρδισμούς της Γιουγκοσλαβίας.

ΥΓ1: «Είναι πολλά τα λεφτά, Αρη», ελεγε ο Καλογήρου σε μια παλιά ταινία, στην οποία δεν πρωταγωνιστούσε ο κ. Καζάκος.

ΥΓ2: Ο κ. Καζάκος πρωταγωνιστεί σε γνωστή καθημερινή σαπουνόπερα του ΜΕΓΑ. Πρέπει κι εκεί να είναι καλά τα λεφτά. Άλλωστε, ένας προβεβλημένος κομμουνιστής δεν πρέπει να πεινάει...

Προαναγγελία απολύσεων

Διάλογος Τσιτουριδής - δημοσιογράφων, μετά τη συνάντησή του πρώτου με τον Καραμανλή:

Δημοσιογράφος: Κύριε υπουργέ, για τα Φωσφορικά Λιπάσματα, για τους εργαζόμενους, ήρθατε με κάποιο πακέτο για την αντιμετώπιση του προβλήματος;

Σ. Τσιτουριδής: Εκεί υπάρχει η δέσμευση του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης για **ορθολογική λειτουργία της μονάδας της Θεσσαλονίκης**.

Δημοσιογράφος: Ορθολογική λειτουργία σημαίνει περιορισμός δραστηριοτήτων;

Σ. Τσιτουριδής: Θα υπάρξουν ανακοινώσεις της εταιρίας. Αυτή δεν είναι δουλειά της Κυβέρνησης. **Η δέσμευσή μας ήταν για ορθολογική λειτουργία. Θα υπάρξουν ανακοινώσεις από την πλευρά της εταιρίας.**

Ο Τσιτουριδής προαναγγέλλει σχέδιο απολύσεων. Το γνωρίζει πολύ καλά, γι' αυτό και παραπέμπει στις ανακοινώσεις της εταιρίας, τις οποίες ασφαλώς γνωρίζει (αν δεν τις γνώριζε, δε θα μιλούσε με σιγουριά για επικείμενη ανακοίνωση).

Σε επικοινωνία μας με τη διοίκηση του σωματείου εργαζομένων στη ΒΦΛ μας πληροφορήσαν ότι η δεύτερη επιτροπή που συγκροτήθηκε για να μελετήσει την προοπτική του εργοστάσι-

ου της Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε έξι συνεδριάσεις και στην τελευταία η πλευρά των εργαζόμενων αποχώρησε, καταγγέλλοντας τους εκπροσώπους της εταιρίας ότι υπαναχωρούν και επανέρχονται στην αρχική τους πρόταση, σύμφωνα με την οποία «ορθολογική λειτουργία» σημαίνει μερική λειτουργία του εργοστάσιου της Θεσσαλονίκης και απώλεια εκατοντάδων θέσεων εργασίας.

Είναι μια εξέλιξη την οποία είχαμε προβλέψει. Ποτέ δεν είχαμε «χωνέψει» αυτό που μας διαβεβαίωναν στελέχη της διοίκησης του σωματείου, ότι τα κορυφαία στελέχη της εταιρίας άλλαξαν γνώμη και πείστηκαν από τα επιχειρήματα του σωματείου περί της βιωσιμότητας της επιχείρησης με πλήρη λειτουργία του εργοστάσιου της Θεσσαλονίκης. Οι γιάπηδες αυτοί ξέρουν πολύ καλά τι θέλουν και δεν είναι δυνατόν να τους βάλουν τα γυαλιά οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων. Άλλωστε, τα κριτήρια της κάθε πλευράς είναι διαφορετικά. Απλά, επειδή παρενόβη η κυβέρνηση (έδειξε προσωντικό ενδιαφέρον και ο Τσιτουριδής, επειδή υπάρχουν εργάτες και από την εκλογική του περιφέρεια), οι γιάπηδες έδειξαν ένα ενδιαφέρον και δέχτηκαν να μπουν σε ένα ακόμη κύκλο συζητήσεων, για να μη μπορεί κα-

νείς να τους πει ότι δεν έκαναν διάλογο. Τώρα, είναι έτοιμοι να επανέλθουν στο αρχικό τους σχέδιο από το οποίο ουδέποτε απομακρύνθηκαν. Άλλωστε, το είπε κι ο Γκαργκάνας πρόσφατα: Γιατί να λειτουργεί αυτό το εργοστάσιο, όταν μπορούμε να φέρουμε λιπάσματα από τη Βραζιλία;

Η Εμπορική Τράπεζα, που είναι ο μεγαλύτερος μέτοχος της ΒΦΛ, βρίσκεται στα πρόθυρα της τελικής πράξης πώλησής της (το πιθανότερο στη γαλλική Credit Agricole). Επομένως, έχει κάθε λόγο να θέλει να ξεφορτωθεί μια βιομηχανία που την έχει βαρύνει προβληματικά. Το ξαναλέμε, τα κριτήρια μιας καπιταλιστικής επιχείρησης περί βιωσιμότητας είναι καθαρά κερδοσκοπικά και δεν έχουν να κάνουν με το δικαίωμα των εργαζόμενων στη δουλειά. Ακόμα και κέρδος να βγάζει μια τράπεζα από μια βιομηχανία, μπορεί να της βάλει λουκέτο και να πουλήσει γήπεδα, κτίρια και μηχανήματα, προκειμένου να τοποθετήσει τα κεφάλαια κάπου αλλού που θα της αποφέρουν το μέγιστο κέρδος. Οσο οι εκπρόσωποι των εργαζόμενων δεν συνειδητοποιούν ή δεν αποδέχονται αυτή την πραγματικότητα, όσο σέρνονται πίσω από διαβούλια και διαλόγους «βιώσιμης λύσης», τόσο η εργα-

τική πλευρά θα χάνει. Το έχουμε ξαναδεί αυτό το έργο πολλές φορές. Ολόκληρη γενιά επιχειρήσεων, που κάποια στιγμή τ' αφεντικά τις καταχρέωσαν και τις άφησαν αμανάτι στο κράτος, ξεπουλήθηκε αντί πινακίου φακής και χιλιάδες εργάτες βρέθηκαν χωρίς δουλειά, αφού πρώτα δέχτηκαν να χάσουν κατακτημένα δικαιώματά τους, στο όνομα της «εξυγίανσης» των επιχειρήσεων.

Θα μας αντιτίθενται, βέβαια, ότι οι εργαζόμενοι της ΒΦΛ δεν έχασαν τίποτα από αυτή τη διαπραγμάτευση, αφού όλους αυτούς τους μήνες έχουν καταλάβει το εργοστάσιο και η εταιρία τους πληρώνει κανονικά. Αυτή είναι η μια πλευρά. Η άλλη (καθόλου αμελητέα) είναι ότι έχασαν χρόνο. Η πείρα σ' αυτές τις περιπτώσεις διδάσκει ότι το χάσιμο χρόνου, ειδικά όταν συνοδεύεται από την καλλιέργεια αυταπατών περί επικείμενης ευνοϊκής λύσης, ποτέ δεν λειτουργήσει προς όφελος ενός αγωνιζόμενου κομματιού της εργατικής τάξης. Εκείνο που μένει είναι οι εργαζόμενοι της ΒΦΛ να διαψεύσουν αυτή την πείρα με τον αγώνα τους. Να είναι, βέβαια, πως θα είμαστε όλοι στο πλευρό τους, όπως είμαστε όλον αυτό τον καιρό.

Μονομέρεια

Θες ακολουθώντας την πεπατημένη, θες από κεκτημένη ταχύτητα, οι περισσότερες πολιτικές δυνάμεις που βγάζουν ανακοινώσεις και κινητοποιούνται από τότε που άνοιξαν τα δυο πολεμικά μέτωπα, στη Γάζα και στο Λίβανο, περιορίζονται στις σφοδρές καταγγελίες για τους μαζικούς βομβαρδισμούς, τις δολοφονίες αμάχων και τις σκόπιμες καταστροφές υποδομών, που κάνουν οι ισραηλινοί σιωνιστές. Δε λέμε, σωστό είναι να υπάρχουν αυτές οι καταγγελίες, όμως στο συγκεκριμένο πόλεμο υπάρχει και μια άλλη πλευρά, που δεν υπήρχε το προηγούμενο διάστημα.

Δεν αναφερόμαστε μόνο ούτε τόσο στην αντίσταση των παλαιστινιακών ένοπλων οργανώσεων, που εκ των πραγμάτων είναι οριακή, αφού ουσιαστικά είναι περικυκλωμένες στο εσωτερικό μιας μεγάλης φυλακής. Αναφερόμαστε κυρίως στον πόλεμο που διεξάγουν οι στρατιωτικές δυνάμεις της Χεζμπολά στο νότιο Λίβανο. Πόλεμο με ρουκέτες που πλήττουν στρατιωτικούς και πολιτικούς στόχους στο έδαφος του Ισραήλ. Πόλεμο με καταδρομικές επιχειρήσεις μέσα στο ίδιο το έδαφος του Ισραήλ, που αποφέρουν θανάτους, τραυματισμούς, αιχμαλωτίσεις, δολιοφθορές. Πόλεμο χαρακωμάτων που αποτρέπει τη διείσδυση σιωνιστικών δυνάμεων στο λιβανικό έδαφος. Είναι περιττό να θυμίσουμε, ότι αυτόν τον πόλεμο, το άνοιγμα του δεύτερου μετώπου στα βόρεια σύνορα του Ισραήλ, τον ξεκίνησε η Χεζμπολά, σε ένδειξη μαχητικής αλληλεγγύης προς την Παλαιστινιακή Αντίσταση.

Μήπως γι' αυτό αποσιωπάται αυτή η δεύτερη (και σημαντικότερη, κατά την άποψή μας) πλευρά του πολέμου; Μήπως τα προοδευτικά κινήματα στη Δύση δε μπορούν να «σπκώσουν» το βάρος της υπεράσπισης αυτού του δικαίου απελευθερωτικού πολέμου;

Τα ερωτήματα έχουν ρητορική σημασία, γιατί την απάντηση τη γνωρίζουμε. Ναι, η πλειοψηφία εκείνων που κινητοποιούνται και καταγγέλλουν το Ισραήλ διέπονται από πασιφιστικές αρχές και από το σύνδρομο του καρπαζοεισπράκτορα. Η αλήθεια είναι ότι θα ήθελαν ένα κόσμο πιο δίκαιο, χωρίς τόσο μεγάλες ανισότητες, με περισσότερες ελευθερίες και προπαντός ειρηνικό. Να μη σκοτώνονται, ρε παιδί μου, οι άνθρωποι σαν τις μύγες. Παλαιότερα αυτό το ονόμαζαν «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο». Σήμερα έχουν βρει ένα πιο φανταχτερό σύνθημα: «Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός». Οπως τους είναι πολύ εύκολο να χτυπάνε το σαμάρι (την «παγκοσμιοποίηση») και όχι το γαϊδάρο (τον καπιταλισμό), έτσι τους είναι εύκολο να υπερασπίζονται τους καταγορεύμενους για «τρομοκρατία» που υπερασπίζονται την αθωότητά τους, καταγγέλλοντας ότι είναι θύματα σκευωρίας και όχι εκείνους που αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους σε οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας και με τον ίδιο ακριβώς τρόπο να καταγγέλλουν τις θηριωδίες των Σιωνιστών, αποφεύγοντας οποιαδήποτε υπεράσπιση των οργανώσεων της Αντίστασης, που δεν απαντούν βέβαια με ροδοπέταλα, αλλά ρίχνουν φωτιά στη φωτιά, μολύβι στο μολύβι.

Η πραγματικότητα, όμως, έχει τις δικές της απαιτήσεις και δε μπορεί να προσαρμοστεί στις πολιτικές «ντροπαλοσύνες» και στις πασιφιστικές ιδεοληψίες. Στην πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί, όποιος δεν υπερασπίζεται την Αντίσταση, όποιος δεν εκφράζει την αλληλεγγύη του σ' αυτή, όποιος τηρεί αιδήμονα σιωπή και μένει μονομερώς στη μια πλευρά των γεγονότων, αφήνει ελεύθερο το έδαφος στην αστική προπαγάνδα, που ένα από τα μεγάλα όπλα της είναι το τσουβάλιασμα θυτών και θυμάτων στον κοινό παρονομαστή της «κακής βίας», που «είναι καταδικαστέα απ' όπου κι αν προέρχεται».

Π.Γ.

■ Ακτοπλοΐα

Ξέφραγο αμπέλι για τους εφοπ-ληστές

Πριν καλά-καλά ξεκινήσει η τουριστική σεζόν, χάος επικρατεί στα λιμάνια της χώρας, καθώς τα σαπάκια της ακτοπλοΐας «μένουν» το ένα μετά το άλλο από μηχανές και οι επιβάτες υποβάλλονται σε αβάσταχτη ταλαιπωρία μέχρι να φτάσουν στον προορισμό τους. Ο Κεφαλογιάννης, βέβαια, ζώντας στην κομοάρα του, εκτίθεται καθημερινά με τις παπαριές που αμολάει, γεγονός που ανάγκασε τον Καραμανλή να τον φωνάξει στο Μαξίμου και να του κάνει αυστηρές συστάσεις (ο Ρουσόπουλος φρόντισε να το μάθουν οι δημοσιογράφοι).

Το πρόβλημα, όμως, δεν είναι ο Κεφαλογιάννης. Δεν έχουμε να κάνουμε απλά με έναν ανίκανο υπουργό που δε μπορεί να κουμαντάρει την κατάσταση. Οποιοσδήποτε και να ήταν στη θέση του τα ίδια θα είχαμε. Το πολύ-πολύ κάποιος άλλος να έκανε καλύτερο επικοινωνιακό χειρισμό. Επί της ουσίας δεν θα έκανε τίποτα, γιατί καμιά κυβέρνηση και κανένας υπουργός δεν έχει διάθεση να τα βάλει με τους γκάνγκστερ της ακτοπλοΐας, που έχουν μετατρέψει το Αιγαίο σε ξέφραγο αμπέλι και τα σαπάκια τους σε χρυσοφόρες επιχειρήσεις.

Γιατί «μένουν» από μηχανές τα βαπόρια

που υποτίθεται πως μόλις έχουν βγει από την ετήσια συντήρησή τους και θα πρέπει να βγάλουν άνετα το κολοκαίρι (άντε να πάθουν καμιά ζημιά τον Αύγουστο, όταν θα έχουν καταπονηθεί από τα συνεχή ταξίδια); Όπως λένε οι ναυτεργάτες, έχουν γίνει πολλές συντηρήσεις μαϊμού, με μεταχειρισμένα και μιμησιόνα ανταλλακτικά. Γι' αυτό και τα βαπόρια «μένουν» στο πρώτο κιάλας ζόρι. Εμείς, βέβαια, αυτό δε μπορούμε να το ελέγξουμε, όμως μας φαίνεται πολύ πειστικό, ειδικά όταν δεν έχουμε ακούσει άλλη εξήγηση, ούτε από την κυβέρνηση ούτε από τους εφοπλιστές. Μας φαίνεται πειστικό και για έναν επιπρόσθετο λόγο. Κανένας εφοπλιστής δε θα κάνει συντήρηση σε ένα υπέργηρο πλοίο, χωρίς να έχει τη διαβεβαίωση της κυβέρνησης ότι θα αυξηθεί το όριο ηλικίας. Γιατί να πάρει το ρίσκο μιας αξιόπιστης συντήρησης σ' ένα βαπόρι που σε ένα-δυο χρόνια θα πρέπει να αποσυρθεί βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας; Από τη στιγμή που κανείς δεν τον ελέγχει, κάνει μερικά πασαλείμματα και... όποτε αποπλεύσει. Ετσι κι αλλιώς την πελατεία την έχει εξασφαλισμένη και με εισιτήριο απελευθερωμένο πλέον.

Γι' αυτό και ο Κεφαλογιάννης υπέκυψε και

σ' αυτό τον εκβιασμό των εφοπλιστών και τους υποσχέθηκε ότι το όριο ηλικίας θα παραταθεί και οι διάφορες «Δημητρούλες» και «Ιεράπετρες» θα μπορούν να ταλαιπωρούν τους επιβάτες για μερικά χρόνια ακόμη. Σε τροπολογία που ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία προβλέπεται η δυνατότητα σύναψης 12ετών συμβάσεων για την άγωνα γραμμή (εκεί είναι το ζεστό παραδάκι), με την προϋπόθεση ότι κατά την έναρξη της σύμβασης το πλοίο δεν θα έχει ηλικία μεγαλύτερη των 8 ετών. Όμως, ποιος εφοπλιστής θα πάει να δρομολογήσει καινούργιο βαπόρι στην άγωνα γραμμή; Στην περίπτωση αυτή, λοιπόν, θα μπορούν να συνάπτονται και συμβάσεις μικρότερης διάρκειας, για τις οποίες ο Κεφαλογιάννης αρνήθηκε σθεναρά να βάλει όριο ηλικίας στα βαπόρια. Μετά την κοινοβουλευτική συζήτηση, είτε στους δημοσιογράφους ότι θα γίνονται μόνο μονοετείς συμβάσεις. Εστω κι έτσι, όμως, οι εφοπλιστές θα μπορούν να ριξουν τα σαπάκια στην άγωνα γραμμή (αφού στο μεταξύ καταργηθεί το όριο γήρατος) και να βάλουν τα πιο καινούργια βαπόρια στις πιο προσοδοφόρες γραμμές. Αυτό είναι το «κόλπο γκρόσο» του καλοκαιριού του 2006.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

